

ರಸಭರಿತ...ಮನಮೆಚ್ಚಿಕೆ...ಬಲು ಇಷ್ಟ.

ಹೊಸ

ಪಾರ್ಲೆ

ಪಾಪಿನ್ಸಾ

ಹಣ್ಣುಗಳ ಸ್ವಾದವುಳ್ಳ ಮಿಠಾಯಿಗಳು

ಎದು ಹಣ್ಣುಗಳ ಸ್ವಾದವುಳ್ಳ 13 ರುಚಿಕರವಾದ ಮಿಠಾಯಿಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಆಕರ್ಷಕವಾದ, ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯ ಪ್ಯಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ! ಲಿಂಬೆ, ಕಿತ್ತಳೆ, ಮೊಸಂಬ, ಅನಾನಸ್ ಮತ್ತು ರಾಸ್ರೆರಿ ಹಣ್ಣುಗಳ ಸ್ವಾದಗಳು!

ಪಾಪಿನ್ಸಾ ನ ರುಚಿ ನೋಡಿರಿ— ಅದರ ಮಜಾ ಪಡೆಯಿರಿ

everest/122/PP kan

FOR PRECISION IN...

Colour Printing

By Letterpress...

...its B. N. K's., superb printing
that makes all the difference.

Its printing experience of
over 30 years is at the
back of this press superbly
equipped with modern
machineries and technicians
of highest calibre.

**B. N. K. PRESS
PRIVATE LIMITED,
CHANDAMAMA BUILDING,
MADRAS-26.**

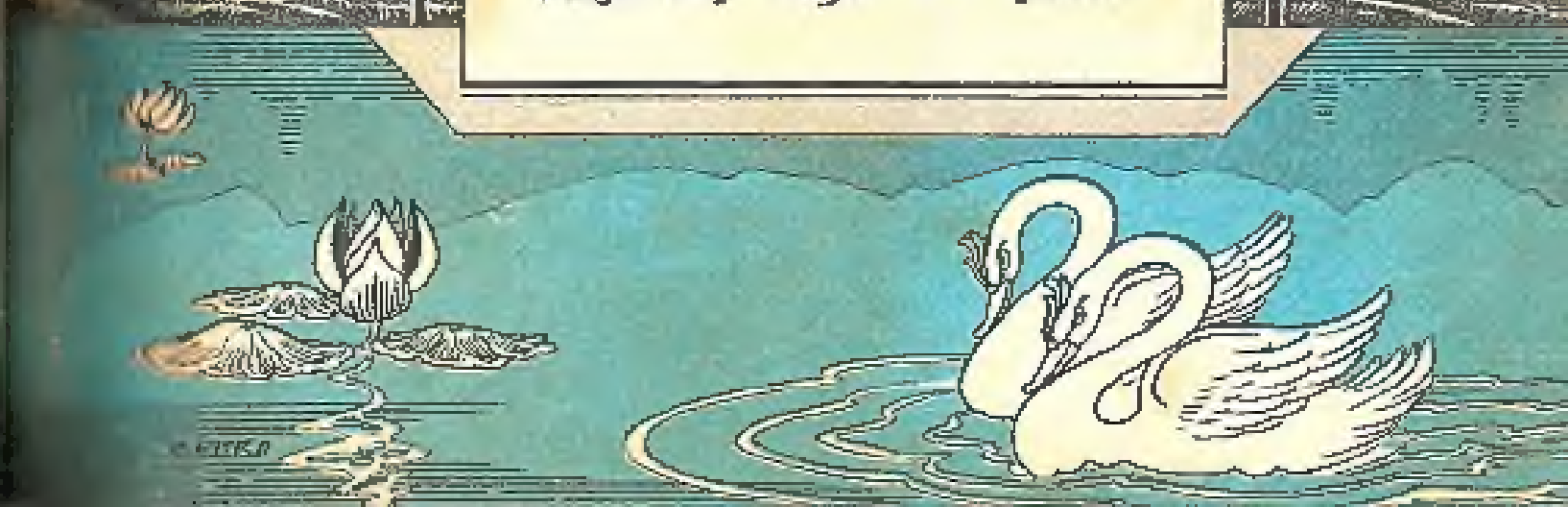
ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : ನಾಗರೀಡಿ

ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರವಾಣಿ'

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ "ಸೌಂದರ್ಯದಾಸ" ಎಂಬ ಬೇತಾಳ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾದುದು ತ್ಯಾಗವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನೋಹರವೆನಿಸುವಂತೆ ನೋಡಬಹುದು. ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಹೊರಟವರು ಇಬ್ಬರಿಯವರು, ಒಬ್ಬನು ವಾಸ್ತವ ದೃಷ್ಟಿಯವನು, ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಊಹಾ ಸಂಚಾರಿ, ವಿಜಯವು ಎರಡನೆಯ ಒಗೆಯುವನಿಗೇ ದಕ್ಕುತ್ತದೆ. "ನ್ಯಾಯದೇವತೆ" ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಭವೇ ಲೋಭಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಡುತ್ತದೆ. "ಅಸಂತುಷ್ಟಿ" ಅತ್ಯಪ್ತನ ಗುಣವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಕಥೆ.

ಸಂಪುಟ: ೪೮] ಎಪ್ರಿಲ್ '೭೨ [ಸಂಚಿಕೆ ೪

ಅಮರವಾಣಿ

ಅತಿಥಿಬಾರ್ಲಕಚ್ಚೈವ ಸ್ತ್ರೀ ಜನೋನ್ಮಪತಿಸ್ತಥಾ
ಏ ತೇ ವಿತ್ತಂ ಸ ಜಾನಂತಿ ಜಾಮಾತಾ ಚೈವಪಂಚಮಃ

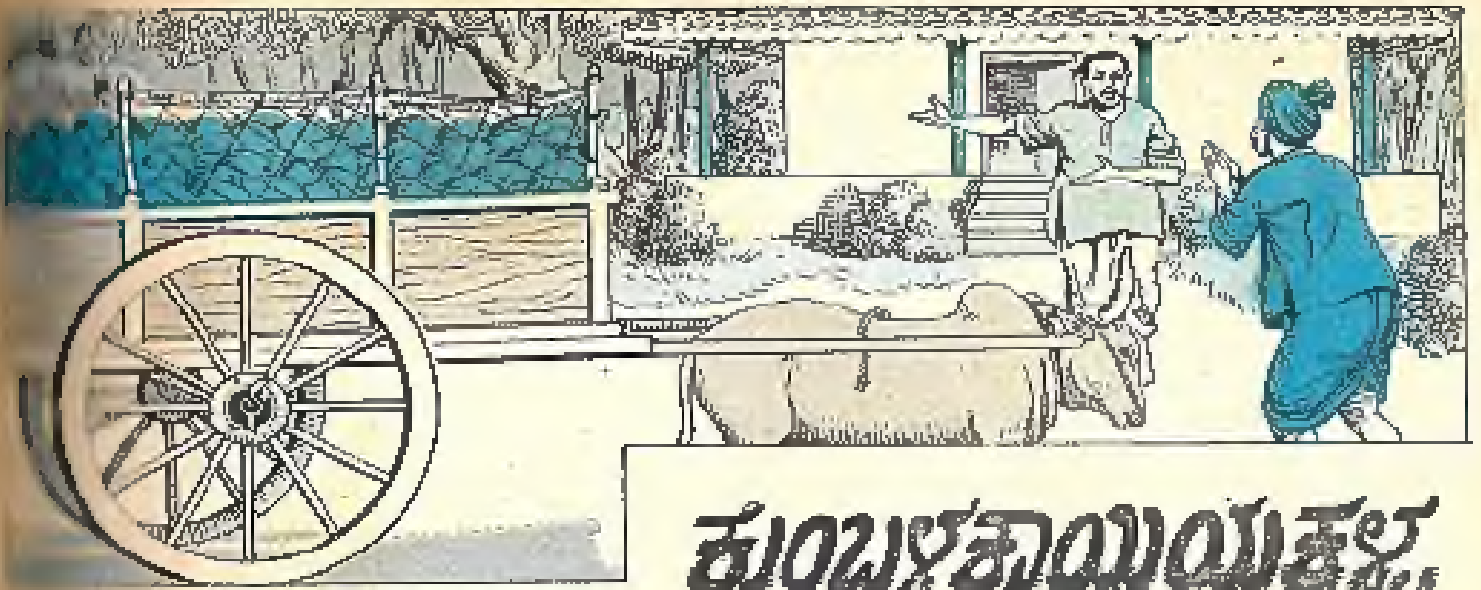
ಅತಿಥಿಯೂ, ಹುಡುಗನೂ, ಹೆಂಗುಸೂ, ರಾಜನೂ, ಅಳಿಯನೂ, ಐವರೂ ಹಣವನ್ನು ಕುರಿತು
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರರು.

ರಾಜಾ ರಾಷ್ಟ್ರಕೃತಂ ಪಾಪಂ
ರಾಜ ಪಾಪಂ ಪುರೋಹಿತಃ
ಭರ್ತಾ ಚ ಸ್ತ್ರೀಕೃತಂ ಪಾಪಂ
ಶಿಷ್ಯಪಾಪಂ ಗುರುರ್ಭವೇತ್

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪಾಪವು ರಾಜನದು; ರಾಜನು ಮಾಡುವ ಪಾಪವು ಪುರೋಹಿತನದು;
ಹೆಂಡತಿ ಮಾಡುವ ಪಾಪವು ಗಂಡನದು; ಶಿಷ್ಯನು ಮಾಡುವ ಪಾಪವು ಗುರುವಿನದು.

ವೃಕ್ಷಿಕಸ್ಯ ವಿಷಂ ಪುಚ್ಚಂ
ಮಕ್ಷಿಕಸ್ಯ ವಿಷಂ ಶಿರಃ
ತಕ್ಷಕಸ್ಯ ವಿಷಂ ದಂಷ್ಟ್ರಾ
ಸರ್ಪಾಂಗಂ ದುರ್ಜನೇ ವಿಷಂ

ಬೀಳಿಗೆ ಬಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ನೋಣ್ಗೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಹಾವಿಗೆ ಹಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ವಿಷವಿರುತ್ತದೆ.
ದುರ್ಜನರಿಗೆ ತರೀರವಿಲ್ಲವೂ ವಿಷವೇ.

ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯ ಕಳ್ಳ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಇತ್ತು. ಅವನು ಸ್ವತಃ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಎಲ್ಲರ ಹಾಗೆ ದಾಳಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ. ಕುಂಬಳ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಬರುವ ದೂರದ ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾರಿ ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ನಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಲಾರ.

ಒಂದುದಿನ ಅವನು ಹೀಗೆಯೇ ತನ್ನ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಗಾಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಕನಕಪುರ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ತಲೆದ್ದನು.

ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಬೀಳಕೊಡಗಿದುದರಿಂದ, ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದು ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡನು.

ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿ, ಅವನು ಗ್ರಾಮದೊಳಗೆ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು ಕುನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಅವನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, "ಯಾವ ಊರು? ಏನು ಕೆಲಸ? ಹೇಗೆ?..." ಎಂದು ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು

ಮಾಡಿದನು. ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯವನು ತನ್ನ ವಿಷಯ ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, ಆ ರಾತ್ರಿ ತಂಗಿರಲು ತನಗೊಂದು ಜಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

"ಅದಕ್ಕೇನು ಕಷ್ಟ? ಈ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಮನೆ ಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಬಿಡು" ಎಂದ ಶರಭಯ್ಯನೆಂಬ ಆ ಬೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ.

ಅಂತೆಯೇ ಅವನು ಗಾಡಿಯೆತ್ತುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕುಂಬಳಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿಡಿಸಿ, ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ನೀಡೂ ಕೊಡಿಸಿ, ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಊಟವನ್ನೂ ಹಾಕಿಸಿ, ಮಲಗಲಿಕ್ಕೂ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ವ್ಯಾಪಾರಿ ಶರಭಯ್ಯನ ಆದರವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಡಿ, ಮೈಚಾಚಿ ಮಲಗಿದನು. ಪ್ರಯಾಣ ದಿಂದ ಬಳಲಿದವನಾದುದರಿಂದ ಮಲಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಗಾಢನಿದ್ರೆಗೆ ತೊಡಗಿದನು.

ಅವನು ಮರುದಿನ ಎದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಶರಭಯ್ಯ ನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಕೊಡೋಣವೆಂದುಕೊಂಡು ಚಾವಡಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ, ತಾನಿಟ್ಟ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ

ಅರ್ಥಭಾಗವಷ್ಟೇ ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಶನಿಗೆ ಮಹಾ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದನೆಂದುಕೊಂಡ ಶರಭಯ್ಯ, ಮಹಾಪಂಚನಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.

ವ್ಯಾಪಾರಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪದಿಂದ ಶರಭಯ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎನಿಂದು ಶರಭಯ್ಯಾ, ಒಗ್ಗೂ ಮೋಸ ಮಾಡಬಹುದೇ? ಬಹಳ ದಾತಾರನ ಹಾಗೆ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕುಂಬಳ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ಕೊಳ್ಳುವಿಯಾ?" ಎಂದು ಅಪೇಶದಿಂದ ಹೇಳಿದ.

ಶರಭಯ್ಯ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಆಳುಕದೆ, "ನಿನಗೆ ತಲೆ ಸರಿಯಿದೆಯೇ? ಬುದ್ಧಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತಾಡುವಿಯಾ? ಅನ್ನ ತಿಂದ ಮನೆಗೇ ಕನ್ನ ಹಾಕುವ ಹಾಗೆ ನನ್ನಿಂದ ಉಪಕಾರ ಪಡೆದು ನನಗೆ ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಅಂಟಿಸುವಿಯಾ? ಛೇಛೇ! ನಿನ್ನಂಥವನನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ನನ್ನದೇ ಶಪ್ಥ!" ಎಂದು ಜರೆದಾಡಿದ. "ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ದೂತೇಕೆ?"

ಕನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ" ಎಂದ ವ್ಯಾಪಾರಿ "ಮೊವಲು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ನಡೆಯುವಿಯೋ ಇಲ್ಲವೋ?" ಎಂದು ಶರಭಯ್ಯ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಹೋದ.

ಇನ್ನು ಶರಭಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪನವಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಉಳಿದ ಕುಂಬಳ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಗಾಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೆಟ್ಟಗೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಶರಭಯ್ಯನ ಮೇಲೆ ಫರ್ಯಾದಿ ಮಾಡಿದನು.

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು ಅವನ ಫರ್ಯಾದಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು, "ನಿನ್ನ ಕುಂಬಳ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡವನು ಶರಭಯ್ಯನೇ ನಿಜವಾದರೆ ಅವು ನಿನಗೆ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶರಭಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಆಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಶರಭಯ್ಯನು ಬಂದು, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಗೆದವನು: "ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ನಿರೋಗೀಡು. ಈ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಕಳೆದ ರೀತ್ರಿ ಏಕಿತ್ತು ಎತ್ತು, ಮಲಗಲು ಸ್ಥಳ ಕೊಟ್ಟ ಪಾವಕ್ಕಾಗಿ ಇವನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಳ್ಳತನದ ಅಪವಾದವನ್ನು ಹೇರಿ ಶ್ತಾನೆ. ನನಗೆ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಕದಿಯುವಂತಹ ದುಸ್ಥಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಕುಂಬಳ ಕಾಯಿಗಳೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿವೆ"

"ನೀನು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೆಂದೇ ನನಗೂ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ನೀನು ನಿರೋಗೀಡು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಒಂದು ಕುಂಬಳ ಕಾಯಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ.

ಹಾಗೆಯೇ ತರುವೆನೆಂದು ಶರಭಯ್ಯ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಅವನು ತಿರುಗಿ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು ದಾಸಯ್ಯನೆಂಬ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಹಸಿರವ

ಗೊತ್ತು. ವೈದ್ಯನನ್ನು ಕರೆದು ಆವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಏನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿತ್ತಿತ್ತು.

ಶರಭಯ್ಯ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಬರುವನು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಗಾಡಿ ಬಿಡುವ ಮತ್ತೊಂದು ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ "ದಾಸಯ್ಯ, ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಾರತಮ್ಯ ತಿಳಿದವನು. ಎರಡು ಕುಂಬಳಕಾಯಿಗಳೂ ಒಂದೇ ಜಾತಿ ಉಪ್ಪು ಬೇರೇನೇ? ಜಾತಿಯೇನೋ? ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿಳುವಿಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಝೆಚಿ ನೋಡದೆ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ದೊರೆ ಗಿ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ದಾಸಯ್ಯ ಒಂದು ಕತ್ತಿ ತೆಗೆದು ಕೊಡು. ಶರಭಯ್ಯ ತಂದ ಕುಂಬಳ ಕಾಯಿಯಿಂದ ಒಂದು ಚೂರು ಕೊಯ್ದು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿ ಆಗಿದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಪುರುಕ್ಷಣವೇ ಅವನು ಕಣ್ಣು ಮೇಲೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು. ಕೈಕಾಲು ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ "ಏರಿ. ಆಯ್ಕೊ!" ಎಂದು ಕೂಗಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು ವೈದ್ಯನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ "ವೈದ್ಯ ಒಳ್ಳೆಗಲೇ, ಇವನುಗೇನಾಯಿತೋ ನೋಡಿರಿ. ಕುಂಬಳಕ್ಕೆ ದೇವರ ಹಾಗೆ ಸಮಾಪವಿದ್ದಿರಿ! ಬೇಗ ನೀಡಿರಿ!" ಎಂದನು.

ವೈದ್ಯನು ಶರಭಯ್ಯ ತಂದ ಆ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ತನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ. "ಆಯ್ಕೊ! ಇದು ವಿಷ

ಪೂರಿತ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ. ಇವನಿಗೆ ಬೇಗನೇ ಪ್ರತ್ಯೇಷಧ ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ದಾಸಯ್ಯನನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು ಶರಭಯ್ಯನನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ. "ಶರಭಯ್ಯ! ಇಂಥ ಕೆಲಸವೋ ನೀನು ಮಾಡುವುದು? ವಿಷಪೂರಿತ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೆಳಸಿ ಜನತನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನೋಡುವಿಯಾ? ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸದ್ಯ ಇವನನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಡಿರಿ!" ಎಂದನು.

ಶರಭಯ್ಯ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ. "ಇದು ನಾನು ಬೆಳೆಸಿದ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಅಲ್ಲ ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳೇ. ಇವನೇ ತಂದದ್ದು. ಇದು ಇಂಥಾ ವಿಷದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅಡಗಿಸಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಈ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಪ್ರಭುಗಳೇ!" ಎಂದು ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

"ನೀನು ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆಯಲ್ಲವೆ? ಈ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಈ ಸಾರಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಜುಲುಮಾನೆ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಅವನ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಗಳು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

ಕುಪಾಲಿನಿ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಾಶ್ಮೀರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಕ್ಷತ್ರಿಯನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಸೀಮಂತಿನಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬಳೇ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳಿದ್ದಳು. ತುಂಬ ಚೆಲುವೆ. ಆದರೆ ಅವಳ ತಂದೆ ಬೇಗನೇ ಹೀರಿಹೋದನು. ಅದರಿಂದ ಆತನ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿಯಾದ ಆರಣ್ಯವೂ, ವನವೂ, ಕೋಟೆಯೂ ಸೀಮಂತಿನಿಗೆ ಸ್ವಂತ ವಾದುವು. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಕುಲೀನ ಯುವಕರು, ಅವಳನ್ನೇ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಗುಣದೇವನೆಂಬವನು ಅವಳನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಸೀಮಂತಿನಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಲೋಚನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಿರಾಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಸೀಮಂತಿನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡ ಅದ್ದಾ ಅಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ, ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಇವೇ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ಅವಳು ಆಗಾಗ ಕಾಲಿನಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಲೀ, ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿಂದಾಗಲೀ ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಗರುಡ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ

ಸೌಂದರ್ಯ ನೋಡುವಳು. ಅಪ್ಪತ್ತರದಿಂದ ಕಾಣಿಸುವ ದೃಶ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತ, ಹೊತ್ತು ಹೋಗುವುದನ್ನೇ ಮರೆಯುವಳು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಲೀನವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸೀಮಂತಿನಿಗೆ ಕಾಪಾಲಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿಕೆ, ಪುಟ್ಟ, ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿತು. ಬೇಕಾಳವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶ, ಕಾಮರೂಪ, ಕಾಮಗಮನ ಮುಂತಾದ ಇನ್ನೂ ಇತರ ಅದ್ಭುತ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವ್ರತಗಳನ್ನೂ, ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಆಹಾರಗಳನ್ನೂ, ಉಪಾಸನೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಳು. ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಅವಳು ಚುದ್ರವ ಕಡೆಗೆ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನೋಡಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪಿ ಬೀಳುವಳು. ಏನೇನೋ ಮೂಲಿಕೆಗಳಿಂದ ಕಷಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಡಿಯುವಳು. ಒಬ್ಬ ಶರೀರವನ್ನು ಕ್ರೂರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಗಳಿಗೂ ಗುರಿಪಡಿಸುವಳು. ಈ ಬಗೆಯ ಆಚರಣೆಗಳಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಅದ್ಭುತವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳು ವಶವಾದುವು. ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದಮೇಲೆ ಗುಣದೇವನಿಗೆ

ಬಹಳ ಸಂತುಷ್ಟನಾದನು. “ಸೀಮಂತಿನಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಗಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದಳು; ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನು ಮದುವೆಯಾಗುವಳು?” ಎಂದು ನಿರಾಶೆಪಟ್ಟನು.

ಆದರೆ ಅವಳನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನವಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯೂ ಅವನಿಗಿರಲಾರೆಯೆ. ಸೀಮಂತಿನಿ ಎಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ? ಎಲ್ಲಿನು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ? ಅವಳ ಪೂಜೆಯ ವಿಧಾನಗಳು ಹೇಗೆ? ಮುಂತಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವನು ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದನು.

ಹಿಂಗಳಿಗಿಳಿದು ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸೀಮಂತಿನಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಗುಣದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಅವನು ಹಿಂಗಳಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬಳು ಮಂತ್ರವಾದಿನಿಯ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಹಿಂಗಳಿ ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರವಾದಿನಿಯೆಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವಳಿರುವುದು ವೈದ್ಯಕ ಹಾಗೆಯೇ. ಅವಳು ತನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ವಿಧವಿಧವಾದ ಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ಔಷಧಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಗುಣದೇವತೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, “ಶ್ರೀಮಂತಿ ಹಿಂಗೆ ಕಾಪಾಲಿನಿ ಆಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ನಾವೇಕೆ ತಡೆಯಾಗಿ ಬೇಕು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಆದರೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೇ. ಸೀಮಂತಿನಿ? ನೀನು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡು ಕ್ಷೇಮ. ಅವಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲೆಯಾ? ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರಿಯೂ, ಮುದ್ದಿವಂತೆಯೂ ಆದ ಸೀಮಂತಿನಿ ಕಾಪಾಲಿನಿಯಾಗಿ ಸಾಯುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಲಾರೆ. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಳಂಕ” ಎಂದ ಗುಣದೇವತೆ. “ಕೆ? ಕಾಪಾಲಿನಿಯಾಗಿ ಅದ್ಭುತಗಳೊಂದಿಗೆ

ಜೀವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅನಂದವಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸುವಿಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಹಿಂಗಳಿ.

“ಸಂತೋಷವಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಸುಖವಿರಲಾರದು” ಎಂದ ಗುಣದೇವತೆ.

“ಆದರೆ ನೀನು ಅವಳು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಸುಖಪಡುತ್ತಾಳೆ” ಎಂದು ಹಿಂಗಳಿ ಹೇಳಲು, “ಆದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವಳನ್ನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದ ಗುಣದೇವತೆ.

“ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡು. ಬರುವ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಹೋಗು. ನೀನು ಯಾವ ಮೃಗವನ್ನೂ ಬೇಟೆಯಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಬೇಟೆ ಬಣ್ಣದ ಜೊರೆ ಕಾಣುವವರೆಗೂ ಕಾಡಿನೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಗಾಳಿ, ಬಳಿ ಜೊರೆ ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಅದನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹಿಡಿ. ಅದನ್ನು ಗಾಯಪಡಿಸದೆ ಹಿಡಿದು ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆದು

ತಂದು ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ರಾತ್ರಿ ಪೂರಾ ಬಂಧಿಸಿದು, ಉಳಿದಾದೆಲ್ಲ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು ಪಿಂಗಲಿ.

ಅವಳು ಅವನನ್ನು ತೋಟ ದಾಟಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ, ಅವಳ ಎಡದ ಕಾಲು ಕುಂಟುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗುಣದೇವನು ಗಮನಿಸಿದನು.

ಪಿಂಗಲಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಅವನು ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ತನ್ನ ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅವನು ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ಜಿಂಕೆ ಕಂಡೇ ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಆದರ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಸಿದನು. ಜಿಂಕೆ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ, ಶರವೇಗದಿಂದ ಓಡತೊಡಗಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ನಾಯಿಯು ಹೊರತು ಉಳಿದ ನಾಯಿಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೆ ಬಿದ್ದುವು. ಜಿಂಕೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಆ ನಾಯಿ ತನ್ನದ್ದು ಮೆದು ಗುಣದೇವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅದು ಅಪ್ಪು ಹೋಗಿರುವ ಓಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಎಡದ ಕಾಲಿನಿಂದ ಕುಂಟುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು.

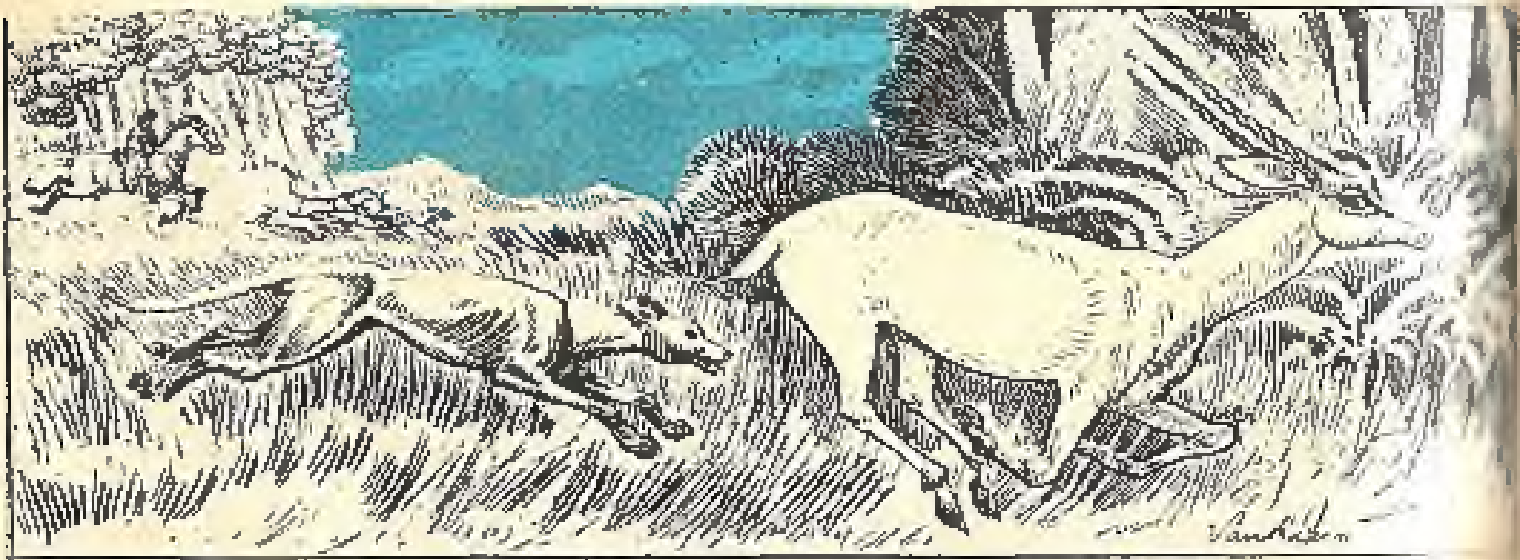
ಬೇಗವಲ್ಲೇ ಆ ನಾಯಿ ಜಿಂಕೆಯ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲನ್ನು ಹಾಯಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿತು. ಗುಣದೇವನು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಓಡಿಬಂದು ಆ ಜಿಂಕೆಯ

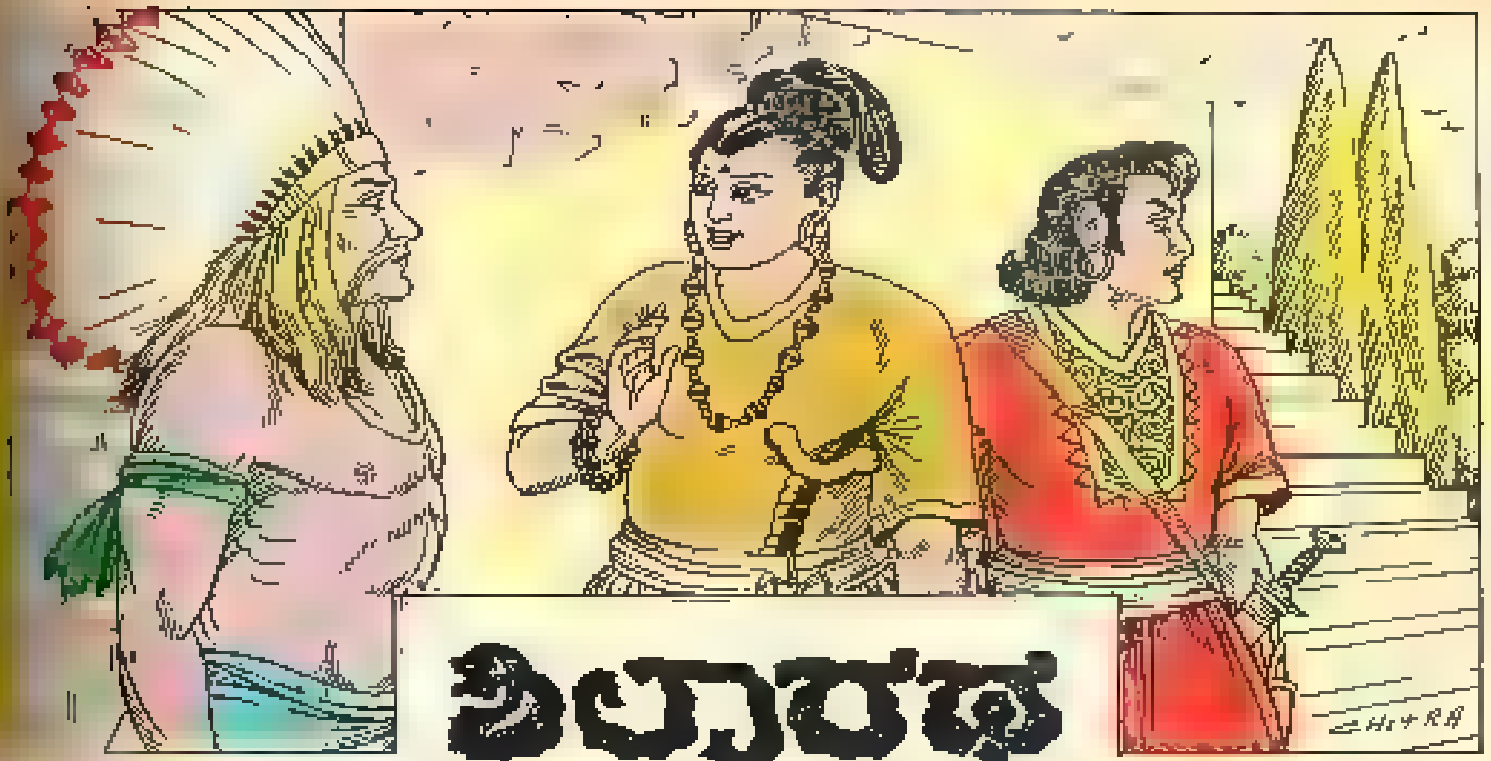
ಕೊರಳಿಗೆ ಉರುಳು ಹಾಕಿದನು. ತರುವಾಯ ಜಿಂಕೆ ಏನೂ ತಿಳಿದು ಮಾಡದೆ ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿತು. ಆ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಓಡಿದ ಬಿಳಿ ನಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಗುಣದೇವನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೊಗಿಸಿ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡಿದನು. ಬೆಳಿಂಜುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ರಾಭಂಗವಾದಾಗ ಪ್ರವೇಶವಾದ ತಲೆಕೆಳಗಾಗುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಮೊರೆಗೆ ಮೊದಲ ತುಘಾನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆಯೋ, ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಡಿಲುಗಳೇ ಬೀಳುತ್ತಿವೆಯೋ, ಅಥವಾ ಭೂಕಂಪವೋ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ತೋರಿತು.

ಆದರೆ ಅಂತಹದೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಸೀಮಂತಿನಿಗೆ ವಶವಾಗಿದ್ದ ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ರಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ತೊಲವೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಗಲಾಟೆಯದು.

ಗುಣದೇವನು ಜಿಂಕೆಯನ್ನುಟ್ಟು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಸೀಮಂತಿನಿ ಇದ್ದಾಳು. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಂಬಂಧಿ ಬಟ್ಟದಳು. ಮುಂದಿನ ರುಫದಿನವರೆಗೆ ಅವಳು ರೂಪವು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಹಳಕಾಲ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿಸಿದಳು.

ಶಿಲ್ಪಾರಥ

೧೮

ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ ಏರಿಕೊಂಡ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಮರಗಳ ಮೇಲಿನಿಂದ ತೆಲವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಂಕಿ ಹಚ್ಚಿಸಿದರು. ನಿತ್ಯಾನಂದ ರಾಜನು ತನ್ನ ಸೈನಿಕರಿಂದ ಆಟವಿಕರನ್ನು ನಾಶ ಪಡಿಸಲು ಗೋಡಿದನು. ಆಗ ಖಡ್ಗವರ್ಮ ಜೀವದತ್ತರು ಆಟವಿಕರ ನಾಯಕನೊಸುವವನೊಬ್ಬನನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿ ಪಡಿಸಿ ರಾಜನಿಗಿರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.]

ಇದಿರು ಎದೆಯುಬ್ಬಿಸಿ ನಿಂತಿರುವ ಆಟವಿಕರ ಮುಖವನ್ನು ಜೀವದತ್ತನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸೋಡಿ ಆ ಆಟವಿಕನ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ, ಒಳಗಿನ ಭಾವವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಜೀವದತ್ತನಿಗೆ ಬಗೆಯ ನೆಂಬುಗೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಆ ಆಟವಿಕರನ್ನು ಸಂಯಮದಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು, "ಒಳ್ಳೆಯದು, ವಿಚ್ಛರದಲ್ಲಿರು. ಇದೇರಿ ನಿನ್ನ ಕಡೆಯವರೆಲ್ಲಾ ರಾಜನ ಸೈನಿಕ ಸಮಾಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕಾದೀತು. ಆದರೆ, 41 ನೋವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಲ ಕೆದರಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ

ಹೋಗಬೇಡಿ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜೀವದತ್ತನು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿಯನ್ನೂ, ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿಯನ್ನೂ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು, "ನೀವು ನಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಇರಿ. ತಪ್ಪಾಗಿತ್ತು ಹೋದರೆ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಿರಿ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹೊರತು ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ರಕ್ಷಕರಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು.

"ಹೌದು ಹೌದು. ನಾವು ಒಬ್ಬಳ ಫಜೀತಿಯಲ್ಲಿ ದ್ದೇವೆ. ಆತ್ಮ ರಾಜನೂ ಇತ್ತ ಆಟವಿಕರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀವೇ ನಮ್ಮನ್ನು

ಕಾಪಾಡುವ ದೇವರಾ !” ಎಂದು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರಪೂಜಾರಿ ಕೇಳಿದರು ತುಂಬುಗೊಂಡನು.

“ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಮಗೇನು ದಾರಿ ?” ಎಂದು ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿ ದುಃಖದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ಮೊದಲು ನಗರದ ದ್ವಾರದಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕು ಆಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ದಾರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ನಮ್ಮ ಒಳಯತ್ನಿರುವವರಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಆಟವಿಕರಿದ ಆವಾಯ ವಾರದು. ರಾಜನ ವಿಷಯ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಭಯಪಡಬೇಡಿ” ಎಂದ ಜೀವದತ್ತ.

ಆಗ ನಿತ್ಯಾನಂದ ರಾಜನು ಉಚ್ಚ ಕಂಠದಿಂದ “ಎರೈ ಮಹಾಶೂರರೆ, ಆ ಕಾಡುಮನುಷ್ಯ ರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀವೇ ನಿರಾಯುಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಒದಿಗೆ ನಿಲ್ಲರಿ. ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರೇ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತಾರೆ” ಎಂದನು. “ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಧೇಶ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ!

ಮೊದಲು ಈ ಆಟವಿಕರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಡಿ ನಿರಾಯುಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಅವರ ಚಿತ್ರವಧೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಅಲೋಚನೆ ಆದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನಡೆಯಲು ನಾವು ಲಾರೆವು. ಒಂದುವೇಳೆ ನಿಮಗೆ ಯುದ್ಧವೇ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾಡಿ: ನೀವು ಆ ವಿಷಯ ನಗರದ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ನಾವು ಪ್ರೀಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದು ಫಲಿತವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇ ಎಂಬ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಜೀವದತ್ತ.

“ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ನಗರದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವುದೇ ?” ಎಂದು ನಿತ್ಯಾನಂದ ರಾಜ ಚೀರಿದ. ಅವಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಬಿಡ್ಡವರ್ಮನು ಕಂ ಯನ್ನು ಸರನೆ ಸೆಳೆದು ಕುಣಿಯುತ್ತ, “ಲೋ ರಾಜ ನಿನ್ನ ಹಳಸಲು ಹರಟೆ ಪುರಾಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ನಿನ್ನನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಕಿರೀಟವನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುವವರು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ನಾವೇ ರಾಜರು. ನನಕುರಿ !” ಎಂದು ಆಟವಿಕರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, “ಹೂಂ, ಎಲ್ಲರೂ ನಗರ ದ್ವಾರದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯಿರಿ” ಎಂದನು.

ಆಟವಿಕರ ಗುಂಪು ನಾಯಕನ ಪ್ರಮುಖತೆಯ ವಹುದ್ವಾರದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿತು ಜೀವದತ್ತ ಪೂಜಾರಿಯನ್ನೂ ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿಯನ್ನೂ ಅವ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ “ಮಹಾರಾಜಾ, ಬೇಕಾದರೆ ನಗರದ್ವಾರದ ಹೊ ಗಡೆಯ ಬಯಲಲ್ಲಿ ನೀವು ಆಟವಿಕರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಆಯ ಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಯಾರಿಗೆ ವಿಜಯವಾಗುವ ದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ನಮ್ಮ ಮಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ” ಎಂದನು.

ರಾಜನು ಒಪ್ಪಳ ಕೋಪದಿಂದ, ನಗರದ್ವಾರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಟವಿಕರೂ, ಸೈನಿಕರೂ

ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಮೊರಗಿನ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ತುಸು
ರಸಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ಛುಬ್ದ ಸ್ವವರಾಗಿ
ತು. ರಾಜನ ಕೈನಿಕರೂ ಮೈದಾನ ದ್ವಾರವ
ಗೆ ಬಂದು ಗುಂಪಾಗಿ ನಿಂತರು. ಖಡ್ಗವರ್ಮ
ನಿಂತರು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿ ಮತ್ತು
ಸಿಂಹಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಎರಡೂ ಗುಂಪಿನ
ದ ಖಾಲಿ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತರು.

ಶ್ಯಾನಂದ ರಾಜನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರಿ
ಸೇನಾನಾಯಕರನ್ನು ನೋಡಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ
ಧರ್ಮ ಜೀವದತ್ತರೊಂದಿಗೆ, "ಓ ಮಹಾ
ಶಿವೇ, ನೀವು ಹಾಗೆ ನಡುವೆ ನಿಂತಿರೇಕೆ? ಬದಿಗೆ
ನಿಲ್ಲಿರಿ. ಈ ಕಾಡು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಚೆಂಡಾಡಿ
ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಆಳ್ವೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.
ನಿನ್ನ ಸರಿಯಿರಿ!" ಎಂದನು.

ಜೀವದತ್ತನು ಅಟವಿಹರ ನಾಯಕನನ್ನು ಕುರಿತು
ಕೇಳಿದನೋ? ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ
ಮೈದಾನ ಬದುಕೋ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ"
ಎಂದ ಹೇಳಿ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಮಹಾರಾಜಾ,
ನಮ್ಮ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರೋಚನೆ ಮಾಡಿರಿ, ಅಟ
ಸೇನಾನಾಯಕರೂ, ಸತ್ಯಾಳವರು ಕಾಡಿ
ಗಿರಿದರೂ ಹೋಗಿ ಹಾಯಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ.
ಮೇಲೆ ನೀವು ಸೋತರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಿಂಹಾಸನವೇ
ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ
ಈ ಕಾಡುಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಬದುಕಬೇಕಾದೀತು"
ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ರಾಜನ ಮುಖವು
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ ದೊಡ್ಡ ದನಿ
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿಸುವ ಹಾಗೆ "ಮಹಾ
ಶಿವೇ, ನೀವು ಸಂಗತಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೋ
ಮೈದಾನ? ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಸಾಯುವ
ಕಾಲ ತಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನನ್ನ

ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಾದರೂ
ನಗರ ದ್ವಾರದ ಹೊರಗಡೆ ರಕ್ತವಾತವಾಗಬಾರ
ದೆಂದೂ, ಹಾಗೇನಾದರೂ ಅದರ ತನ್ನ ಆತ್ಮ ನರ
ಳಾದುವುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ." ಎಂದನು.

"ಹೌದೊ, ಆ ಸಂಗತಿ ಮರೆತೆ. ಸಮಯಕ್ಕೆ
ನೆನಪು ಮಾಡಿದೆ ಮಹಾಮಂತ್ರಿ! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ತಂದೆಯ ಕೊನೆಯ ಕೋರಿಕೆಗೆ ಎಷ್ಟು ತಂದಾ ಅದರ
ಆತ್ಮವು ನೆರಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಮಹಾಪಾಪಿಯಾಗು
ತ್ತಿದ್ದೆ. ತಂದೆಯ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವೆನಾ
ದುದು ನನ್ನ ಧರ್ಮ. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ
ಯಾವ ಕುಂದೂ ಬಾಕಿದೂ. ಸರಿ, ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲಾ
ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿರಿ" ಎಂದು ನಿತ್ಯಾನಂದ ರಾಜನು
ತಾನೇ ಮುಂದೆ ದ್ವಾರದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದನು.

"ಪುಕ್ಕಲು ರಾಜನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿ! ಮರ್ಯಾದೆ
ಉಳಿಸಲು ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ನೆವನ ತೋರಿಸಿದ!"
ಎನ್ನುತ್ತಾ ಖಡ್ಗವರ್ಮನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಕ್ಕನು.

ಜೇವದತ್ತನೂ ಪ್ರತಿಭೆಯೊಂದಿಗೆ ತಲೆ ದೂಗಿದನು. ಆಟವಿಕರ ನಾಯಕನು ಮುಂದೆ ಬಂದು, ಜೇವದತ್ತನೊಂದಿಗೆ. "ಆಯ್ಯಾ, ನನಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಿರಿ. ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವ ಈ ರಾಜನನ್ನೂ ಅವನ ಸೈನಿಕರನ್ನೂ ಈಟಿಗಳ ಮೊನೆಗೆ ಬುಟ್ಟಿ ನಗರದ್ವಾರದ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಕಪ್ಪೆಯ ಹಾಗೆ ಜಾರಿಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಸಿಂಹಗಳೇ, ಅನುಮತಿ ಕೊಡಿರಿ. ಈ ರಾಜನು ಸತ್ತರೆ ಮಹಾವಿಘ್ನೇಶ್ವರನಿಗೂ ಒಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ ಉತ್ತರಿಸಿದನು.

"ಹಾಯಿ ಮುಚ್ಚು. ದುಷ್ಟ ಪೂಜಾರೀ ! ನೀನು ಸತ್ತರೂ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ದೇವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರಾಜನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಏನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೂ ನೀನಿಗೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮೂರ್ಖ !" ಎಂದು ಖಡ್ಗಪರ್ಮನು

ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ಗವರಿಸಿ ನಗರದ್ವಾರದ ನೋಡಿದನು. ಪೂಜಾರಿ ಹೆದರಿ ಮೌನವಹಿಸಿದನು.

ನಿತ್ಯಾಂಜ ರಾಜನು ತನ್ನ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಮೊರಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಕೆಂಡ ಕುಕ್ಕಾಳುಗಳಿಂದ ಖಡ್ಗಪರ್ಮ ಜೇವದತ್ತರ ಕಿರಿದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ನೋಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಹುತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯು ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಕ್ಷಣದಿಗೂ ಆ ಸೈನಿಕರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬೇಕೆಂದು ಖಡ್ಗಪರ್ಮ ಜೇವದತ್ತರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ

"ಖಡ್ಗಾ, ಈ ರಾಜನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗ ಪುಣ್ಯ ತನವೂ, ಉಳಿದರ್ಧಭಾಗ ಮೊಂಡುತನವೂ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ರಕ್ತಪಾತವಾಗ ತಪ್ಪುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಜೇವದತ್ತ

"ಸಮಾನವೀರರ ಗುಂಪುಗಳಿಂದಿರುವ ಇವರ ಶತ್ರುಗಳ ನಡುವೆ ಹೋರಾಟವಾದರೆ ಅದು ರಕ್ತಪಾತವೆನಿಸಲಾರದು. ಅದು ಅಗತ್ಯವಾದ ಮಾತ್ರವೇ ಇಲ್ಲಿ ರಾಜಿಯೊಳಗಿನ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಧೈರ್ಯವಂತನೂ, ಒಲವು ಯುದ್ಧ ಶುಕ್ರ ಒಲ್ಲವನೂ ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಅದೇನು ನಾನೀಗಲೇ ಸುದೇಹವನ್ನು ಹಾರಿಸಬಿಡಲು ಯುದ್ಧವೋ ಶಾಂತಿಯೋ ಈಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಹೇಳಿ ಖಡ್ಗಪರ್ಮನು, ಒಬ್ಬ ಆಟಗಾರನ ಕೈಯಿಂದ ಈಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಧಾವಿಸಿ ತೋಗಿ ನಿಂತು, "ಎಲೋ, ನೀನಂದ ರಾಜಾ ! ನೀನಿಗೆ ಆಟವಿಕರೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಬೇಕೆಂಬ ತುರಿಕೆ ಇದ್ದರೆ, ನಾನು ಯನ್ನೆತ್ತಿ ಒಂಡು, ಎರಡು, ಮೂರು ಎಂದು ನಿನ್ನ ಮುಂದರೊಳಗೆ, ನೀವು ನಗರದ್ವಾರವನ್ನಾ ದರೂ ಬೇಕು, ಅಥವಾ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಮೈದಾನವರೂ ಬರಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಬಿನ್ನಿಗೆ ಸವರು

ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸತೊಡಗಿದನು.
ಮೂರು ಎಂದೂ ಹೇಳುವುದರೊಳಗೆ
ದ್ವಾರವು ಧಡಾಲ್ವನೆ ಮುಚ್ಚಿಹೋಯಿತು.
ಮೂರು ನಗರದೊಳಗೆ ಸೇರಿಹೋದನು.

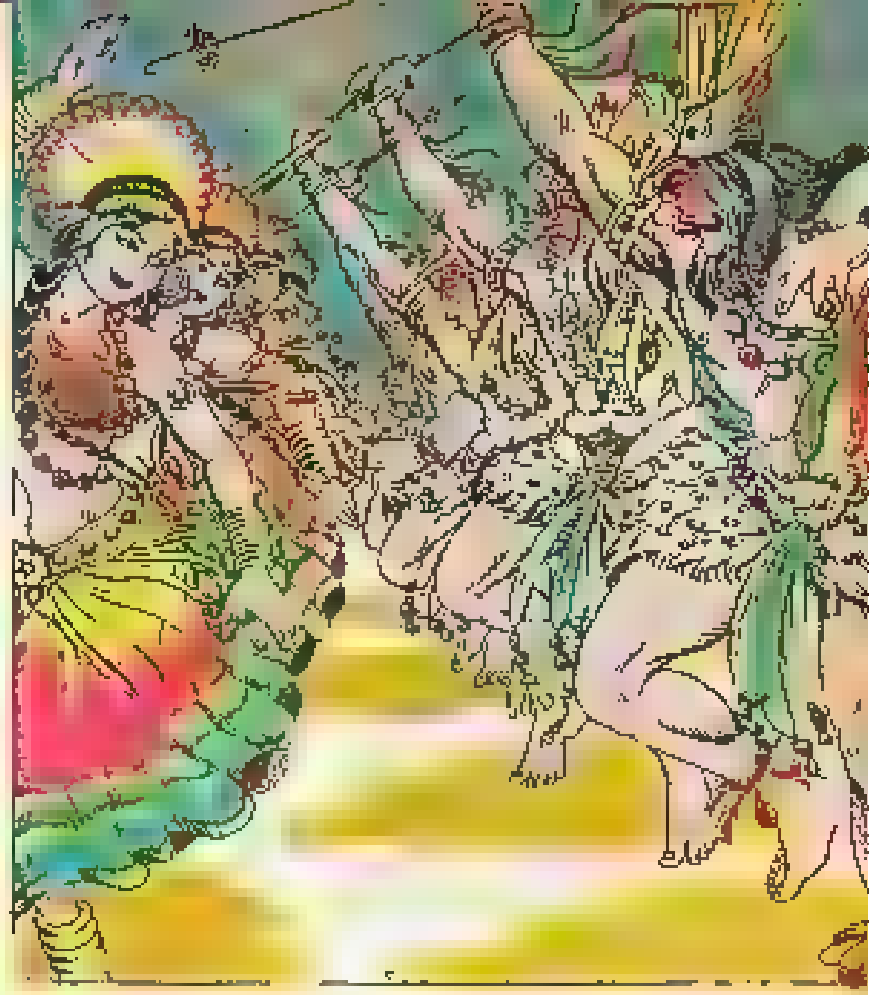
ಅಟವಿಕರು ವಿಜಯ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಹಾಂ
ಮೊಡ್ಡ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರು.
ವಿಜಯವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಈಟಿಯನ್ನು
ಚಿವಿಡ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಲವಾಗಿ ಬೀಸಿ ಒಗೆ
ಅದು ದ್ವಾರವನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ನಡುಗಿಸಿತು.

ಸರಿ. ರಾಜನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು.
ನಮ್ಮ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ನಾವು ಹೋಗೋಣ"
ವೇವದತ್ತ.

ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲು ಉಳಿದವ
ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟರು. ಸುಮಾರು
ಗುಟಿ ಹೊತ್ತು ನಡೆದು ಅರಣ್ಯವನ್ನು
ಗೊಡರು.

ಅಟವಿಕರು ಖಿಡ್ಗವರ್ಮ ಜೀವ
ಭಗವಾನ್ ಬಹಳವಾಗಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತ ಮೊಡ್ಡ ಜೀವ
ವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಸ್ವೀಯರೂ ಪುರುಷರೂ
ಅನೇಕ ಒಗೆಯ ಆಟಪಾಟಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು
ಪೂಜಿಸಿದರು. ಹೊತ್ತು ಹೋದುದೇ
ತಾಗದಂತೆ ದಿನದ ಬಹುಭಾಗ ಹೀಗೆ
ವಿಡು. ಕತ್ತಲೆಯಾಗಲು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು
ನಡೆದ ಎನ್ನುವಾಗ, ಖಿಡ್ಗವರ್ಮ ಜೀವದತ್ತರು
ಸರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ
ದ ಹೊರಟರು.

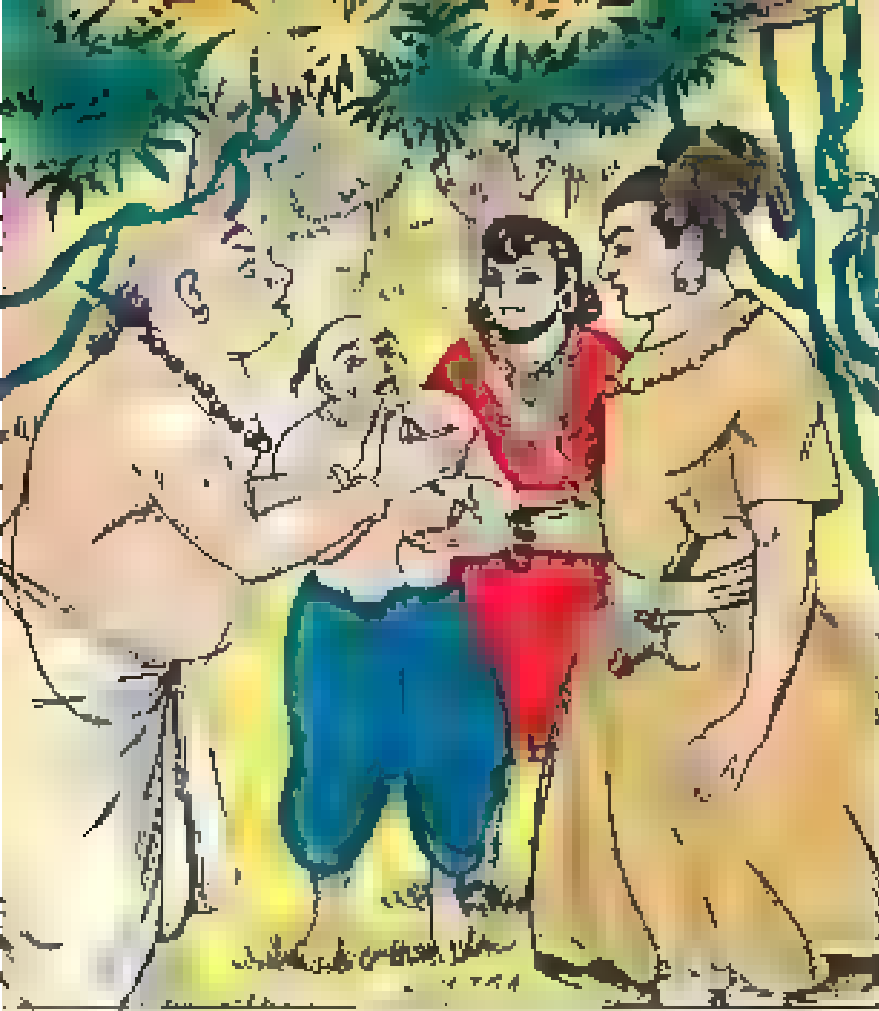
ದವರೆಗೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದು ಪ್ರಾಣ
ಮಿಡದೆ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾ
ಮಾ ಸ್ವರ್ಣಾಹಾರಿಯೂ ಖಿಡ್ಗವರ್ಮ ಜೀವ
ರು. ತಮ್ಮ ಗೊಡವೆ ಬಿಟ್ಟವರ ಹಾಗೆ ಹೊರಟು
ನೋಡಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದರು. ಅವರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿದ

ಕೊಡಲೇ. ಅಟವಿಕರು ತಮ್ಮನ್ನು ಚೂರು ಚೂರು
ಮಾಡುವರೆಂದು ಹೆದರಿ, ಖಿಡ್ಗವರ್ಮ ಜೀವದತ್ತರ
ಹಿಂದೆಯೇ ಹೊರಟರು. ಅವರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ
"ಅಯ್ಯಾ, ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಿರಾ ?
ಈ ಅಟವಿಕರು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದು ಚೂರು ಚೂರು
ಮಾಡುತ್ತಾರೆ!" ಎಂದು ಗೋಳಿಟ್ಟರು.

"ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಏನುಮಾಡೋಣ ಖಿಡ್ಗಾ?"
ಎಂದು ಜೀವದತ್ತನು ಕೇಳಲು, "ಇವರನ್ನು ಏನು
ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಟವಿಕರ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ
ಬೇಳುಬಾರದು. ಮುಂದೆ ಕಾಣುವ ಆ ಗುಡ್ಡದವರೆಗೆ
ಇವರು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರಲಿ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ವಿಂಧ್ಯವರ್ವತದವರೆಗೂ
ಈ ಕಾಡು ಬೆಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದ ಖಿಡ್ಗವರ್ಮ.

"ನಾವು ಕಾಡು ಬೆಕ್ಕುಗಳಾಗಿದ್ದರಾದರೂ ಕಾಡಿ
ಮೊಳಗಿರುವ ಮೊಲಗಳನ್ನೋ, ಕೋಳಿಗಳನ್ನೋ

ಹೊಡಿದು ಹಿಡಿದು ಸುಖವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಮನುಷ್ಯ ರಾದುದರಿಂದಲೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವೆವು. ಆ ಮಹಾವಿಘ್ನೇಶ್ವರನು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ನಡುಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಟ್ಟ!" ಎಂದು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ ಚಡಪಡಿಸಿದನು.

"ದೇವರೇ ಕೈಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮಗತಿ ಹೇಗಾಗುವುದೋ!" ಎಂದು ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿ ಗೋಗರಿದ.

ಈಗಲಾದರೂ ಎಚ್ಚರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರುತಾನೆ? ಕಾಡು ಬೆಕ್ಕುಗಳ ಹಾಗೆ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ರಕ್ತಸಾನಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಯಾವರಾಜ್ಯದ ಮೇಲಾದರೂ ದಂಡೆತ್ತಿರಿ. ಹೇಗೂ ಒಪ್ಪಿರಿಗೊಪ್ಪಿರು ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಖಡ್ಗವರ್ಮ ನಕ್ಕನು.

"ಸರಿ. ಪ್ರಸ್ತುತ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಬನ್ನಿ. ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ" ಎಂದು ಜೀವದತ್ತ.

ನಾಲ್ವರೂ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಡೆದ ಮೊತ್ತ ಮುಳುಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡದ ಪ್ರದೇಶ ತಲಪಿದರು. ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕೊಂಚೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಾವ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟಾಗ ಪೂಜಾರಿ ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿ ಕೂಡಾ ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೊರಟರು.

"ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಬರುತ್ತೇವೆ? ನಾವು ಖಡ್ಗವರ್ಮನಿಗೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಬರುವ ಪ್ರಮಾದಗಳು ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಿದವು. ಏನು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಾಧ್ಯತೆ ಬೇರೆ ನಾವು ಹೊತ ದೇಶಕ್ಕೆ?" ಎಂದು ಜೀವದತ್ತ.

"ನಮ್ಮ ವಿಧಿ ಹೀಗಿದೆ. ನಾವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಹೋಗದಿದ್ದರೂ ಅದಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ಮುಕ್ತಿ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ" ಎಂದ ಖಡ್ಗವರ್ಮ.

"ಅಯ್ಯೋ, ನಾವು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಹಳ್ಳಿಯೇ ಮುಳುಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಬಾಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಹಗೆ ತೊಟ್ಟು ಕೊಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಖಡ್ಗವರ್ಮ ಪೂಜಾರಿ.

ಅವರಿಬ್ಬರ ಭೇತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಖಡ್ಗವರ್ಮ ಜೀವದತ್ತನಿಗೆ ಕಣ್ಣೀರವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟು, ಹಾಗಾದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಾಡು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಯಾಣ ಸಾಗಿತು. ಮೂರನೇದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಖಡ್ಗವರ್ಮ ಜೀವದತ್ತರ ಕಿಣ್ವ

ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಶಬ್ದಗಳು ಕೇಳಿ ಎಚ್ಚರ ಗೊಳಿಸುವವು. ಒಂದು ದೂರದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನ ಕೂಗಾಟವೂ, ಮೂರಿಯ ಗರ್ಜನೆಯೂ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಆ ಶಬ್ದದಿಂದ ವಿಶ್ವವರ್ಮ ಜೀವದತ್ತರು ಬಿಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತರು. ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಭಾಷಾರಿಯೂ, ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿಯೂ ಆ ಕರ್ಕಶ ಶಬ್ದದಿಂದ ಗಡುಡೆ ನಡುಗುತ್ತ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಬಿಗಿ ಮಾಡಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕೂಗಾಡುವ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ನೋಡಿ ವಿಶ್ವವರ್ಮನು "ಇದೇನು-ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಒದ್ದಿ ಕೆಟ್ಟದೆಯೇ? ಎರಡು ಹುಲಿಗಳನ್ನು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೂಗಿ ಎಗೆಯುತ್ತಾನೇಕೋ? ಅವನ ಕೂಗು ಹುಲಿಗೂ ಕೇಳದೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹುಲಿ ಹಾಗೆ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತರೆಯೆ? ಇದಂಥ ವಿಚಿತ್ರ, ಅಟ!" ಎಂದನು.

ಜೀವದತ್ತನು ಸಮಾಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದನು. ಹರಕಬೂರಕು ದುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಅದು ಬಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಯುವಕನೊಬ್ಬ ಎರಡು ಮರಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಕುಣಿಯುತ್ತ, ಬಲಿಯವ್ವಾ! ವ್ಯಾಘ್ರರಾಣೀ! ಬಾ! ಬಾ!" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದನು.

"ಎಂಥ ಹುಚ್ಚನಿವ! ಇನ್ನು ಇವನು ಒದುಕುವು ಕೆ? ಅದರೂ ಅವನು ಒದುಕಿರುವವರೆಗೆ ನಾವು ಏನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಏನು ಅವನ ಕಥೆಯೋ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಎನ್ನುತ್ತ ಜೀವದತ್ತನು ಮರದ ಕೆಳಗಿಂದ ಇಳಿಯ ತೊಡಗಿದನು.

ಅವನ ಸಮಾಪದಲ್ಲೇ ಹುಲಿಯ ಗರ್ಜನೆ ಕೇಳಿ ಬಿಕ್ಕಿತು. ಕೊಡಲೇ ವಿಶ್ವವರ್ಮನು ಹುಲಿ ಅವನ ಕೆಳಗೆ ಹಾರುವುದೆಂದುಕೊಂಡು, "ಹೊ! ಅವನು ಹಾಗೇ ಸರಿ!" ಎನ್ನುತ್ತ ಮರದಿಂದ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಏಳಿಕೆ ಆ ಯುವಕನ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದನು.

"ಬಾಗ್ಯತೆಯಷ್ಟು ಖಡ್ಗ, ಮರಿಗಳ ತಾಯಿಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಉಳಿಸಲು ನೋಡು!" ಎನ್ನುತ್ತ ಜೀವದತ್ತನೂ ವಿಶ್ವವರ್ಮನ ಹಿಂದೆಯೇ ಆ ಯುವಕನೊಳಗೆ ಓಡಿದನು.

ಹುಲಿಗೆ ಕೂಡಾ ನಿರಾಯುಧನಾದ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಹಾರುವುದೇ ಬಿಡುವುದೇ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಎದ್ದಿರಬೇಕು. ಏಕಾಂಗಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯ ನಿರಾಯುಧನಾಗಿ ತನ್ನ ಮರಿಗಳನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕುಣಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಕ್ಕೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದಲೂ ಬಹುದು, ಭಯಪಟ್ಟಿರಲೂ ಬಹುದು. ಅಂತೆಯೇ ಅದು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಸುಮ್ಮನಿರಲು, ಜೀವದತ್ತನು ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದನು. ಆಗ ಹುಲಿ ಮರಿಗಳು ಭುಸು ಗುಟ್ಟುತ್ತ ಒದರಾಡ ತೊಡಗಿದುವು.

ತನ್ನ ಮರಿಗಳ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹುಲಿ ದೂಡ್ಡದಾಗಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಯುವಕನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿತು. ಆಗ ಜೀವದತ್ತನು ತನ್ನ ದಂಡವನ್ನು

ಅದರ ಭುಜ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬೀಸಿ ಹೊಡೆದನು ಆ ಏಟಿಗೆ ಹುಲಿ ಹಿಮ್ಮುಗುಣಿ, ಬಿಸುಟ ಹಾಗೆ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಹೊರಳಿತ್ತು.

“ಖಿಡ್ಲಾ, ಹುಲಿಗೆ ಬೋದ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು. ಅದು ಮತ್ತೆ ಏಳುವುದರೊಳಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ಉಪಾಯವಾಗಿ ಉರುಳು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನೊಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟು” ಎಂದನು.

ಕೂಡಲೇ ಖಿಡ್ಲಾವರ್ಮನು ಕೊಂಬೆಗೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕಡಿದು ಒಂದು ಕೊನೆಗೆ ಉರುಳು ಹಾಕಿ ಹುಲಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ಎರಡನೆಯ ಕೊನೆಯನ್ನು ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದನು.

“ಅಯ್ಯಾ, ಯಾರಪ್ಪ ನೀವು? ಎಂಥಾ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಿರಿ! ಈ ಹುಲಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಭಯಂಕರವಾದ ಸಾವಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ದೂಡುವಿರಲ್ಲಾ!” ಎಂದು ಕೂಗಿದ ಆ ಯುವಕ.

“ಸಾಯೇಬೇ ಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಗದಕೊಂಬೆಗೆ ಉರುಳು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆ? ಎಲ್ಲಾದರೂ ಬಾವಿಗೆ ಹಾರಬಾರದೆ?” ಎಂದ ಖಿಡ್ಲಾವರ್ಮನು ಕೋಪದಿಂದ.

“ಅತ್ಯಹತ್ಯ ಮಹಾ ಪಾಪವೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಹುಲಿಗೆ ಅಹಾರವಾಗಿ...” ಎಂದು ಯುವಕನು ಹೇಳುವಾಗ ಖಿಡ್ಲಾ

ವರ್ಮನು ನಡುವೇ ತಡೆದು, “ಈಗ ನೀನು ಮೂಲೆ ರುವುದುಮಾತ್ರ, ಅತ್ಯಹತ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಹಿರಿಯರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಯಾರು ನೀನು? ಎನಾಯಿ. ನೀನು ಹೇಳು. ಹುಚ್ಚನೋ? ಸರಿಯಾದವನೋ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. -

“ಹಾಗೆಲ್ಲ ಕೇಳಬೇಡ ಖಿಡ್ಲಾ. ಪಾಪ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ನೀನು ಸುಮ್ಮನಿರು” ಎಂದ ಜೀವದತ್ತನು ಆ ಯುವಕನನ್ನು ಕೂಗಿ, “ನೀನು ಬಂದಿರುವ ಕಷ್ಟವೇನಪ್ಪ? ಹುಲಿ ಕೂಗಿ ನೀಳಿ ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಯಂಕರವಾದ ಸಾವು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯಾರಿಂದ ನಿನಗೆ ಬರುತ್ತದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಯುವಕನು ಭೀತಿಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತ ನಾಸುತ್ಯಲೂ ಅಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿ ಏನೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿತ್ತವನು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಖಿಡ್ಲಾ ಮೃಗದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದವನೊಬ್ಬ ಮುಂದೆ ಬಂದು, “ಆರಣ್ಯಪ್ರದೇಶ ಗಣಾಚಾರಿಯ ಕೈ ಇವನು ಭಯಂಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ!” ಎಂದು ಹೇಳಿ. “ಯಾರಲ್ಲಿ? ಬನ್ನಿರಿ! ಇವರೂ ಓಡಿ ಮೋಗದಂತೆ ಸುತ್ಯಲೂ ಮುಕ್ತಿರಿ!” ಎಂದ ಕೂಗಿ ಹೋದನು.

(ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯ)

A man in a red tunic and a woman in a blue dress are walking through a forest. The man is in the foreground, looking back over his shoulder at the woman. The woman is slightly behind him, looking forward. They are walking on a path that is covered with fallen leaves and branches. The trees are tall and have green leaves. The scene is lit with soft, natural light.

[illegible]

14

ಕ್ಷೇಮವೂ ಸುಖದ್ವಿಯೂ ಉಂಟಾಗುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಚಿತ್ರಸೀನ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಬಹಳ ಆಪ್ತವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕುಮಾರಿಯೊಬ್ಬಳು ಇದ್ದಳು. ಅತೀವೇ ಅವಳಿಗೆ ಜಗನ್ನೋಹಿನಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಮಂದಿ ರಾಜಕುಮಾರರು ಅತ್ತಾಶೆಯಿಂದ ಕಾದು ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಜಗನ್ನೋಹಿನಿ ತನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ದಾಜನು ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿ ನಾನಾ ದೇಶಗಳ ಅಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಆದರಂತೆ ಅವಳ ಮೇಲಿನ ಆಶೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ರಾಜಕುಮಾರರೂ ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬರು ಹೆಚ್ಚು ವೈಭವದಿಂದ ಬರತಾರಂಭಿಸಿದರು. ನಾಳೆ ಸ್ವಯಂವರವನ್ನುವಾಗ, ಜಗನ್ನೋಹಿನಿ

ತನ್ನ ಸಖಿಯರೊಂದಿಗೆ ವನವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರೋವರವನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಅಂದವಾಗಿ ತೋರುವ ಆ ಸರೋವರದ್ವೇಷಾಡಬೇಕೆಂದು ಜಗನ್ನೋಹಿನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಯಿಂದ ಬಹಳ ದೂರ ಬಂದಿದ್ದೇವೆಂದೂ, ಕಳ್ಳರೊಳುವುರೋಳಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಗನ್ನೋಹಿನಿ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಸಾರಿ ಮುಳುಗಿ ಎದ್ದಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಖಿಯರೆಲ್ಲ ಸ್ವರದಿಂದ ಕೂಗುತ್ತ ಆತ್ಮನಾದ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಆದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಗನ್ನೋಹಿನಿ ಗಾಬರಿ ಮೇಲೆ ಒಂದಳು. ಏಕೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಕೂಗುತ್ತಿರಬಹುದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕತ್ತಲಾ ಕವಿಯಿತು ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬುರುಡುಬಟ್ಟಿತ್ತು. ಚರ್ಮ ಮೊರಟಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಕಾಂತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಪರೀತವನ್ನು ನೋಡಿ ಆಳುತ್ತಿರುವ ಸಖಿಯರೊಂದಿಗೆ ತಾನೂ ಅಳುತ್ತ ಜಗನ್ನೋಹಿನಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದಳು.

ಅವಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಒದಲಾವಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಹತಾಶರಾಗಿ ಹೋದವರೊಬ್ಬರ ಸ್ವಯಂವರವೆಂದಿರಬಹುದು. ಆದರಿಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಜಗನ್ನೋಹಿನಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬಂದು ಆಶೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ರಾಜಕುಮಾರರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಈ ಮಗ ಹೇಗೆ ತೋರಿಸುವುದು? ತೋರಿಸಿದರೂ ಅವರ ನಡೆಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಒಂದೂ ತೋರಿಸುವುದು ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ.

ಮೊದಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು.
 ೧ ರಾಜವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ
 ೨ ವಿನಾವರೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು
 ೩ ಕೇಳಿದನು.

ಮೊಗ್ಗಿಗಳೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ
 ರೋಗವಲ್ಲ. ಮನೋ ಶಾಪದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ
 ಶು ವೈದ್ಯರು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ಘನವೈದ್ಯ ಬಹಳ
 ೪ "ಚನ ಮಾಡಿ, "ಮಹಾರಾಜರೇ, ಇದು ಒಂದು
 ೫ ಮಂಟ್ರದೇ ನನ್ನ ನಂಬುಗೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ
 ೬ ಸರಣಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಮನಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ
 ೭ ಒಬ್ಬರೇ ಒಗ್ಗು ಕುಳಿತು ಹಾಡುತ್ತಿರಲಿಕ್ಕೆ
 ೮ ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿಹಾರ ಕ್ರಮವು ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥ
 ೯ ಇದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಪಂಚವರ್ಣವೆಂಬ ಸರಣಿ
 ೧೦ ಕೀರು. ಆ ಸರಣಿವರವು ಎಲ್ಲಿಯೋ ನನಗೆ
 ೧೧ ಕಂಡು. ಆದರೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೂಡಾ ನನಗೆ ತಿಳಿದ
 ೧೨ ಗೆ ಯಾರಿಗೂ ನಡೆದುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು
 ೧೩ ರಾಜರೂ ರೋಗವಾದರೂ, ಅದು ಬಂದರೆ
 ೧೪ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮೊದಲಿನಂತಾಗುವಳು," ಎಂದನು.
 ೧೫ ಮೊದಲಿನ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ನೋಯಿಸಿದ ವೇಳೆಗೆ
 ೧೬ "ನನಗೆ ನಾನಾ ದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರರು ಸಭೆ
 ೧೭ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹಗನ್ನೋಹಿಸಿಯಿ ಬರುವಿಕೆ
 ೧೮ ಆತುರವಿಂದ ಇದಿರು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.
 ೧೯ ಮಂತ್ರಿ, ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿಂದಿನದಿನ ನಡೆದ
 ೨೦ "ಘಟನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿ, "ಈಗ ಇರುವ
 ೨೧ ಕುಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ಮದುವೆ
 ೨೨ ಆಗಲು ಇಷ್ಟಪಡಲಾರರು. ಆದರೆ ಅವಳು
 ೨೩ ಮದುವೆ ಆಗಲು ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಇರುವಂತೆ
 ೨೪ ಮಾಡಿ. ಎಲ್ಲಿಯೋ ಪಂಚವರ್ಣ ಸಂಜೀವಿನಿ
 ೨೫ ಸರಣಿ ಇದೆಯಂತೆ. ಅದರ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದರೆ
 ೨೬ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಮೊದಲಿನ ರೂಪವು ಬಂದುಬಿಡು
 ೨೭ ವಳೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅಂತಹ ನೀರನ್ನು

ತಂದು ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು
 ಮೋಗಲಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಮಹಾ
 ರಾಜರು ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯ
 ವನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡುವರು" ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಇಬ್ಬರ ಹೊರತು
 ಉಳಿದ ರಾಜಕುಮಾರರೆಲ್ಲಾ ಎಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
 ದೊಡ್ಡಳಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದರು ಉಳಿದಿರುವ
 ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಮೂಳವದೇಶದ ಯುವರಾಜನಾದ
 ಹಮಂತನು, "ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಆ ಸರಣಿವರವು
 ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಹುಡುಕಿ, ಅದರ ನೀರನ್ನು ತಂದು ರಾಜ
 ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು
 ಶಪಥಮಾಡಿ ಅಗಿಂವಾಗಲೇ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ
 ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಎರಡನೆಯವನು ವಿಜಯಪುರಿಯ ಯುವರಾಜ
 ನಾದ ವಿಜಯ. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ
 ಬಂದಿತು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಯಾವ ಸರಣಿವರವನ್ನಿ

వాడవది రుచు బలమున గొడవలకు ఆ
కడవరద వత్తిరచి అరచ బలమునకు
కరణ కింకా కావించుచును బిగియ
కొని విజయము ఆ కడవరకు దారి కింకా
కొందు అట్టిగి జేయదను.

మహానా జులగించి మహానా జుల
కత్త, జేయ, జయము, దారిమార్గము స్పష్ట
ప్రయోగా మూలక, ఆ రుచియర్థ ద్వాద
దేందు కాదిన నమన కాగియ కావించు
దాని నీరి. అన్ని మత్తమత్తిన మూలకర్త
యోవదేయ కాగిగిన్న కింకా జయము
అయిదను. బల ఆలయద మూలకర్త
బంధురయ్య మూల ఆ రుచియన్న కింకా
నిజయిదను.

అట్ల అయి నిజ బంధురయ్య మూల
బంధు కరణ కింకా రుచియదేయ

ప్రయోగి జయమున మేర జారితు. మే
రెరను ఆద జయము కింకానెదను,
కరణలన్న బంధు ఆ కరణయే
మూలక అయి కింకాబిట్టను.

మూలక కరణ అయ్యకాగా అట్ల
మూల కత్తకత్తగా "అయ్య, గురుగళ క
గురియకత్త నాగి జయమునకేయ
మూలక. నాగి కత్తయేనాదరణ కుచా
కత్తగియరే మేర, మూలకత్త" అయ్య

"నామి, నాను మూలక నా
కరణలరంద అయ్య కింకాబిట్టను
మూలకత్త. అట్ల కింకాబిట్ట దారి
కరణ వత్తికత్త" అయ్య జయము.

"అయ్య, అయ్య మూలక మ
అట్ల కింకా నాదరణ స్పష్ట అయ్యకత్త
దరణ నాదరణకత్త" అయ్య మూల.

"ఆ కరణకత్త నాదరణకత్త, నా
నాదరణకత్త, బంధుగి కింకాబిట్ట
కరణ" అయ్య జయము.

మూల అయ్య కత్త మూలక మూల
నాదరణకత్తగా "అయ్య, నాదరణ
రంద నాను అయ్య మూలరంద ఆ నా
నాదరణకత్త స్పష్ట కింకా బిట్ట
ఆ నాదరణకత్త కత్త బంధుగి బంధుగి
నాదరణకత్త మూలకత్త విధయి కుచ
దయిద" అయ్య మేర అయ్యకత్త.

జయము ఆ నాదరణకత్తగా, కరణ
కరణకత్త కరణకత్త దయ్య మూల
అయ్యకత్త గురుగళ మూలరంద మూల
కరణ నాదరణకత్త, నాదరణకత్త
మూల మూలకత్త "అయ్య."

ಇದರಲ್ಲಿ ಇವರ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಬದಲಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಈ ಕಥೆಯ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದವರು ಕೇಳುವರು. ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವರ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಈ ಕಥೆಯ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದವರು ಕೇಳುವರು. ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವರ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಈ ಕಥೆಯ ಉದ್ದೇಶ.

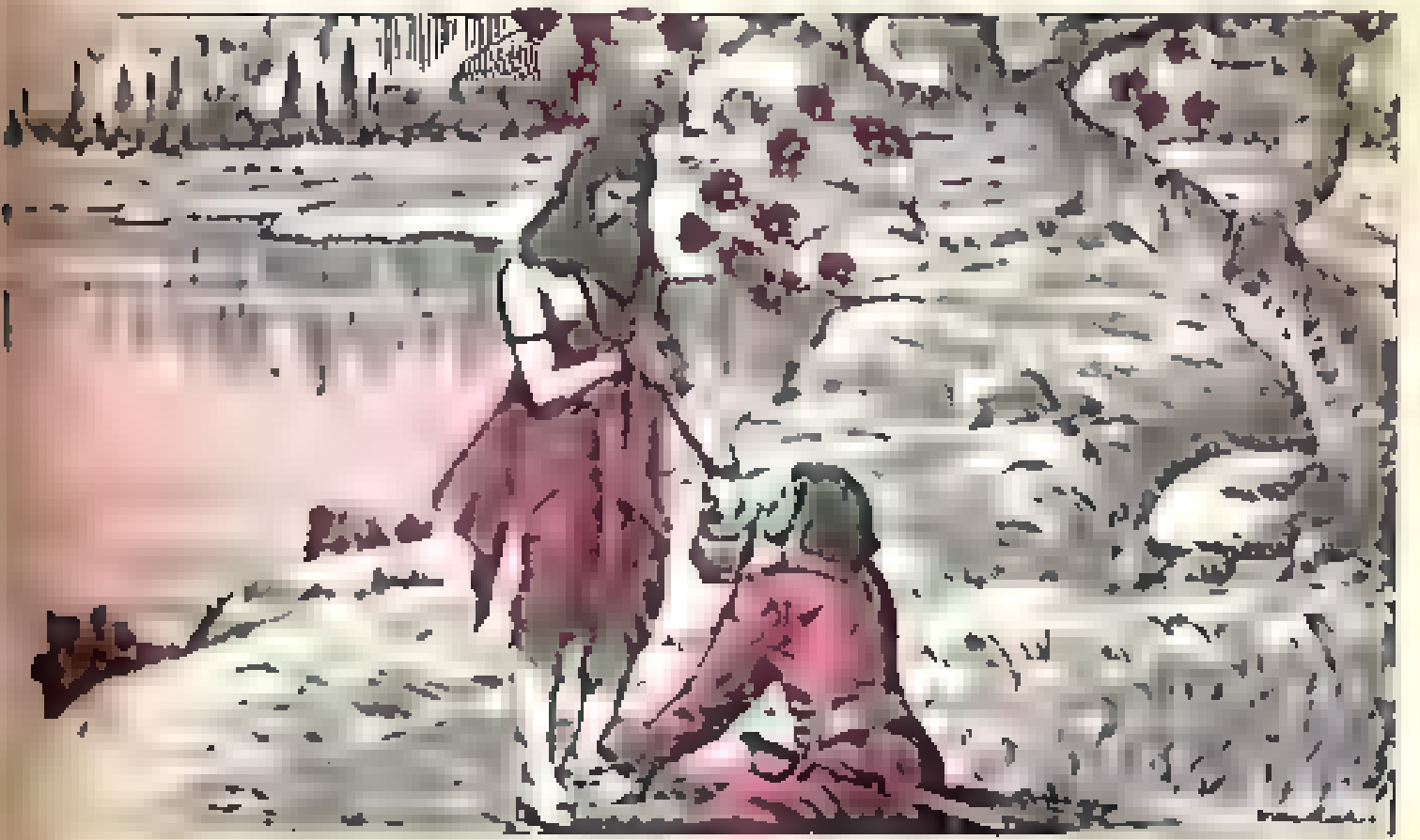
ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಏಕಮಾನಿಗಿ ಅಕ್ಕಯ್ಯನು. ಅದರ ರೂಪವು ಬಹು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಕೂಡಲೆ ಅದನ್ನು ಆ ಮುನಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕೊಂಡು "ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವೇ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಬಂದಿರುತ್ತೀರಿ" ಎಂದು ಮುನಿಯ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದನು.

ಮೆರೆಯುವವನು, ಯಾರು ನೀವು? ನೀವು ಏನು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಭಯಂಕರವಾದ ಹೇಳಿಕೆ" ಎಂದು ಮುನಿ ವಿಜಯನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವರ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಈ ಕಥೆಯ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದವರು ಕೇಳುವರು. ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವರ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಈ ಕಥೆಯ ಉದ್ದೇಶ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಇವರ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಬದಲಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಈ ಕಥೆಯ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದವರು ಕೇಳುವರು. ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವರ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಈ ಕಥೆಯ ಉದ್ದೇಶ.

"ನೀನು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವೇ, ಇದು ನನ್ನ ಕೆಲಸವೇ. ನನ್ನ ಕೆಲಸವು ಬಹು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಕೂಡಲೆ ಅದನ್ನು ಆ ಮುನಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕೊಂಡು "ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವೇ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಬಂದಿರುತ್ತೀರಿ" ಎಂದು ಮುನಿಯ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದನು. ಮೆರೆಯುವವನು, ಯಾರು ನೀವು? ನೀವು ಏನು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಭಯಂಕರವಾದ ಹೇಳಿಕೆ" ಎಂದು ಮುನಿ ವಿಜಯನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವರ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಈ ಕಥೆಯ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದವರು ಕೇಳುವರು. ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವರ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಈ ಕಥೆಯ ಉದ್ದೇಶ.

ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೆ ನೀನು ಮಾತ್ರ ಕುರುಹು
ಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿ. ಇದಾಗಬಹುದಾದರೆ
ನೋಡು" ಎಂದ ಮುನಿ

"ಛನ್ನಾದ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಿಜಯನು
ತನ್ನ ನೌದರ್ಯವನ್ನು ಧಾರೆಮೆರೆದು ಕೊಟ್ಟಂತೆ
ಪ್ರವಣ್ಣ ಮಾಡಿ, ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಸ್ನಾನ
ಮಾಡಿ ಎದ್ದನು. ಆದರಿಂದ ಕುರುಹು ಯಾಗಿ
ಹೋದರೂ, ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದಲೇ
ರಾಜಕುಮಾರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಅಪ್ಪರೋಳಗೆ ಆಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ
ಹಾಗೆ ಎಂದಿನ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದನ್ನು
ಕೋಡಿ ತುಡತಾಯಿ ಮೂತುಡವರಿಗಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಾಶ್ಚ
ರ್ಯವೂ ಅನಂದವೂ ಆಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಕುರುಹುಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟ ವಿಜಯನು ಬಂಧು
ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಯಥಾ ರೂಪ ಬಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ
ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾನು ಮಾಡಿದ

ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಾ ಹೇಳಿದನು. ಹೀಗಿರುವ
ಜಯಂತನು ಸಂಜೆವಿನಿ ದೀಪಧ ಹಲದೊ
ಬಂದು ತಲಹಿ. "ಇಮೋ ಸಂಜೆವಿನಿ ಹಲ |
ಶಪಥದಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಜಲದಿಂದ
ಕುಮಾರಿಗೆ ಯಥಾ ರೂಪವನ್ನು ಬರಿಸಿ, ಅವ
ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಆಗ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅವನ ಇದಿರಿಗೆ ಬ
"ನಮಗೆ ವೃಥಾ ಶ್ರಮವಾಯಿತು. ನನಗೆ ಮೊ
ರೂಪ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು ನೋಡಿದಿರಾ?" ಎನ
ತರುವಾಯ ಜಗನ್ನೋಹಿನಿಯನ್ನು ಧ
ಮದುವೆಯಾಗುವುದೆಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂದಿತು. ಇ
ವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಕಾರನಾಗಿ
ತಾನು ವಿಜಯನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವೆನ
ಜಗನ್ನೋಹಿನಿ ಹೇಳಿದಳು. ತಾನು ಅತ್ಯಂತ
ಗೆಣ್ಣು ಅನುಭವಿಸಿ ಪಂಚವರ್ಣ ಸಂಜೆವಿನಿ
ವರದ ನಾರನ್ನು ತಂದರೆ ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ನೋ
ಕುರುಹುಯಾದ ವಿಜಯನನ್ನೇ ವರಿಸುವೆನೆನ್ನು
ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ಜಯಂತನು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಮಂತ್ರಿ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು, "ನ
ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿವು. ಪಂಚವರ್ಣ ಸಂಜೆ
ಸರೋವರ ಎಲ್ಲಿರುವುದೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದ
ಅವರ ನೀರನ್ನು ನೀನು ಮೂರೇ ದಿನಗಳೊಳಗೆ
ಯೆಂದರೆ ನಂಬುವುದಾದರೂ ಹೇಗಿವು?" ಎ

"ಹಾಗಾದರೆ ಬಿಡಿ. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಪೆನವ
ಮದುವೆಯಾಗದಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನಾನು
ಮಾಡುವೆನೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಹಿಸಲಿ
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜಯಂತನು ತಾನು ತಂದ ಜಲ
ವಿಜಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕುಡಿಯಲು ಹೇಳಿದನು.

ವಿಜಯನು ಆ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಯಥಾ ರ
ವನ್ನು ಪೊಂದಿದನು. ಜಯಂತನು "ಎಲ್ಲರ
ಗೆಲುವೆಯ ಗರ್ವದಿಂದ ನೋಡಿ ತುಂಬ

ಮನಂತೆ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಜಯ ನಿಗೆ ಜಗನ್ನೋಹಿನಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಹು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಿವಾಹ ನೆರವೇರಿತು.

ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬೇತಾಳವು, - "ರಾಜಾ, ಮೊತನು ಹಾಗೇಲೇ ವರ್ತಿಸಿದ? ತಾನು ತಂದ ರೂ ಪಂಚವರ್ಣ ಸಂಜೀವಿನಿಯದೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ ಮೇಲೆ ಕೂಡಾ ಅವನು ಜಗನ್ನೋಹಿನಿಯನ್ನು ಮದೆಯಾಗಲು ಏಕೆ ಹಟ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ? ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾನು ತಂದ ನೀರನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೇಕೆ? ಕೂರೂಪಿಯಾದ ವಿಜಯನನ್ನು ಮದೆಯಾಗುವನೆಂದು ಜಗನ್ನೋಹಿನಿ ಹಟ ಹಿಡಿದೇಕೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ನೀಡುವುದು ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ, ನಿನ್ನೆತಲೆ ಒಡೆದು ಸತ್ತಿರುವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೆಂದನು:- "ರಾಜಕುಮಾರಿ ವಿಜಯನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದು ಸರ್ವವೇಸರಿ. ಪಂಚವರ್ಣ ಸಂಜೀವಿನೀ ಜಲವು ಅವಳಿಗೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರ ನಾಥನ ಸಂಗಮಂಥಾಡ್ಡು ಸ್ಪರ್ಧಾಳುಗಳ ಲಕ್ಷ್ಯವಾದರೋ ಅವಳಿಗೆ ಮೊದಲಿನ ರೂಪ ಬರಬೇಕೆಂಬುದೇ. ಆ ಸ ಸಾಧಿಸಿದವನು ವಿಜಯನೇ ಅವನು ಕುರೂಪಿ ಎಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅವನನ್ನು

ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಅಧರ್ವಂವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿವೆ ಜಯಂತ ನಗೂ ವಿಜಯನಿಗೂ ಒಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಜಯಂ ತನು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನಾಶಿಸುವವನು. ಅವನಿಗೆ ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಂಜೀವಿನೀ ಜಲವನ್ನು ತಂದನೆಂಬ ಕೀರ್ತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ. ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕಳಂಕ ಬಾರದಂತಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯೇ ತಾನು ತಂದ ಜಲವನ್ನು ವಿಜಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗಾದ ದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟ ವೇನಿಲ್ಲ. ಕುರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ವಿಜಯನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆಂದಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅವನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ರೂಪವಂತನಾದರೆ ಹೇಗೂ ವರಿಸಿ ತೀರುವಳು. ಈ ಸಂಗತಿ ಜಯಂತನಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇತ್ತು. ವಿಜಯನಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಮೊದಲಿನ ರೂಪ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮುಖ್ಯ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮೊರತು ಬೇರೆ ಹಟವೇನಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಾಗಿ ಯೇ ಅವನು ಮುನಿಯ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆದನು ಹೀಗೆ ಗಟ್ಟಿ ಲಕ್ಷ್ಯವುಳ್ಳ ಅವನೇ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರನೆನ್ನಲು ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ."

ರಾಜನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳವು ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡಿತು.

ನಿಜವಾಗಿ ನಂಬಿದವನು

ಒಂದಾನೊಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯ, ಒಮ್ಮೆ ಬರಗಾಲ ಬಂದಿತು. ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೆಲ್ಲಾ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಳೆಗಾಗಿ ಪವಿತ್ರ ಹೋಮ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದರೂ ನಡೆಸಲು ಸಿದ್ಧವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೆಲ್ಲಾ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಕೂಡೆಯೂ ತೆಗೆದು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ಅವನು ನೋಡಿ ಹಿರಿಯರು: "ಕೊಡೆ ಏತಕ್ಕೋ? ಅಕಾಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಮೋಡ ಕೂಡಾ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ?" ಎಂದರು.

"ಈಗ ಇಲ್ಲ, ನಿಜ, ಹೋಮ, ಪವಿತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದಾಗ ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆವಷ್ಟೆ?" ಅಗ ಜರಿಜರಿ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಡವೆ?" ಎಂದ ಹುಡುಗ.

ಅಷ್ಟು ಮಂದಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೊಳಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ನಂಬುಗೆ ಇಟ್ಟವನೆಂದರೆ, ಆ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನೇ.

ಮೂಢರು

ಹೊಂಗರೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನಿದ್ದ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಪರಮ ಮೂರ್ಖಳು. ಅವಳ ಮೂರ್ಖತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸರಿತೂಗುವ ಹಾಗೆ ಮೊಂಡುತನವೂ ಅವಳಲ್ಲಿತ್ತು. ತನ್ನ ಗಂಡ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಅವಳು ತಪ್ಪು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಂಡನು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ತಾನು ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದುಕೊಳ್ಳುವಳು.

ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ರೈತನು ಹೊಲದ ಕೊಯಲು ಮುಗಿಸಿ, ಧಾನ್ಯ ಬಡೆದು ಎಲ್ಲಾ ಅದಮೇಲೆ, ಧಾನ್ಯ ಗಳನ್ನು ಸಂತೆಗೆ ಒಯ್ಯಲು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ. ಅವನು ಧಾನ್ಯದ ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ಗಾಡಿಯಲ್ಲೇರಿಸಿ, ಕೆಲಸದ ಮಾಡುಗನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಡಲು ತಯಾರಾದಾಗ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, "ನಿಮಗಿಗೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ನ್ನೂ ಜತೇಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ನಿಮಗಿಂತಲೂ ಒಳ್ಳೆ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಬಲ್ಲೆ" ಎಂದಳು.

"ಹಾಗಾದರೆ ನೀನೇ ಹೋಗಿ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಹಣದೊಂದಿಗೆ ಬಾ. ನಾನೇಕೆ?" ಎಂದ ರೈತ. ಹೆಂಡತಿ ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಏರಿ ಕುಳಿತು

"ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಧರಕ್ಕೆ ಮಾರಬೇಕು?" ಎಂದು ಗಂಡನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

"ಇರುವ ಧರ ಹೇಗೋ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹಾಗೆ ಮಾರು" ಎಂದ ಗಂಡ.

ರೈತನ ಹೆಂಡತಿ ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಲಪಿದಳು. ಗಟ್ಟಿಗನಾದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೊಬ್ಬ ಅವಳ ಒಳಗೆ ಬಂದು "ಧಾನ್ಯ ಹೇಗೆ ಮಾರುವಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ

"ಇರುವ ಧರ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಮಾರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು ರೈತನ ಹೆಂಡತಿ.

"ಇರುವ ಧರ ಹೇಗೆಂದು ನೋಡಿ ಬರುತ್ತೇನೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಿ ಬಂದು, "ಇರುವ ಧರ ಹೇಗೆಂದರೆ ಅರ್ಧವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು, ಉಳಿದರ್ಧವನ್ನು ಮಾಯೆ ದಯೆ ಮೇಲೆ ತಿರಿಸುವುದು" ಎಂದ.

"ಸರಿ. ಹಾಗೇ ಮಾರುತ್ತೇನೆ. ಹಣ ಯಾವಾಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ರೈತನ ಹೆಂಡತಿ.

"ಬರುವ ಸಂತೆಯ ದಿನ" ಎಂದ ವ್ಯಾಪಾರಿ.

"ಅದರೆ ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಗುರುತಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಯೇಗೆ? ಸಂತೆಗೆ ಒಹಳ ಮಂದಿ

“ಯಾತ್ನಾ ದತ್ತೇ?” ಎಂದು ರೈತನ ಹೆಂಡತಿ ಕೇಳಿದಳು.
 “ನನ್ನ ಹಳೆಯ ಕೋಟು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.
 ನನ್ನ ಲಾಕ್ಲೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು
 ಅವರವರ ವಸ್ತುಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ಗುರುತು
 ತಾನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.” ಎಂದು ವ್ಯಾಪಾರಿ.

ಈ ಮಾತಿಗೆ ರೈತನ ಹೆಂಡತಿ ತೃಪ್ತಳಾಗಿ ತಾನು
 ಮೊದಲುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೆಚ್ಚಿನವನ್ನೂ ಧಾನ್ಯವನ್ನೂ
 ಗಳಿಸಿ. ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ವರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅವನ
 ಹಳೆಯ ಕೋಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ತಾನು ಒಬ್ಬಳ
 ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಕೊಂಡಳು.
 ಅಂತೆಯೇ ಅವಳು ಎರಡನೆಯ ವಸತಿಗೆ ಬಂದು
 ತಾನು ಮಾಡಿದ ಧಾನ್ಯ ನಿರ್ವಾಹವನ್ನು ಕುರಿತು
 ಒಬ್ಬಳ ವಿದ್ವಾಂಸನ ಗುರುತಿನೊಂದಿಗೆ ಹೋದಳು.

ರೈತ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬಳ ಸಿಟ್ಟು
 ಮಾಡುತ್ತ, “ಛೇ, ಮೂಢಳೆ! ಸ್ವಂತವು ಬುದ್ಧಿ
 ಬಿಟ್ಟವ ಇನ್ನೊಂದು ವೆನ್ನಾ ಕಾಣುವವರೇ
 ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬರಲಾರೆ!” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮನೆ

“ಎಲ್ಲ ಮೊದಲು ಹೊಂದಿ ನನ್ನ ನೋಡು
 ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೂರ್ಖರು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವರೆಂದು
 ಅವನು ನಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ತನ್ನ ವಾದಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಅವನ
 ವಾದಿಯ ಮೂಲಕ ಸಾಬುಪ್ಪಿರುವಾಗ, ಒಬ್ಬ
 ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರೊಡನೆ
 ನಡುವೆ ಹೊಗಳಿಕೆ ಮನೆಗೂ ಕಾಣಿಸುವುದು.

ರೈತ ಆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದಾಗ, ಒಬ್ಬ
 ಮೂರ್ಖನ ಹೆಗ್ಗುಸೊಬ್ಬಳು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು
 “ಯಾರವ್ವಾ?” ಎಂದಳು. “ನೀನು?” ಎಂದು
 ಕೇಳಿದಳು. ಈ ಹೆಗ್ಗುಸಿನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಹೆಗ್ಗು
 ಸೊಡಲು ರೈತ, “ಈಗ ತಾನೇ ಪರಲೋಕದ
 ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು.

ಅವಳು ಎನೂ ಅಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ
 “ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನೇನಾದರೂ ನೋಡಿ
 ದಿಯಾ? ಗೊತ್ತೇ ನಿನಗೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.
 ಇವಳ ಮೂಢತ್ವ ಎಷ್ಟು ಅಳವಡಗೊಂಡಿದೆ.

“ಹೌದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ರೈತ, “ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ
 ಏನು? ಪಾಪ, ಅವನು ಹರಕು ಬಟ್ಟೆ ಉಟ್ಟು
 ಕೂಡ ಎಲುವುಗಳನ್ನೂ ಬಟ್ಟೆ ಚೂರುಗಳನ್ನೂ
 ಗಾಡುತ್ತ, ತನ್ನ ಗಾಡಿ ತಾನೇ ಎಳೆಯುತ್ತ ಕುಂಬಾ
 ಬಿಡುವದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ನೋಡಿದರೆ ಅಯ್ಯೋ ಅನಿ
 ಯದೇ” ಎಂದ.

“ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ನೀನು ವುಗ: ಅಷ್ಟೇ ಹೋಗುವ
 ಪ್ತಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಹೆಂಗುಸು.

“ಹೌದಮ್ಮ...ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ಪಾನು ಅಲ್ಲಿ
 ಬಿಡೇಕು” ಎಂದ ರೈತ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡವು ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ
 ಎದಿದ ಮೊದ್ದದೊಡ್ಡ ಸಿಂಹುಬುಟ್ಟಿಗಳು ಇಟ್ಟು
 ಕು ಉಳಿದಿವೆ. ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ
 ಇಟ್ಟು ಹಣವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಇದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು
 ಇಷ್ಟ. ಮೂರು ಬಾತು ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಅಡಿಗೆ
 ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆಗೆದುಕೊಂಡು
 ನೀನು ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು. ಅಂದಹಾಗೆ

ನನ್ನ ಗಂಡ ಯಾವಳನ್ನೂ ಮೋಸವಡಿಸಿ ಎಳೆಯ
 ಉಕ್ಕೇ ಹಚ್ಚಿದ ಸಹಾ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಅದನ್ನು
 ಕೂಡಾ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು
 ಬಿಡು” ಎಂದಳು ಆ ಹೆಂಗುಸು

“ತನಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆಯೇ ಬರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ
 ಬಂದೆನೆಂದು ರೈತನಿಗೆ ಸಂತೋಷವೆನಿಸಿತು ಆ ಮನೆಯ
 ಹೆಂಗುಸು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಷ್ಟರವರೆಗೆ ಅವನು
 ನಿಶ್ಚಾಂತಿ ಕೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಆಮೇಲೆ ಅವಳು ಕೊಟ್ಟು
 ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆಗೆದುಕೊಂಡ. ತನ್ನ ಮಗನ ಗಾಡಿನಾಗಿ
 ಅವಳು ಒಂದು ಕುಮರೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅದರ
 ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟ ರೈತ.

ಅವನು ಹೊರಟು ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಧಾನ್ಯದ
 ವ್ಯಾಪಾರಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ
 ನಡೆದ ಸುಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.
 ಗಂಡ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳುವನೆಂದಾ
 ಅವಳು ಸಂಭ್ರಮಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅವಳ ಮುತು ಕೇಳಿ
 ವ್ಯಾಪಾರಿ, “ಛೇಛೇ! ದರಿದ್ರದವಳೇ! ನಿನ್ನ

ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ!" ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಒಂದ ಹಾಗೆ ಬಯ್ಯುತ್ತ ಮನೆಯಿಂದ ಒಮ್ಮೆಗೇ ರೈತಹೋದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಓಡಿಹೋದ.

ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಯಾವನೋ ಓಡಿಬರುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ರೈತನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಅಡವಿಯೊಳಗೆ ಅಡ್ಡ ತಿರುಗಿ, ಕುದುರೆಯನ್ನು ಒಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ, ತಾನು ಮಾತ್ರ ಮತ್ತೆ ದಾರಿಯ ಒದಿಗೆ ಒಂದು, ಒರಗಿದಂತಿದ್ದ ಒಂದು ಮರದ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಭುಜವನ್ನು ಊರುಗೊಟ್ಟವನ ಹಾಗೆ ನಿಂತ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಧಾನ್ಯದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ಈ ದಾರಿಯಾಗಿ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವನಾದರೂ ಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಿ ದೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಹೋದ. ಆದರೆ ನೀನು ಅವನ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗಬೇಡವು. ಈ ಮರವನ್ನು ಗುದ್ದಿ ಹೋದ. ಮಹಾಬಲಶಾಲಿ" ಎಂದ ರೈತ.

"ನಿನಗಿಂತಲೂ ಬಲಶಾಲಿಯೇನು?" ಎಂದು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕೇಳಿದ.

"ಅಲ್ಲ" ಎಂದ ರೈತ.

"ನೀನು ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೀಯಾ? ನಿನ್ನ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಾ

ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ. "ನಾನು ಬೇಗ ಹೋಗಲಿ? ಈ ಮರ ಬಿದ್ದುಹೋಗದಂತೆ ನಿಲ್ಲಿ ದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬವೇ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಅನೊಂದು ಶಾಪ" ಎಂದ ರೈತ.

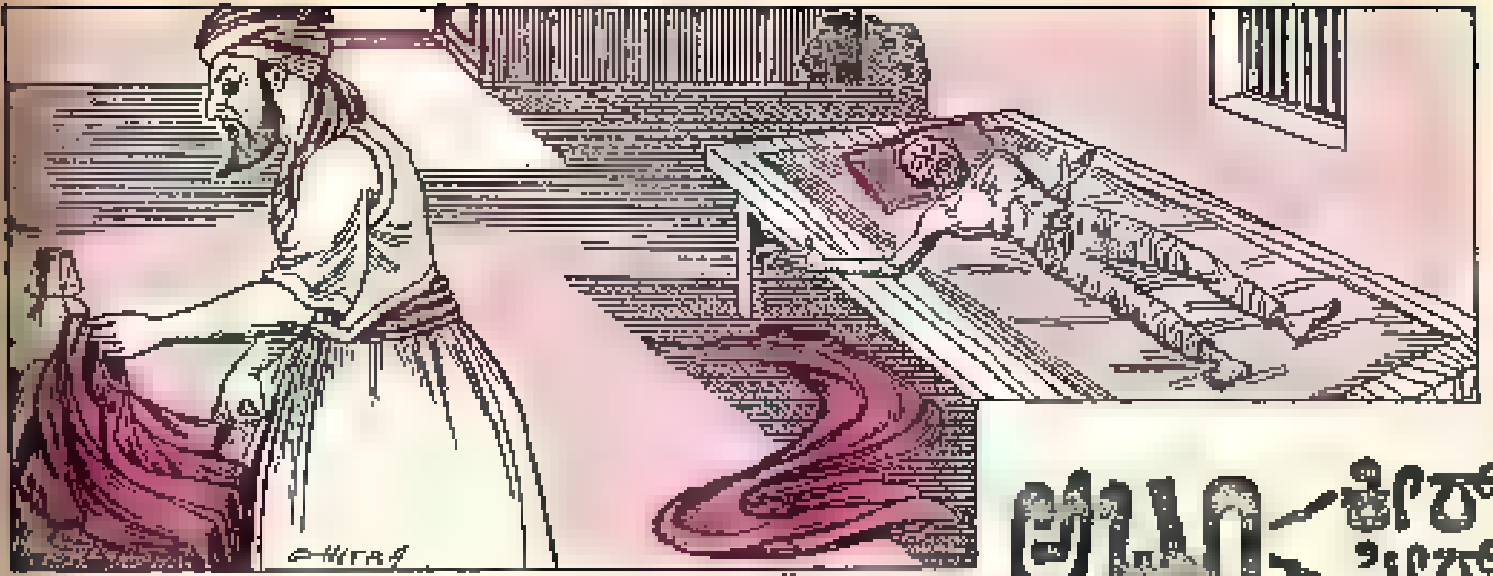
"ನೀನು ತಿರುಗಿ ಒರುವವರೆಗೆ ಈ ಮರ ಬೀ ದಂತೆ ನಾನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಆ ದುರ್ಯ ವಂಚನನ್ನು ಬೇಗನೇ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ಎಳೆ ಕೊಂಡು ಬಾ. ಅವನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮೋ ಮಾಡಿ ಭಾರೀ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದ" ಎನ್ನುವ ಧಾನ್ಯದ ವ್ಯಾಪಾರಿ, ಆ ಮರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಭುಜವನ್ನು ಊರು ಗೊಟ್ಟು ನಿಂತ.

ರೈತ ಅತ್ತ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಿಡಿ ಆದರ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ಸೇರಿ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ "ನೋಡಿದನಪ್ಪ. ನಿನಗಿಂತಲೂ ಬುದ್ಧಿಹೀನರ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೇ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೋ!"

"ನಾನು ಆಗಲೇ ಆ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದೆನು. ಏನೋ ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಮೂಢಳೆಂಬ ಹಾಗೆ ಹಾ ದಿರಿ ಸುಮ್ಮನೆ!" ಎಂದಳು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ.

"ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದೆ!" ತನ್ನೊಳಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ ರೈತ.

ಅಬೂಸೀರ್

೩

ರಂಗಾರೀ ಅಬೂಸೀರ್, ಅಬೂಸೀರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವನ ಸೂತ್ರನ್ನೆಲ್ಲ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದಮೇಲೆ, ಅಬೂಸೀರ್ ಮೂರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಸ್ತುಹೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಆ ಮೂರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಆ ಕೋಣೆ ಮಿಳಗಿನಿಂದ ಯಾರೂ ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋದವರೂ ಯಾರಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಸತ್ಯದ ದರ್ವಾಸನು "ಇವರು ಹಣ ಕೊಡದೆ ಪರಾರಿಯಾಗಿದ್ದುಬಹುದೆ? ಅಲ್ಲ ಇಬ್ಬರೂ ಇಷ್ಟು ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿದರೋ?" ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ದೂಡಿ ಒಳಗೆ ಹೋದನು. "ಓ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಣಗಿ ಸಾಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಕೆಲಸಿಗ ಅಬೂಸೀರನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅಬೂಸೀರ್ ಗಂಟಲಿಲ್ಲೇ ಮೂಲಾಗಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ.

"ಅಣ್ಣಾ, ನಿನಗೇನು ಬಂತು? ಎರಡನೆಯವ (ಒಬ್ಬನು)?" ಎಂದು ದರ್ವಾಸ ಅಬೂಸೀರನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ. "ನನಗೇನಾಯಿತೆಂದು ಅಲ್ಲಾ ನೋಡು. ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆನೋ?

ಈಗ ತಾನೇ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ದಿನದಿಂದ ಉಪವಾಸವಾಗಿದ್ದೇನೋ ಏನೋ? ತುಂಬಾ ದಾಹವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಹಣದ ಚೀಲದಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನನಗೇನಾದರೂ ತಂದು ಕೊಡಯ್ಯಾ." ಎಂದು ಅಬೂಸೀರ್ ಬಲಹೀನವಾದ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮಾತಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

ದರ್ವಾಸನು ಅವನು ತೋರಿಸಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ಹಣದ ಚೀಲ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಹಜಾಮನನ್ನು ಆ ಎರಡನೆಯವನು ಮೋಸಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ದರ್ವಾಸನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

"ಸರಿಯವ್ವಾ, ನಿನ್ನ ತೆಂಡೀ ಶೀರ್ಷದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಚುಂತೆ ಪಡಬೇಡ. ನಿನಗೆ ಗುಣವಾಗುವವರೆಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ದರ್ವಾಸನು ಒಂದಿಷ್ಟು ರವೆ ಗಂಜಿ, ಮಾಡಿಸಿ ತಂದನು ಸ್ವತಃ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೂ ತ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ಅಬೂಸೀರನಿಗೆ ತಾನೇ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಗಂಜಿಯನ್ನು ಕುಡಿಸಿ, ಕಂಬಳಿ ಹೊದಿಸಿ ಮಲಗಿಸಿದನು ಅದರೊಳಗೆ ದರ್ವಾಸ.

ಹಾಗೆ ಆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನು ಎರಡು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಹೂವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಅಡೂಸಿರ ನೆನ್ನು ಪಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ. ಕಡೆಗೆ ದೈವಾನುಗ್ರಹ ದಿಂದ ಅಡೂಸಿರ್ ಗುಣಮುಖನಾಗಿ ಎದ್ದು ತಿರು ಗೊಡುವ ಹಾಗಾದ.

“ಅಲ್ಲಾನ ಆನುಗ್ರಹ ನನ್ನ ಮೇಲಿದ್ದರೆ, ನೀನು ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡದಿರಲಾರೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯ ಪುರ್ತಿ ತಿರಿಸುಬೇಕಾದವನು ಆ ಭಾವಂತ ನೊಬ್ಬವೇ” ಎಂದು ಅಡೂಸಿರ್ ಸತ್ತರ ವರ್ಷಾನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ನೀನು ಬದುಕಿ ಎದ್ದಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲಾನ ಆನುಗ್ರಹ ಅಂದುಕೊಳ್ಳೋದ್ದಾ” ಎಂದ ವರ್ಷಾನ.

ಅಡೂಸಿರ್ ತನ್ನ ಕೆಡಬೆಡ ಪಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುಗಡದೊಳಗೆ ಹೊರಟ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅವನು ಹೊರಟ ದಾರಿ

ಅಡೂಸಿರ್ ನಡೆಯಿಸುವ ರಂಗಾರಿ ಕಾಡಾ ಹೋಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅರ ಹಾಕಿರುವ ಬಣ್ಣ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಜನರು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋ ಗುವು ಗುಂಪಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು.

“ಇಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿರಲು ಕಾರಣವೇ? ನೀನು ವಿಶೇಷ?” ಎಂದು ಅಡೂಸಿರ್ ಅಲ್ಲಿ ರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ.

“ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ? ಇದು ಅದ್ಭುತದ ರಂಗಾರಿ ಅಡೂಸಿರ್ ದೊರೆಗಳ ರಂಗಾರಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ. ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತಹ ರ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಎಂದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ.

ತನ್ನ ವಿಚರಣೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವತಃಗೆ ಒಂದಿರುವವ ರನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಡೂಸಿರನ ಹೃದಯ ಸಂತೋ ದಿಂದ ಹಿಗ್ಗಿತು. “ಬೇವರ ದಯವಿಧ್ವಂದರೀ ಅವನು ಮೇಲೆ ಬಂದ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಕುರಿ ಕೆಟ್ಟುದಾಗಿ ಆರೋಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕೆಲಸ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಸಮಂ ಸ್ಕರರಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು ಈ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಿರಬೇಕು. ನನ್ನನ್ನು ಮೋದಿದರೆ ಅವನಿಗೆಷ್ಟು ಸಂತೋ ವಾದೀತು! ನಾನು ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಹ ವಾಲು ನನಗೆ ಮಾಡದೆ ಬಿಡಲಾರೆ. ಅಲ್ಲಾ ದೊನ್ನ ಎಂದುಕೊಂಡ ಅಡೂಸಿರ್

ಅವನು ಗುಂಪಿನ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ದಾರಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನ ದೂಡಿ ಒಳಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ. ಅಡೂಸಿರ್ ಒಂದು ಎಕ್ಕರವಾದ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಫಸವಾದ ಮತ್ತೊ ಮೇಲೆ ಅದ್ಭವವಾಗಿದ್ದ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಧರಿಸಿ ದುಸ್ತುಗಳು ರಾಡರು ಧರಿಸುವಂತಹವೇ ಅವ

ನಿಜವೆಂದ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಕರಿಯ ಗುಲಾಮರೂ,
 ಲ್ಕು ಮಂದಿ ಬಿಳಿಯ ಗುಲಾಮರೂ ಒಳ್ಳೆಯ
 ಬಡವರಾಗಲೊಂದಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದರು.
 ತ್ವರಿಸಿ ಕೆಲಸದಾಳುಗಳು ಬಣ್ಣದ ತೊಟ್ಟಿಗಳ
 ಸ್ವರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಏನು ಮಾಡ
 ' ಕೊಡುವುದನ್ನು ಅಬೂಸೀರ್ ಸಂಜ್ಞೆಗಳ ಮೂಲಕ
 'ವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಅಬೂಸೀರ್ ಸೀದಾ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನ
 ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಅವನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ
 ಒಳಗೆ ಮಾತಾಡಿಸೋಗಾದೆಂದೂ, ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ಪ
 ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಓಡಿ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸುವ
 ಂಡೂ ಅಂದಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಅದರ ಅಬೂಸೀರ್ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ
 ಕೂಡಲೇ ತಟಾಲ್ಲಿನೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು, "ಕಳ್ಳ ಮಗನೇ!
 ಇನ್ನೆ ಕಾಮಾಣನೇ ನೆರಳಿಗೆ ಸಹಾ ಬರಬೇಡವೆಂದು
 ಎಷ್ಟುಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ? ನನ್ನನ್ನು ಸರ್ವನಾಶ
 ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ನನಗೆ ಅಪಖ್ಯಾತಿ ತರಲು ಇಲ್ಲಿಗೂ
 ಬಂದೆಯಾ? ಎಲೋ, ಅವನನ್ನು ಓಡಿದು
 ಬಿಡು, ಹದಮಾಡಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ದೂಡಿಬಿಡು!"
 ಎಂದು ಕೂಗಾಡಿದ.

ಕೂಡಲೇ ಬಿಳಿ ಗುಲಾಮರೂ ಕರೀ ಗುಲಾ
 ಮರೂ ಅಬೂಸೀರನನ್ನು ಓಡಿದು ಕೆಡವಿ ಮೇಲೆರಿ
 ತಕತಕ ತುಳಿದರು. ಅಬೂಸೀರ್ ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು "ಅವನನ್ನು ಕೊಚಿ ಹಾಕಿ" ಎಂದನು.
 ಹಾಗೆ ಅಬೂಸೀರನ ಹೊಸ ಮೇಲೆ ನೂರು ವಿಟು
 ಗಳನ್ನೂ, ಮತ್ತೆ ಅಂಗಾತ ತಿರುಗಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆಯ
 ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ನೂರು ವಿಟುಗಳನ್ನೂ
 ಹೊತನು. "ಹೋಗೋ ಕಳ್ಳಭವವಾ! ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ
 ಇನ್ನೆ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದರೆ, ರಾಜನೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ
 ನನ್ನ ಚರ್ಮ ಸುರಿಸಿ, ಕೋಟೆಯ ಹೊರಗೆ ಕೂಲ
 ಕೊರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಹೋಗು ಹಾಳಾಗಿ!"

ಎಂದಾಗ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ, ಸೇವಕರು ಅಬೂ
 ಸೀರನನ್ನು ಎಳೆದು ಹೊರಕ್ಕೆ ದೂಡಿದರು.

ಶರೀರವೂ ಮನಸ್ಸೂ ಗಾಯವಾಗಿ, ಸುಕುಟದಿಂದ
 ಮುಖಿಸುತ್ತ ಅಬೂಸೀರ್ ಕಾಲೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ,
 ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದ. ಹೊರಗೆ ಕೂಡಿದ್ದ
 ಜನರು ಕೂಡ ಅವನನ್ನು ಒಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಒಯ್ದರು.

ಅವನು ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ತಿರುಗಿಬಂದು, ಪಾಪೆಯ
 ಮೇಲೆ ವಿಧ್ವಂಸಕೊಂಡು ಅಬೂಸೀರನ ದುಷ್ಟವ್ಯವರ್ತನೆ
 ಯನ್ನು, ಬೆಳತನಕ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ ಸಾಧ
 ಕಾಶವಾಗಿ ನಿಧ್ರೆ ಬಂತು.

ಹುರುದಿನ ದೆಳಗ್ಗೆ, ನೋವಿನಬಾಧೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ
 ಸ್ನಾನಮಾಡಿದರೆ ಹಿತವಾದೀತೆಂದಿತ್ತು. ಅವನು ಎದ್ದು
 ಸ್ನಾನ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ನಡೆದ. ಬೀದಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಇದಿರಾದವರ ಹತ್ತಿರ, "ಅಯ್ಯಾ, ಸ್ನಾನ
 ಶಾಲೆಗೆ ದಾರಿ ಯೆಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. "ಸ್ನಾನ
 ಶಾಲೆ ಅಂದರೆ ಏನದು? ಹೊಸದಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ!"

ಎಂದು ಆ ಮನುಷ್ಯ ಇದಿರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತೋರಿದ ಅಮೂಲ
ಸಿಲ್ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತ. "ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶರೀರವ
ಕೊಳೆದವನ್ನು ಕಲೆದಾಳೊಕ್ಕುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ
ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸುಪ್ರಸಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ದೇವರ
ವರಿಗಿಂತೂ ಅದು ಸ್ವರ್ಗ" ಎಂದ.

"ಅಂಥಾದ್ದಾವುಮೂ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮೈ
ತೊಳೆಯ ಬೇಕಾದರೆ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ಇಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲರೂ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮೈತೊಳೆದು
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ" ಎಂದ ಆ ಮನುಷ್ಯ.

ಆ ನಗರದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯ
ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗಿಂತಲೇ ಎಳೆಮದ್ದೇ ತಿಳಿದಿರುವುದು
ಅಮೂಲರಾಗಿ ಬೆಗದಿಲ್ಲ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರಿಂದ
ಅವನಿಗೆ ಹೊಸದೊಂದು ಉತ್ಸಾಹ ಮೂಡಿ
ದಂತಾಯಿತು ಮರದಿಗಿಂತಲೇ ಅವನು ನೆಟ್ಟಗೆ ರಾಜ
ಭವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಾಜನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿ.
"ಮಹಾ ಪ್ರಭುಗಳೇ, ನಾನೊಬ್ಬ ಪರದೇಶಿ. ವೈತ್ರಿ
ಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವು ಲರಿಯ ಸಹಾನುಭವಿ ವಸತ್ರವಾದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಸುಖಧರ್ಮ ಅಮೂಲ ಸ್ವರ್ಗದ
ಕಲಿಕೆದ್ದೇನೆ ನಿನಗೂ ಕಾಯಿಸುತ್ತೇನೆ ದೇವ
ಸೊಗಡಾಗಿ ಬಿಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊ
ತಬ್ಬಬೇಕು ಎಲ್ಲಿ ಸವಿಸೇಕೆ ಎಲ್ಲಿ ತವವ.
ಮೇಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದೆಲ್ಲಾ
ಗೊತ್ತು. ಈವಿಧ ನಾಗು ಸ್ನಾನಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಮೆದು ನೋಡಿದರೆ. ಈ ನಗರದಲ್ಲಿರುವವರೂ
ಸ್ನಾನಶಾಲೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇ
ಮಹಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅತಿ ಅಗತ್ಯ
ಸ್ನಾನಶಾಲೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಪ್ಪಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ.
ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯೆಂದರೆ ಭೂಲೋಕ ಸ್ವರ್ಗವೇ. ಈ
ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದರೆ ತಮ್ಮ ಕೆ
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ" ಎಂದನು.

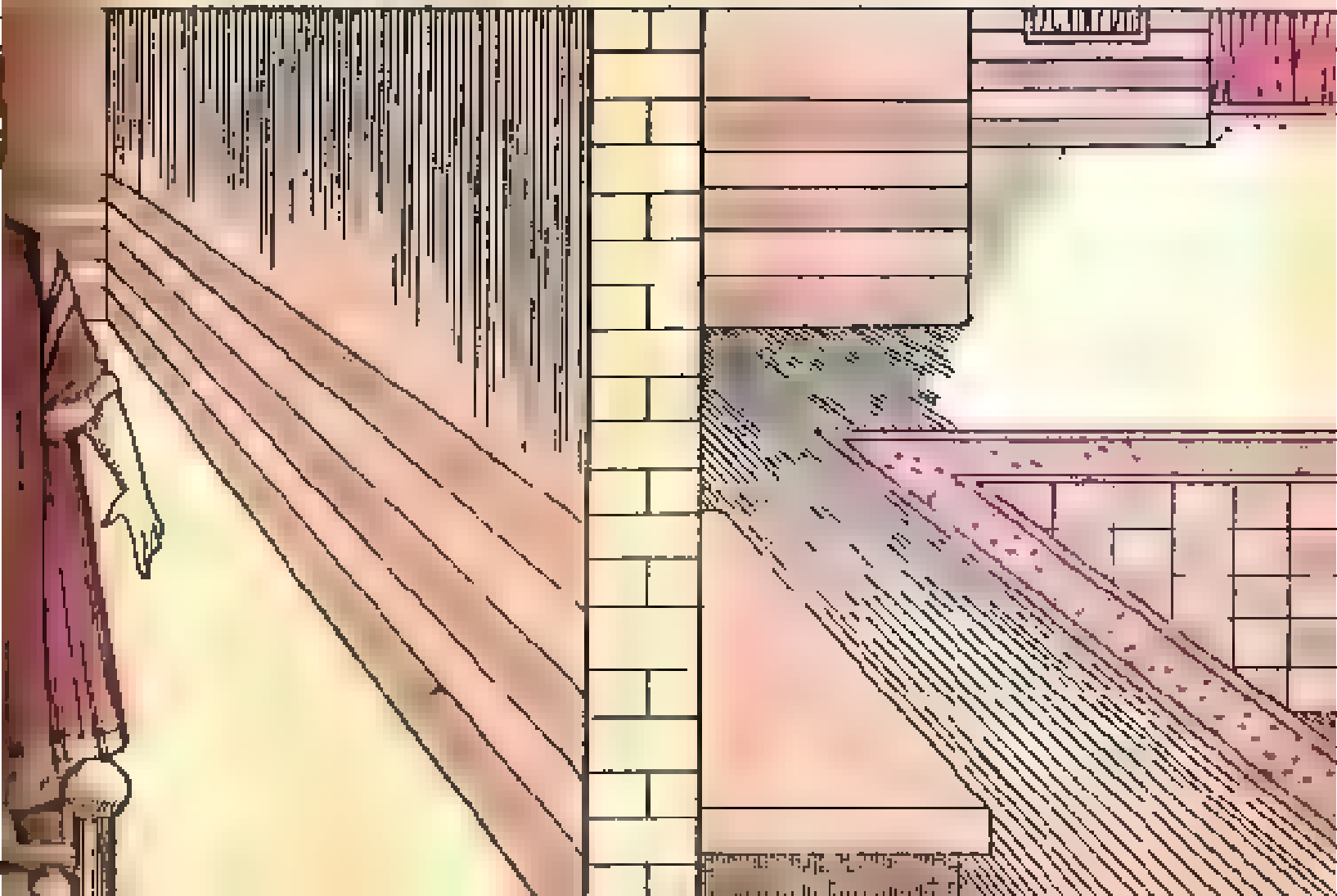
"ನೀನು ಹೇಳುವ ಈ ಸ್ನಾನಶಾಲೆ ಎಂತಹದು
ಆ ಹೆಸರು ಕೂಡಾ ನಾನೊಬ್ಬ ಕೇಳಿಲ್ಲವಲ್ಲ
ಹೇಗಿರುತ್ತ? ಎವರಿಗೆ ಹೇಳು" ಎಂದ ರಾಜ.
ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯ ನಿರ್ಮಾಣವೆಂದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ

ಇಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಸದು
ಕಳಿಸುತ್ತವೆ, ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಬೂ
ಹೇಳಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ. "ಮಹಾ
ಮಗನೇ, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ
ಕೊಡಬಹುದಿಲ್ಲ. ಅನುಭವಿಸಿ ತಿಳಿಯ ಬೇಕೇ
ಅಂತು ವರ್ಣಿಸಿ ತೀರದು. ವರ್ಣಿಸಿದರೆ ಅರ್ಥ
ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ. ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯೊಂದು ಇಷ್ಟು
ಮೇಲೆ ಈ ನಗರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಲೋಪವೂ ಇಲ್ಲದೆ
ಇರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನಿಗೆ ಒಹಳ ಆನಂದ
ವಿತ್ತು. "ಯಾವ ತಾಯಿ ಹಡೆದ ಮಗನೋ
ಇಂತಿ" ಸ್ವಾಗತವಷ್ಟಾ!" ಎನ್ನುತ್ತ ರಾಜನು ಅಬೂ
ಹೇಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಶಾಲುವೆಯನ್ನು
ಕೊಡಲು, "ನೀನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದರೆ ಹಾಗೆ
ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನುಮಾತ್ರ ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಒಂದು
ಪದವಿ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು ನನಗೆ ಅದರ ಆನಂದ
ಅನುಭವಿಸಿ ತೀರಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಅವನು ಅಬೂಹೀರನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ನಿಗೋ
ಗಳನ್ನು, ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗರನ್ನು, ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ
ಯುವತಿದುರನ್ನು, ಒಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ವಾಸಮಾಡಲು ದಿವ್ಯವಾದೊಂದು ಭವನವನ್ನೂ ಕೊಡಿ
ಸಿದನು. ರಂಗಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಸತಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು
ಗಿರಿಯೇ ಅಬೂಹೀರನಿಗೆ ದೊರೆತುವು. ಅಬೂಹೀರ್
ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಶಾಲೆ
ಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು, ಮೇಸ್ತಿಗಳು, ಕುಟ್ಟುಟಿಗರು, ಗಾರೇ
ಕಾರರು ಮೊದಲಾದವರನ್ನೂ ನಿಯಮಿಸಲಾಯಿತು.
ಆವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಬೂಹೀರ್ ನಗರದ
ಲೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದನು
ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಅವನ ಪರ್ಯವೇಕ್ಷಣೆ
ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಅಪೂರ್ವ
ವಾದೊಂದು ಸ್ನಾನಶಾಲೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು.
ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಕರಾ
ವೈಭವದ ಶಿಲ್ಪಗಳೂ, ಹಾಲುಗಲ್ಲಿನ ಹಲಗೆಗಳ
ಗುಡುಗಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯ ನಿರ್ಮಾಣವೆಲ್ಲ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಅಬೂಸೀರ್ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ. "ಮಹಾ ಪ್ರಭುಗಳೇ, ಸ್ನಾನಶಾಲೆ ತಯಾರಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಸರಂಜಾಮಗಳ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರವೇ ಉಳಿದಿದೆ" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದನು. ಅಬೂಸೀರ್ ಆ ಹಣದಿಂದ ಮೈ ಮರೆಸುವ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಸಿಲ್ಕ್ ಬಟ್ಟೆಗಳೂ, ಸ್ನಾನದ ಪುಡಿಗಳೂ, ಅತ್ತರು ಮೊದಲಾದ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒತ್ತೆಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವೆನೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದನು.

ಈ ವಿವರಗಳುಳ್ಳಿಲ್ಲಾ ಆದ ಮೇಲೆ ಅಬೂಸೀರ್ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ದೇಹವನ್ನು ಒಡಿಯರಿಕ್ಕೆ ಒಲಿವುರಾದ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ರಾಜನು ಇಷ್ಟತ್ತು ಮಂದಿ ಖಂಡವುಪ್ಪಿಯೂ, ಧಾಂಡಿಗ ಮುವಕರನ್ನು ಅವನೊಂದಿಗೆ

ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅಬೂಸೀರ್ ಅವರಿಗೆ ಶರೀರ ಹೇಗೆ ಒಡಿದು ತೀಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಡಲೇವನ ಮಾಡಿ ಹೇಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಬೇಕೆನ್ನಾ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ತಾನೇ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಒತ್ತರಕ್ಕೇದು ಕೊಟ್ಟನು. ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೂಡ ದಲ್ಲೇ ಮುಗಿಯಿತು.

ಅನಂತರ ಅಬೂಸೀರ್ ಸ್ನಾನ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾರಂಭಗಲು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನವನ್ನು ಗೊಳಿಸಿ, ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆ ದಿನ ಅಬೂಸೀರ್ ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯ ತ. ಸುಗಂಧದ ಧೂಪಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ, ನೀರು ಕಾ' ಕೊಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೀರಿಸ ನಳಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸಿಟ್ಟನು. ಸ್ನಾನಶಾಲೆ ಪೂರಣ ತೊಳೆಯಲ್ಪ ಮುಕ್ತಿನ ಹಾಗೆ ಫಳದಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಜನು ಪಂಕ್ತಿ, ಪರಿವಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯ ಅಡಿಯಿರಿಸಿದಾಗಲೇ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತ. ತೆಗೆಳಿದನು. ಮೂಗಿಗೆ ಇಡುಗಿದ ಸುವಾಸುಂದರವಾದ ನಿರ್ಮಾಣ, ಸಲಗಳ ನೀರಿನಿಂದಾಗ. ಮಂದವ್ವು ಇಷ್ಟೇ ಅವನನ್ನು ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸಿ

"ಏನಪ್ಪಾ ಇದೆಲ್ಲಾ!" ಎಂದು ಬೆರಗಾದ ರ

"ಇದೇ ಸ್ನಾನಶಾಲೆ ಮಹಾರಾಜರೆ, ಅತಾವೀಗ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದೀರಿ" ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅಬೂಸೀರ್, ಅವನನ್ನು ಮೊದಲನೇ ಹದೊಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಒಂದು ಕಟ್ಟಿ ಮೇಲಕ್ಕೆರಿಸಿ. ಅತನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಟುಸುಕೊಟ್ಟು ಬೈರಾಸನ್ನು ಸುತ್ತು. ಪಾದಗಳಿಗೆ ಮರದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅತನು ಎರಡನೇ ಹಾಲಿನೊಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಧಾಂಡಿಗ ಮುವಕರಿಂದ ಹದವಾಗಿ ತೈಲ ಹಚ್ಚಿಸಿ, ಮೈ ಹೊ

೧. ಅನಂತರ ಅವನ ಶರೀರವನ್ನು ಪರಿಮಳದ
ಒಡ್ಡಿನಿಂದ ಕೆಕ್ಕಸಿ ತೊಳೆಸಿ, ಪನ್ನೀರಿನ ಕೊಳದಲ್ಲಿ
ಸ್ನಾನ ಹೊತ್ತು ಕೂಡಿಸಿ, ತರುವಾಯ ಮೈ ಒರೆಸಿ,
ಕೂರಕ್ಕೆ ಹಾಚಿ ಅತ್ತರು. ಇತರ ಅತ್ತರುಗಳನ್ನು
ದೂಡಿ, ಕಾಲುಕೈಗಳ ನಮಿಗಳಿಗೆ ರಂಗು ಹಚ್ಚಿಸಿ,
"ಹಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಮುಸಾಬರಿ, ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ ಧೂಪಗಳನ್ನು
ಹೊಗಲಾಗಿ ಹಾಕಿಸಿದನು.

ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ದೇಹವು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿ-
ರುವ ಹಾಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಚರ್ಮವು ನುಣ್ಣಾಗಿ
ಪಕ್ಕಿನ ಹಾಗಾಗಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಎಂದೂ ಬಾರದಷ್ಟು
ಶುಷ್ಕಹವೂ ಶಕ್ತಿಯೂ ಸಂತ್ಸಕ್ತಿಯೂ ಬಂದಿ-
ರುವ ಹಾಗೆ ತೋರಿತು.

"ಯಾ ಅಲ್ಲಾ! ಇಂತಹ ಅನುಭವ ಎಂದೂ
ನಿನ್ನಿಗಿಲ್ಲ. ಏನು ಸುಖ! ಇದೇನು ಸ್ನಾನಶಾಲೆ
ನೀವರೆ?" ಎಂದ ರಾಜ.

"ಹೌದು ಪ್ರಭುಗಳೇ" ಎಂದ ಅಬೂಸೀರ್.

"ನನ್ನ ಮಗುವು ಈಗ ತಾನೇ ನಗದವನಿತ್ತು.
ಈಗಿನು ಕೊಟ್ಟಿರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ" ಎಂದ ರಾಜ.

ಅಬೂಸೀರ್ ಆತನಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಪರ್ಬತ್ತು
ಕೊಡಿಸಿ, ಕಸ್ತೂರಿಯ ವಾಸನೆ ಬರುವ ಬೈರಾಸಿನಿಂದ
ರೆತಿಸಿದನು.

"ಈ ಸ್ನಾನದ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದವ್ವಾ? ನೀನು
ಷ್ಕ ಬೆಲೆ ಕೇಳೋಣವೆಂದು ಪೂಡಿದ್ದಿ?" ಎಂದು
ರಾಜನು ಅಬೂಸೀರನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೇಳಿದನು.

"ತಮ್ಮ ದಯೆ ಪ್ರಭುಗಳೇ. ಆದೇ ನನ್ನ
ಗತಿಯೇ" ಎಂದ ಅಬೂಸೀರ್.

"ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಸ್ನಾನದ ಬೆಲೆ ಸಾವಿರ ದೀನಾರ
ಗಿಳಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ
ಮಾಗಳು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದ ರಾಜ.

"ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಪ್ರಭುಗಳೇ. ಜನರೆಂದ ಮೇಲೆ
ಭೋಗರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಬಡವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಾವಿರ ದೀನಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು
ನಿರ್ಣಯಿಸಿದರೆ ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಈ ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯನ್ನು
ಮುಚ್ಚಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತೆ" ಎಂದ ಅಬೂಸೀರ್.

"ಹಾಗಾದರೆ ಎಷ್ಟು ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದೆಂಬುದು
ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

"ಯಾರ ಶಕ್ತಿಗೆ, ಯಾರ ತಾವಿತ್ತಿಗೆ ಎಷ್ಟು
ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬಡವನು ಕಡಮೆ
ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳೆಂದರೆ ಅದು
ಮಹಾರಾಜರೂ ಕೊಡಬಲ್ಲಂಥಾದ್ದು. ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ನಾನದ
ಸುಖ ಅನುಭವಿಸಲಿ" ಎಂದ ಅಬೂಸೀರ್.

ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ
ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಹರ್ಷವಾಯಿತು. "ಏನಾದು
ಸರಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮಹಾರಾಜರೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ಕನುಗಿರುವಂತಹ ಕೊಡುಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿತು?"
ಎಂದು ಅವರೂ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.
"ಅದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೇ ಇರಬಹುದು. ಏನಾದರೂ

ಇವನು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಒಡವ. ಇವನನ್ನು ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ. ನಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಈ ಸ್ನಾನ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಲು ಕಾಫ್‌ವಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೂರು ನೂರಾದರೂ ಕೊಡಿರಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಬ್ಬರು ಗುಲಾಮರನ್ನೂ ಕೊಡಿರಿ. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಕೋರಿದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಕೊಡುವಿರಂತೆ" ಎಂದ ರಾಜ.

ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ನಲುವತ್ತು ಮಂದಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ನಾನವಾದ ಮೇಲೆ, ಅಬೂಸೀರ್ ತನಗೆ ದೊರಕಿದ ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳನ್ನೂ, ನಲುವತ್ತು ಮಂದಿ ಬೀಜ ಗುಲಾಮರನ್ನೂ, ನಲುವತ್ತು ನೀಗೋ ಗುಲಾಮರನ್ನೂ ನೋಡಿದನು. ಅದರ ಮೇಲೆ ರಾಜನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳನ್ನೂ, ಹತ್ತು ಮಂದಿ ನೀಗೋ ಮತ್ತು ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅಬೂಸೀರ್ ವಿನಯದಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರ್ವಕ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ, "ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳೇ, ಈ ಗುಲಾಮರನ್ನೂ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನಿನ್ನನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಈ

ಪರಿಚಾರಕರನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದೆ. ನೀನು ನಾಳೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋದರೆ ಇವರೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ಸಮಾಧುತ್ಕಾರ. ಇವರೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನವೇ ಸೊಸೆಪತ್ತು" ಎಂದ ರಾಜ.

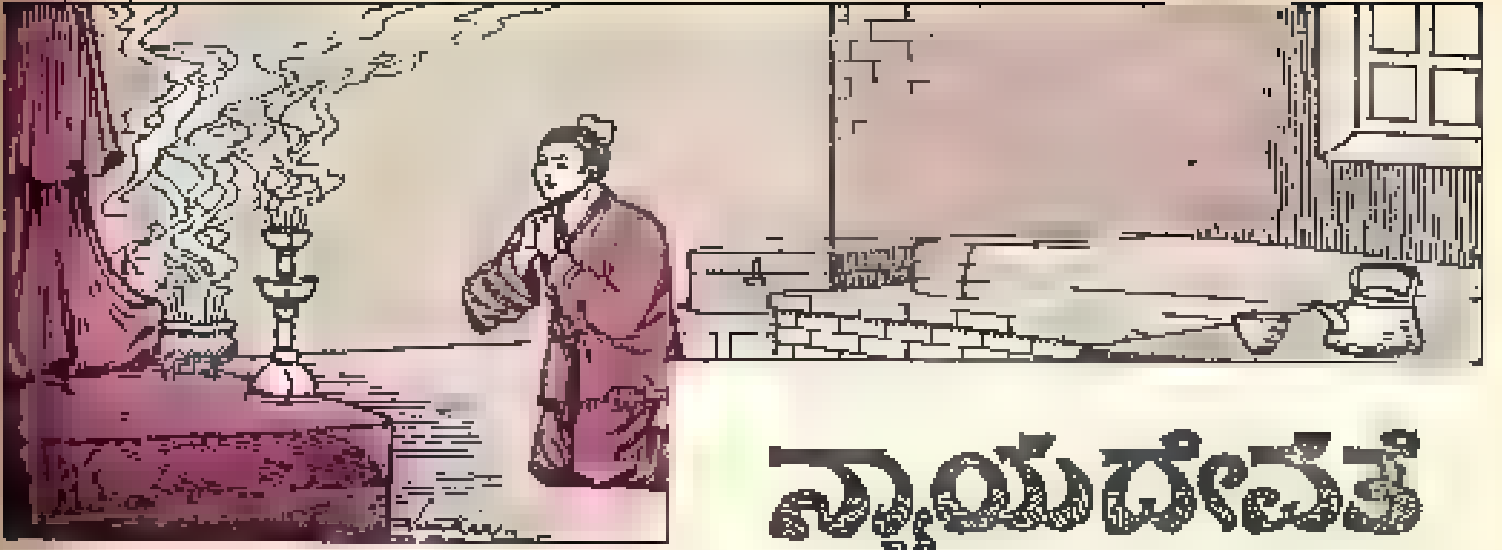
"ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳೇ, ಇಷ್ಟು ಮಂದಿ ಸೇವಕ ತಮ್ಮಂತಹ ಮಹಾರಾಜರಿಗೇ ಸಲ್ಲುವುದಲ್ಲದೆ, ಪರಿಚಾರಕರ ಅಗತ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮವೇ ಸದಾ ಸಂಸಾರ. ನಾನು ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಂಡಿ ಒಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದ ಭಾರಕ್ಕೆ ಅತಕ್ಕನಾದವನಾದ ಅಬೂಸೀರ್"

ರಾಜನು ಬಿದ್ದುಬಿದ್ದು ನಗುತ್ತ, "ಅದೂ ಹೌದು ಎಂದು ಆ ಗುಲಾಮರಿಗೆಲ್ಲ ತಲಾ ಷೂರು ದೀನಾರಗಳ ಬೆಲೆಗೆ ತಾನೇ ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು. ಆ ಆದೇಶದಂತೆ ವಿಜಾನೆದಾರನು ಆ ನೂರೈದು ಮಂದಿ ಗುಲಾಮರ ಲೆಕ್ಕದ ಹಣ ಅಬೂಸೀರ್ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ರಾಜನು ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟುದೇ ಮೇಲೆ, ಅಬೂಸೀರ್ ತನ್ನ ಭವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ದೀನಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ ಹೊಲಿದು, ಆ ಚೀಲಗಳನ್ನೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟನು.

(ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ)

ನ್ಯಾಯದೇವತೆ

ಹಿಂದೂನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚೀನಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಾಂಗ್ ಎಂಬ ಯುವಕನಿದ್ದ. ಅವನು ತೀರ ಬಡವ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಚಿಕ್ಕತನದಲ್ಲೇ ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಹಾಗಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಪಾಡಿಗೆ ಊರವರಿಗೆ ಕ್ಷಮೆ ಪಲ್ಲರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತ ಆರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಾಲು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ತಲೆ ರೆಪೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ತಂದೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡ ಒಂದು ಹಳೇ ಮನೆಮಾತ್ರ ಇತ್ತು.

ಬಾಂಗನ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥನಿದ್ದ. ಸುಖಾಗಿದ್ದ. ಅವನು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಲ್ಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಂತಹ ಬಾಂಗನನ್ನು ತನ ಬಾಕರಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಮೆಲ್ಲನೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ನೆವನದಿಂದ, ಬಾಂಗನ ಮನೆಯನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನೂ ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ದುರುದ್ದೇಶವನ್ನು ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಬಾಂಗ್ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಹಿಂದರಿಂದ ಬಾಂಗ್ ಅವನ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಲೇ ಇಲ್ಲ. ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಉಪಾಯವೂ ನಿರರ್ಥಕವಾದುವು.

ಬಾಂಗನ ಗೃಹದೇವತೆಯ ಹೆಸರು ಟೋಂಗೋ. ಚೀನಾ ದವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯದೇವತೆಯೂ ಅವಳೇ. ಬಾಂಗ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು ದಿನಾ ಟೋಂಗೋ ದೇವತೆಯ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಅವನು ಎಂದೂ ಮರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಬಾಂಗ್ ತಾರುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಪುಟ್ಟಿಗೆ ಹಣ ಸೇರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅಂತೆಯೇ ಬಾಂಗ್ ಯೂವಾಗಲೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಲೂ, ಅನಂದದಿಂದಲೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನೆರೆ ಮನೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಅಸೂಯೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಡವನಾದ ಬಾಂಗನ ಅನೋಂದೋತ್ಸಾಹಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಬಾಂಗನ ಹಳೇ ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಬದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೊಂಚು ಹಾಕಿ ನೋಡಿದ. ಒಳಗಿನ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿ ಸ್ತಂಭಿತನಾದ.

ಬಾಂಗನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದ್ಬದೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದಿತು ಬಾಂಗ್ ಚೆನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ

ಮಾನ್ಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕಡೆಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಬೆಂಬಿನಿಂದ ಕೆಲವು ಚಿಲ್ಲರೆ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು, ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಭೂಮಿಯ ತಗ್ಗಿಸಿದ್ದಟ್ಟು. ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹಲಗೆ ಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಆ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬೋಯೋ ದೇವತೆಯ ವಿಗ್ರಹವನ್ನಿಟ್ಟು, ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಗಾರೆ ನೋಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. "ಈ ಪೋಲ ಎಷ್ಟೊಂದು ಚೆನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ಗಿಂತು ಕೆಟ್ಟದ್ದಾನೆ ! ಅವನ್ನೆಲ್ಲಿ ಹೇಗಾದರೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡೆದೊಳ್ಳ ಬೇಕು" ಎಂದುಕೊಂಡ.

ಮರುದಿನ ಬಾಂಗ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದಾಗ, ಕಾಯುತ್ತಾ ಇದ್ದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹೇಗೋ ಬಾಂಗನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕ, ಕೋಣೆಯ ನೆಲದ

ಮೇಲಿದ್ದ ದೇವತೆಯ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಬರಗಿ ಹಲಗೆ ಎತ್ತಿ, ಹೊಂಡದೊಳಗಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ತೆರೆಯ, ಅದರೊಳಗಿದ್ದ ಚೆನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಬೇಲಿದೊಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ. ಬಳಿಕ ಮೆ ಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಮೇಲೆ ಹಲಗೆಯನ್ನೂ, ಅ ಮೇಲೆ ವಿಗ್ರಹವನ್ನೂ ಇಟ್ಟು, ಎಲ್ಲಾ ಮೇ ಲಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿಬಾಗಿಲುಹಾಕಿ ತನ್ನ ಮನೆಯೊ ಳಗೆ ಹೋಗಿ ಸುರಿಕೊಂಡ.

ಆದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಬಾಂಗ್ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ನೋಡಿದಾಗ, ತಾನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿದ್ದ ಚೆನ್ನದ ನಾ ಣ್ಯಗಳು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ; ಬಹಳ ಗಾಬರಿಯಾದವನು ಅರೋಚನ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದಾಗ ಕದ್ದುಕೊಂಡ ಹೋದವನು ತನ್ನ ಪರಿಚಯದವನೇ ಇರಬೇಕೆಂ ತೋರಿತು. ಅದು ಯಾರಿರಬಹುದು ?

ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಬಾಂಗ್ ಆ ಊರಿನ ನ್ಯಾಯಾ ಲಯವಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಗ ಳನ್ನು ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸೊತ್ತಾ, ತನಗೆ ಮತ್ತೆ ಸಿಗ ಹಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ.

ನೋಡೋಗಾಬೇಂದು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಬಾಂಗನ ಕಳುಹಿಸಿ, ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಅರೋಚನ ಮಾಡಿದಾಗ ನೆರೆಮನೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಉಂಟಾಯಿತು. ಹೇಗಾದರೂ ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿದುರೇ ಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಂಗನ ಮನೆಗೆ ಹತ್ತಿರ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಕಾಪಾ ಕಾಯಲು ಒಬ್ಬ ಭಟನನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದ.

ಎರಡು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಬಾಂಗನ ಮನೆಯ ಹು ರಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಸುಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೂರನೆಯ ರಾತ್ರಿ ನೆರೆಮನೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಬಾಂಗನ ಮನೆಯ ಬಳಿಗೆಹೋಗಿ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಒಳಕ್ಕೆ ನೋಡುವುದು ರಹಸ್ಯಭಟನು ನೋಡಿದ

ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಆ ಭಟನಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತಲೇ
ಸುಧೀಶನ ಸಂದೇಹ ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿತು.

ಈ ಕಳ್ಳನೆಂಬ ಆಮೋವ ಹೊರಿಸಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ
ಹಿಡಿಯುವುದೊಂದೇ ಉಳಿಯಿತು. ಆದ
ಗಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು
ಕಂಡು ಬಿಟ್ಟನು. ಚಾಂಗನನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಚಾಂಗನಿಗೂ
ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ.

ಒಳ್ಳೆಯದಿನ ರಾತ್ರಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಚಾಂಗನ ಮನೆಯ
ಮಿಂದ ಹುಕೆ ನೋಡಿದಾಗ, ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ
ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಅವನಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಹಾಕೊಂಡು ಒಬ್ಬಳು ತರುಣಿ
ಅವಳ ಚಾಂಗ್ ಮೊದಲಾಲು ಕುಳಿತು
ಅವಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆ

ಚಾಂಗನೊಂದಿಗೆ, "ಅಪ್ಪಾ, ನಿನಗೆ ನನ್ನ
ಕಿರುವ ಭಕ್ತಿ ಎಂತಹುದೆಂದು ನಾನು ಒಳ್ಳೆ
ವಿಧಾನ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ."

ಅವಳು ತಲೆಮಾಡುಗಳಿಂದಲೂ ನನ್ನ ವಂಶದವರು
ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿನಗೆ ಬಹಳ ಫೋರ
ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ, ನನ್ನ ಸೊತ್ತನ್ನು ಅವ

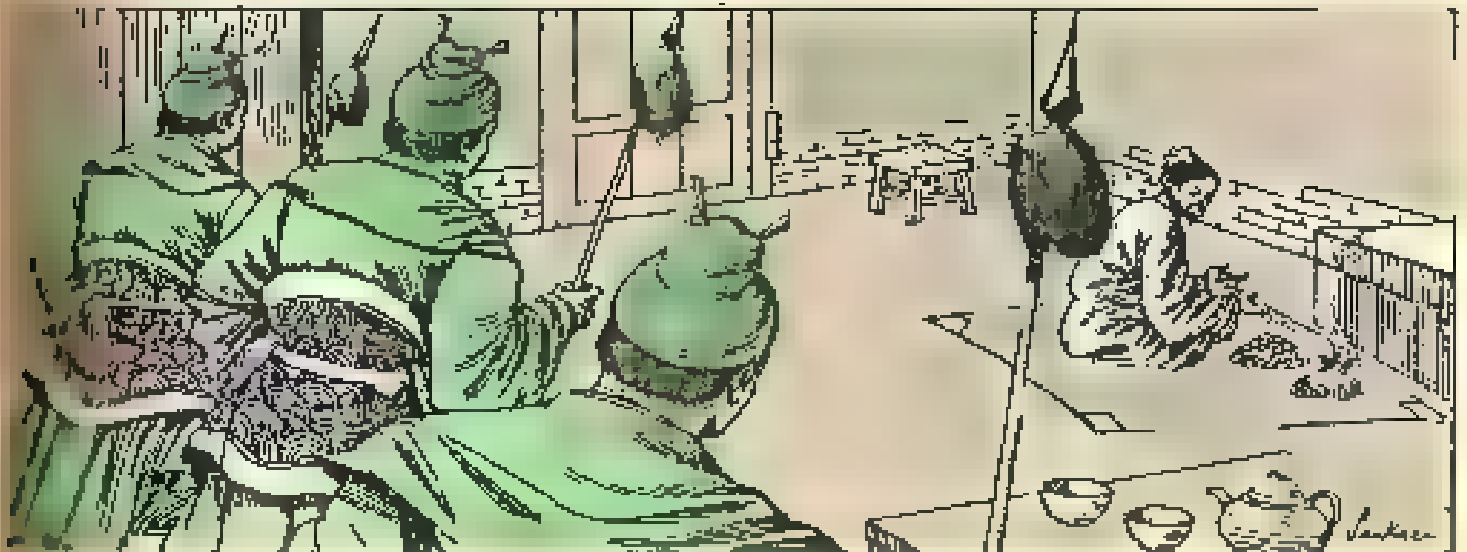
ಮಾಡುವನಾರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವನು ಕದ್ದಿರುವ
ಅದರ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನೂ ನಿನಗೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

"ಕ್ಷಮಿಸಿರಿಂದ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ" ಎಂದಳು.
ಅವಳು ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಅವಳ ಮಾತನ್ನು

ಕೇಳಿದ ವ್ಯಾಪಾರಿ, "ಸಾವಿರ ನಾಣ್ಯಗಳೆ?
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿದ್ದವಲ್ಲಾ! ನೂರು ತಾನೆ? ನಾನು ಲೆಕ್ಕ
ಮಾಡಿದೆನಲ್ಲಾ!" ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಬೇಗಬೇಗನೆ ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ.
ತನು ಕದ್ದ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯವಿರುವ ಚೀಲವನ್ನು ತೆಗೆದು
ಅದರೊಳಗಿನ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಸುರಿದು ಮತ್ತೆ
ಲೆಕ್ಕಮಾಡತೊಡಗಿದ.

ಅವನು ಹಾಗೆ ಎಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗಲೇ ನ್ಯಾಯಾ
ಧೀಶನು ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಭಟರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು
ವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ. ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ
ವ್ಯಾಪಾರಿ ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ
ಅವನಿಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾರಾಗೃಹವಾಸ ಶಿಕ್ಷೆ
ವಿಧಿಸಿದ. ಚಾಂಗನ ಧನ ಚಾಂಗನಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿತು.

ಈ ಸಂಘಟನೆಯಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಪ್ರಭಾವ
ಬೆಳೆದಿತು. ಬೋಂಗೋ ದೇವತೆ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಳೆಂದು ಒಂದು
ನಡುಗೆ ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿತು. ಅಂತಹ ನ್ಯಾಯಾ
ಧೀಶರನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಿದವರಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ
ಘಟನೆಯ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಿಗೆ ಬೋಂಗೋ
ದೇವತೆಯ ಸಹಾಯವಿರುವುದೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಪ್ರಜೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದುದರಿಂದ ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ
ಗಳು ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ತಗ್ಗಿದುವು.

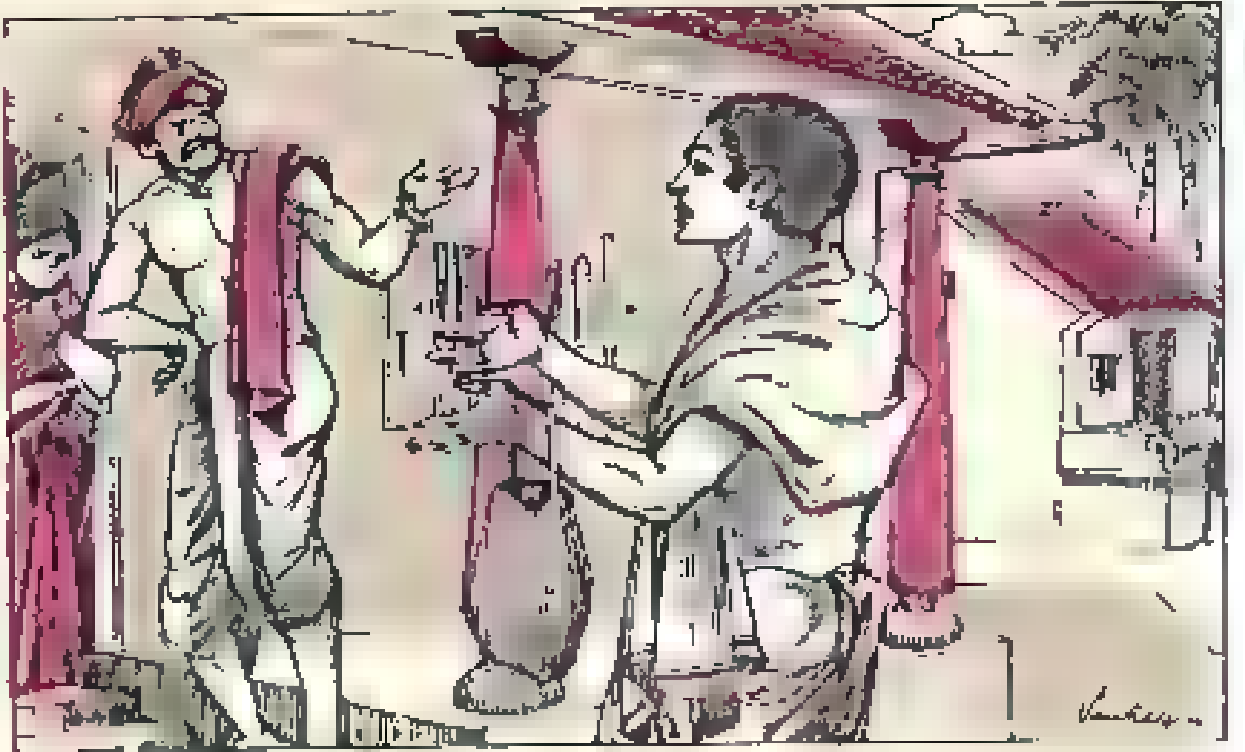
ವೃತ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕ ವೇಷ

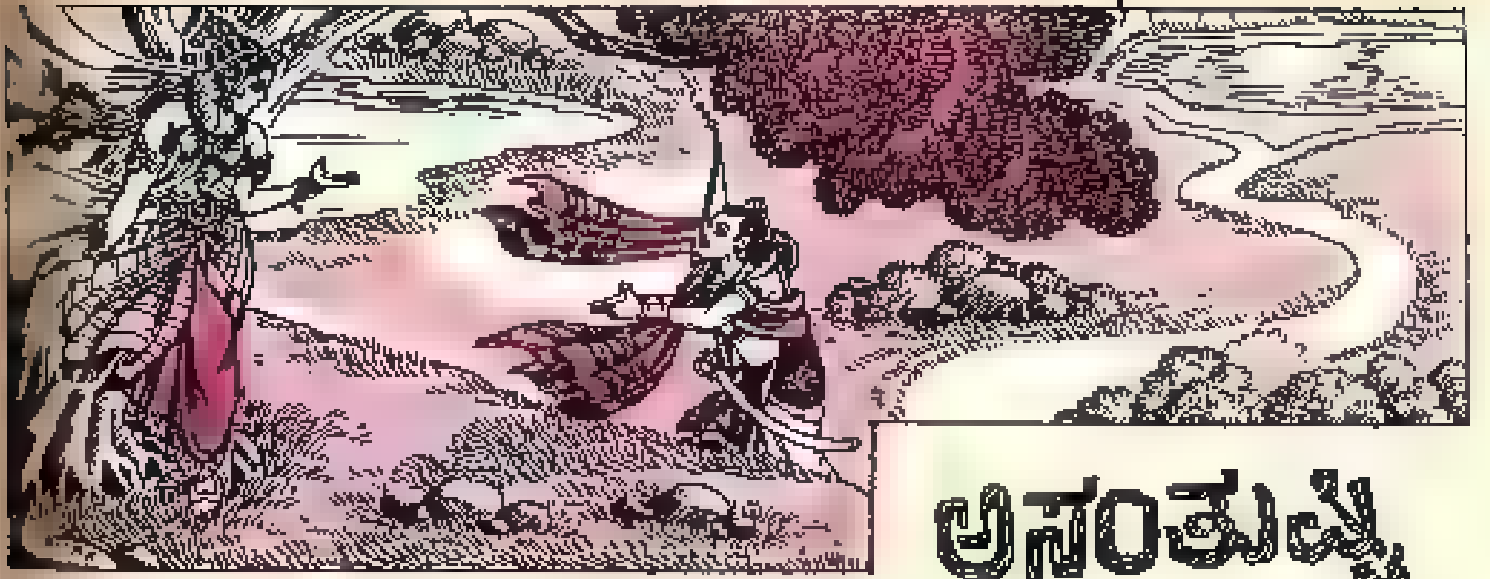
ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕನಿದ್ದ. ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ತಿರುಗಾಡಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಎತ್ತಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅವನ ಜೀವನ.

ಒಂದುದಿನ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದಯಾವಂತನು ಭಿಕ್ಷುಕನ ಹೀನ ಅವಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣಕರಗೊಂಡು. ಒಬ್ಬ ಕ್ಷೇತ್ರಕನನ್ನು ಕರೆದು, ಅವನಿಗೆ ಬಿನ್ನಾಗಿ ಮುಖವೈರ, ಕಪಿಕ್ಷೌರ ಮಾಡಿಸಿದ. ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬರಲು ಹೇಳಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಇಷ್ಟೀ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಊಟ ಹಾಕಿ ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಅದೇ ಮರುದಿನ ಅವನು ಇಷ್ಟೀ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆ ಮನೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಎತ್ತಲು ಹೋದಾಗ, ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಲು ಬಂದೆಯಾ? ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲ! ಕಾಲು ಸೊಟ್ಟೀ? ಕೈಯಿಲ್ಲವೆ? ಕೂಲಿನಾರಿ ಮಾಡಿ ಬದುಕು, ನಡೆ!" ಎಂದು ಗದರಿಸಿ ಕುಮ್ಮನೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

ನಡೆದ ತಪ್ಪು ಭಿಕ್ಷುಕನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ತನ್ನ ಇಷ್ಟೀ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ, ಮತ್ತೆ ಪರಕು ಬಂಡಿಗಳನ್ನೇ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಮತ್ತೆ ಗದ್ದೆ ಎರಸ ತುಲುಸಾಗುವವರಗೂ ಭಿಕ್ಷಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಕವ್ವವೇ ಆಯಿತು.

ಲಿಸಂತುಷ್ಕ

ಶೃಂಗೇರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ
 1. ಧರ್ಮರು ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ, ಕಂದರ್ಪಕ
 'ಬ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ದೇಶವನ್ನು ಕುವಲಯನೆಂಬ
 ಜನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ
 2. ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಪತು ಸಂಪದವೂ
 3. ಸಂಪದವೂ ಆಗಿರತವಾಗಿದ್ದುವು.

ಕುವಲಯ ರಾಜನು ಒಂದುದಿನ ಬೇಟೆಯಾಡಲು
 4. ಹೋಗಿ, ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಟೆ
 5. ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ದಿಣ್ಣೆಯಂತಹ ಒಂದು ಗುಡ್ಡದ
 6. 'ಲೆ ಅದ್ಭುತ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಯುವತಿ
 7. ಒಬ್ಬಳು ಕಾಣಿಸಿದಳು.

ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಕುವಲಯ
 8. ಜನು ಮೋಹಪರವಶನಾಗಿ, ಗುಡ್ಡ
 9. ದಿಳಿದು ಒರುವಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದನು.
 10. 11. ಒರಲಾರೆನೆಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕೈಸನ್ನೆ ತೋರಿಸಿ
 12. 13. ದೃಷ್ಟಿಳಿದು ಮೊರಟುಹೋಗಿ ತೊಡಗಿದಳು.
 14. 15. ಕುವಲಯನು ಬಹುಮೇಗವಾಗಿ ಗುಡ್ಡವನ್ನೇರಿ,
 16. 17. ಅವಳು ಇಳಿದು ಹೋದ ಅಚೆಯ ಭಾಗವನ್ನೆಲ್ಲಾ
 18. 19. 20. ಸ್ವಿಗೆ ಕಣ್ಣಟ್ಟು ನೋಡಿದನು. ನಾಲ್ಕು ಸುತ್ತಲೂ

ತಿರುಗಾಡಿದರೂ ಅವಳ ಜಾಡು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ
 ಅವಳನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಕಂಡು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ತನ್ನ
 ಹೆಂಡತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕುವಲ
 ಯನಿಗೆ ಬಲವಾದ ಕೋರಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು.
 ಆಕೆಯ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಮರುದಿನವೂ
 ಅದೇ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಮುಂಚಿನ ದಿನ ಕಾಣಿಸಿದ
 ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವಳು ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿ
 ದಳು. ಕೂಡಲೇ ಕುವಲಯನು ಅವಳ ಒಳಗೆ
 ಓಡಿದ. ಅವನು ಸಮೀಪಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳು
 ಎತ್ತಲೋ ಮೊರಟು ಹೋದಳು.

"ಅವಳು ಗಂಧರ್ವಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅವಳು
 ಎಂತಹ ನಿಬಂಧನೆ ಹಾಕಿದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು
 ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲೇಬೇಕು" ಎಂದು
 ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಕುವಲಯನು ಮೂರನೇ ದಿನವೂ
 ಬೇಟೆಯ ನೆವನದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು.
 ಅವಳು ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ್ದೇ ತಡ, ಅವಳ ಒಳಗೆ
 ಹೋದನು. ಆದರೆ ಈ ಸಾರಿ ಅವಳು ಮೊರಟು
 ಹೋಗದೆ ಹಾಗೇ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ
 ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಅನಂದವೂ ಆಯಿತು.

ಅವನುಬಳಿಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ. " ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮಲಯವತಿ ; ದಿನಾ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಏತಕ್ಕೆ ಬರುವಿ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು

" ಸುಂದರಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗದೇ ಹೋದರೆ ನನ್ನ ಜನ್ಮ ವ್ಯರ್ಥ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದು, ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿರು. ಒಲ್ಲಿನನ್ನಬೇಡ " ಎಂದ ಕುವಲಯ. " ಸರಿ " ಎಂದು ಮಲಯವತಿ ಅವ ನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟಳು.

ಕುವಲಯನು ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು, ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷ ವಾಗಿ ಕಳೆದೊಡ್ಡದಿನ. ಮಲಯವತಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕುವಲಯನ ಪುತು ಗಣಗಳು ಇಮ್ಮಡಿ ಯಾದುವು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡುಪಾಲು ಪಸಲು ಬಂದುವು. ಕುವಲಯನ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಪಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಏನು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನು ಎಷ್ಟೇ ದಾನ ಮಾಡಿದರೂ ಪ್ರಜೆಗಳು

ಅಷ್ಟೇನೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. " ಈ ದಾ ಧರ್ಮಗಳು ಅವನಿಗೊಂದು ಲೆಕ್ಕವೆ ? ಇದಕ್ಕೆ ಸು ಪಾಲು ಆಜಿ ಬದಿಯಿಂದ ಒರುತ್ತಾ ಇರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೇವತೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿರಾ ಏತುಕಡಮ ? " ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು ಪ್ರಜೆಗಳು.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದುವು. ಕುವಲಯನ ಜೀವಿತದ ಮೇಲೆ ಬೇಸರವೂ ಅಸಂತೃಪ್ತಿಯೂ ತೋರತೊಡಗಿತು. ತಾನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸು ನೆಸಿದವನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ರಾ. ಅಸೂಯೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಲಯವತಿ ದೆ ಎಂಬುದೆಲ್ಲಾ ಹಳೆಯ ಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಅವಳು ಈಗ ಸುಂದರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾಳೆ ನಿಜ ; ಆದರೆ ಅವ ದೇಹತೆಯಲ್ಲ, ಮಾನುಷಾಲು ಸ್ತ್ರೀಯೇ.

ಕುವಲಯನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಹೀಗೆ ಚಿಂತಿಸು ತನ್ನ ಹೊಲಗಳ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರ ರಥದ ಸಪ್ತಳ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅವನು ತಲೆ ನೋಡಿದಾಗ, ರಥದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಆ ಸುಂದರಿಯೊಬ್ಬಳು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ " ಅಯ್ಯೋ! ನಾನು ಮಲಯವತಿಗೆ ಬದಲು ಕನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಿತ ಎಂದು ತೋರಿತು.

ಅವನು ಜಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ ಕರೆದರೂ ಅವಳು ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಸು ಹೋಗಲು ಬಿಡದೆ ಆ ರಥದ ಹಿಂದೆಯೇ ಹಿ ತೊಡಗಿದನು. ಏನು ತಗ್ಗಾಗಿರುವ ಗುಡ್ಡದ ಯದು. ಅದರೂ ಕುವಲಯನು ಬಹು ಪ್ರಯತ್ನ ದಿಂದ ರಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟದನು.

ಬಹಳ ದೂರ ಹೋದಮೇಲೆ ರಥ ನಿಂತಿತು. ದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಂದರಿ ಕೆಳಗಿಳಿದಳು. ಕುವಲಯನು ಕನ್ನೆ ನೋಡಿ ಬೆಪ್ಪಾದನು. ಅವಳು ಬೇರೊ

ಈ ಪತ್ನಿಯಾದ ಮಲಯವತಿಯೇ. ಮಲಯವತಿ ನೀನೇ ಏನು? ನೀನು ಹೌದೋ "ನೋ ನೋಡಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇಷ್ಟು ದೂರ ನಿನ್ನಿಂದ ಒಂದೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವೆ? ಮನೆಗೆ ಕೂಗೋಣ ನಡೆ" ಎಂದ ಕುವಲಯ.

"ಹೋಗೋಣ, ನೀವೂ ರಥ ಹತ್ತಿರಿ" ಎಂದಳು ಮಲಯವತಿ.

ಇಬ್ಬರೂ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಇದು ನಡೆದಂದಿನಿಂದ ಕುವಲಯನ ಅಸಂತುಷ್ಟಿ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ತೊಡಗಿತು. ಒಂದುದಿನ ಅವನು ಮನೆಗೆ ಕುವಲಯವತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಕ್ಷಣವೂ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳೆಂದು ಸೇವಕರು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಅವಳು ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗಿರುವ ಸೊಲಗಲ ಪೈರು ಕಡಮೆಯಾದುವು. ಪತ್ರಗಳಿಂದ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು.

"ನನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನಗಳು ಕಳೆದುಹೋದುವು. ನಾವುಬೋ ಭೂತವು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಡಿದು ಹಿಡಿದು ಹಿಡಿದು" ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಕುವಲಯನಿಗೆ. ಭೂತವು ಕಾಣಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು. ಕುವಲಯನು ಆ ಭೂತವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು

ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ತಡಕಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಒಂದುದಿನ ಅದು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದೇಬಿತ್ತು. ಕುವಲಯನು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಡಿದು, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಳಾಡಿ ಕೆತವಿ, ಅದರಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತು. ಕೊಲ್ಲಲು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದನು.

ಆಪ್ತರಲ್ಲಿ ಮೋಡಗಳ ಮರೆಯಿಂದ ತುದ್ರನು ಕಾಣಿಸಿದನು. ಬೆಳುದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಭೂತವ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಕುವಲಯನು ಮರಗಟ್ಟಿ ಹೋದನು. ಆ ಭೂತವ ಮುಖವು ತನ್ನ ಮುಖವೇ!

ಕುವಲಯನು ಆ ಭೂತವನ್ನು ಅಲ್ಲೇಬಿಟ್ಟು, ಕತ್ತಿಯನ್ನು ದೂರ ಬಿಸುಟು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಮಲಯವತಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಳು.

ಕುವಲಯನು ಆನಂದದಿಂದ "ಮಲಯವತೀ, ತಿರುಗಿ ಬಂದೆಯೋ?" ಎಂದನು.

"ಒಂದೆ, ನೀವು ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಅಸಂತುಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾವು ಸುಖ ಪಾಗಿರಬಹುದು" ಎಂದಳು ಮಲಯವತಿ.

ಅವಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಜವೇ ಆಯಿತು. ಅಮೇಲೆ ಕುವಲಯನು ಅಸಂತುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮರೆತನು, ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸಿತು ಸುಖವೂ ಸಂತೋಷವೂ ಅವನಿಗೆ ವರವಾದುವು. ಮಲಯವತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು.

ವೈದ್ಯರ ಗುಟ್ಟು

ಹಿಂದೂ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯನಿದ್ದ. ವೈದ್ಯಕೀಯದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಹಸ್ತನಾದ ಅವನು ಬಡವರಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಔಷಧ ಕೊಟ್ಟು, ಧನಿಕರಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಣ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವನು.

ಆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ಧನಿಕನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ವಿಷಮಾಂಶದ ಬುದಿತ್ತು. ವೈದ್ಯನು ಬಂದು ನೋಡಿ, ಕೂಡಲೇ ತಕ್ಕ ಔಷಧಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅಪಾಯವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

“ಔಷಧಕ್ಕೆ ವಿಷವಾಗುತ್ತೆ?” ಎಂದು ಧನಿಕನು ಕೇಳಲು, “ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದ ಔಷಧಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಬೇರೆ ಜನಸುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ತಯಾರಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದ ವೈದ್ಯ.

ಇದರಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯನ ಕೈವಾಡ ಬಹಳವಿರುತ್ತದೆಂದುಕೊಂಡು ಧನಿಕನು, “ಜನಸುಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಬರೆದು ಕೊಡಿ, ತರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ವೈದ್ಯನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಪಟ್ಟಿಯ ಜನಸುಗಳೆಲ್ಲಾ ಊರೊಳಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಆಳನ್ನು ಮೂರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದನು. ಜನಸುಗಳಿಗೆ ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿಯೂ, ತಿರುಗಾಟದ ಖರ್ಚು ಮತ್ತೊಂದು ಐದು ರೂಪಾಯಿಯೂ ಆಯಿತು.

ಜನಸುಗಳು ಮೊರೆತ ಕೂಡಲೇ ವೈದ್ಯನು ಔಷಧ ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೀಸೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಧನಿಕನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವುಗಳಿಂದ ರೋಗವು ವಾಸಿಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಧನಿಕನು ಇಷ್ಟತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ.

ಅಂದಾತ್ತನ

ಓಂದೆ ಸ್ವರ್ಣಗೃಹವೆಂಬುದೊಂದು ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಅರಮನೆಯ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ, ಒಂದುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೊಟ್ಟೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ತೋಟದ ಕೆಲಸಗಾರರು ಆ ಮೊಟ್ಟೆ, ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿದರು. ರಾಜನು ಆ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತರಿಸಿ ಭದ್ರ ಮಾಡಿದ. ಆ ಮೊಟ್ಟೆ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತ ದೇಗದಷ್ಟೇ ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ವುಟ್ಟಿ ರಾಕ್ಷಸ ಹೊರಗೆ ಬಂದ.

ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿನಾಗಿ, ಅವನನ್ನು ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲೇ ಬೆಳೆಸತೊಡಗಿದ. ಅವನು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ಅಂಗುಲಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬೀಡನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಏಳುಂಟು ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದ.

ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯೂ ದೊಡ್ಡದೇ. ಅವನಿಗೆ ಸಿಂಹಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರ ಕೊಡಲು ರಾಜನೇನೋ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಆ ರಾಕ್ಷಸ ಮನುಷ್ಯರನ್ನೇ ಕೊಂದು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸ ತೊಡಗಿದ. ಅವನು ಕಟ್ಟುಬಾಡಿನಲ್ಲೆಡೆಗೆ ರಾಜನು ಹಸ್ತು ಹಸ್ತು

ರಡು ಮಂದಿ ಭಟರನ್ನು ಆಯುಧಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಾಪಲಿರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ದಿನಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಾಕ್ಷಸನ ಬಲ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅಂತೆಯೇ ಸಾಯುಧ ಭಟರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಕಡೆಗೆ ಅದೂ ಕಷ್ಟವೆನಿಸಿತು. ರಾಜನು ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧದಲ್ಲಿಡಿಸ ಬೇಕಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ನಿರ್ಬಂಧದಲ್ಲಿಟ್ಟಿವೆಂದ, ರಾಕ್ಷಸನಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸ ಗುಣಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾದವು. ಅವನು ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ಕಿರುಚುತ್ತ, ಅಟ್ಟಹಾಸ ಮಾಡತೊಡಗಿದ.

ರಾಜನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಎಲೋ ರಾಕ್ಷಸಪ್ಪಾ, ನಾನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟರೆ ನೀನು ರಾಕ್ಷಸರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕು" ಎಂದ.

ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ರಾಜನ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಯ ಭಕ್ತಿ ಇದ್ದಿತು. ಅವನು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ "ಬೇಡ, ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಕಳಿಸಬೇಡಿ. ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಲಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹಟಹಿಡಿದ.

ಅವನನ್ನು ಏನುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಆ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಹೆದರು ವೆವರೇ ಆಗ ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಐವತ್ತಾರು ರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೇಳಿದ.

ಆದರಂತೆ ರಾಜನು ರಾಕ್ಷಸನ ಬಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೋಗಿ, "ಎಲೋ, ನಾನು ನಿನಗೊಂದು ಸಣ್ಣ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನೀನು ಗೆದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಸೋತುಹೋದರೆ, ನೀನು ನಮ್ಮ ದೇಶಬಿಟ್ಟು ರಾಕ್ಷಸರ ದೊಡ್ಡ ಹೊರಟುಹೋಗಬೇಕು" ಎಂದ.

"ಆರಂಭ ಪರೀಕ್ಷೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಕ್ಷಸ.

"ಬಹಳ ಸಣ್ಣ ಪರೀಕ್ಷೆ. ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಭೋಜನದ ಮೇಜೆಯ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ನೀನು ಹಾಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಇಷ್ಟುಬಂದ ಹಾಗೆ ತಿರುಗಾಡಬಹುದು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾರದೆ ಹೋದರೆ ದೇಶಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು. ಒಪ್ಪುವಿ ಯವ್ವೆ?" ಎಂದು ರಾಜನು ಕೇಳಿದ.

"ನಾನು ಅಸರೇ ಅಂಡರಾಕ್ಷಸ. ಅಂಡಗಳು ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಡಿದೆ?" ಎಂದ ರಾಕ್ಷಸ. "ಹೇಳಿದ ಮಾತು ತಪ್ಪಲಾರೆಯವ್ವೆ?" ಎಂದು ರಾಜನು ಸಂದೇಹದಿಂದ ಕೇಳಲು, 'ಅಂಡರಾಕ್ಷಸರು ಎಂದಿಗೂ ಮಾತು ತಪ್ಪಲಾರರು!' ಎಂದ ರಾಕ್ಷಸ.

ಆ ಮೇಲೆ ರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಭೋಜ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮ ಭೋಜನದ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಉ ಮೇಜೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ರಾ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನೂ ಕುಳಿ ಒಂದು ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ತಂದು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಕೊ ಅದನ್ನು ಅವನು ನೆಟ್ಟಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಅದು ಬದಿಗೆ ಹೊರ ಹೊರಳಿ ಹೋಯಿತು.

ಕಡೆಗೆ ರಾಜನು ಆ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಮೇಜೆಯ ಮೇಲೆ "ನೋಡಿದೆಯಾ? ನೀನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸ ಇನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಡು" ಎ

ರಾಕ್ಷಸ ಮಾತು ತಪ್ಪದವನೇ ನಿಜ. ಅ ದೇಶಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದನೋ ಏಸಾದನೋ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು.

"ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ದಿದೆ?" ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ರಾಜನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

ರಾಜನು ಮೇಜೆಯ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದ ಬಟ್ಟೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ. ಆ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಒಂದಿಷ್ಟು ಉದ್ದಿನ ಹರಳುಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು ಗೂಡಿನ ಮೇಲೆ ಮೊಟ್ಟೆ ನಿಂತಿತ್ತು.

ಪಟ್ಟಾಕಂಠಾ

ಪ್ರಿಯಾನಗರದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ
ಯರ ರಾಯನು ರಾಜ್ಯವಾಳಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ,
ಈಗ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭಾಸ್ಕರನಂಬ ಮಂತ್ರಿ ಇದ್ದ,
ಮಹಾ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿ. ರಾಯನು ಆತನ
ಗೌರವದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಪಚ್ಚಿ ಕಂಕಣಗಳನ್ನು
ಕೊಡು ಗೌರವಿಸಿದ್ದ.

ಮಂತ್ರಿ ಭಾಸ್ಕರನು ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಂಜಾಡುವುದಲ್ಲಿ,
ಸೇವಕರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ತುಂಗಭದ್ರಾ
ಗೆ ಯೋಗಿ, ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಸುಧ್ವಾಪದನ ತೀರಿಸಿ
ರಂಗುವ ಪದ್ಧತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಮದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವನು ಸ್ನಾನಮಾಡುತ್ತಾ
ವಾಗ, ನದಿಯ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವನ ಕೈಯ
ನೋಡು ಜಾರಿ ನದಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು.

ಸೇವಕರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಂಕಣವಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು
ಮಾಡಿ "ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬಳೆಯಿದೆ
ಇಂದೇನಾಯಿತು ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.
ನದಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು" ಎಂದ
ಮಂತ್ರಿ. "ಆದರೆ ಒಂದು ಬಿದ್ದುಹೋಯಿ
ಯೇಳಿರಿ. ನಾವು ಈಗಲೇ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ

ಹುಡುಕಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದರು ಸೇವಕರು.
ಕೂಡಲೇ ಮಂತ್ರಿ ಭಾಸ್ಕರನು ತನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು
ಕೈಯಲ್ಲಿಯ ಕಂಕಣವನ್ನೂ ತೆಗೆದು ನದಿಯೊಳಗೆ
ಬಿಸುಟು "ಇದು ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಅದೂ ಕೂಡಾ
ಇರುತ್ತೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ.

ಸೇವಕರು ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ಒಂದು ಕಂಕಣ
ಕೂಡಾ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಾರ್ತೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ದರಿಹರ
ರಾಯನ ಅಂತರಂಗರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರು ರಾಯ
ನೊಂದಿಗೆ, "ಮಹಾ ರಾಜರೆ, ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ
ನೀವು ತೋರಿಸುವ ಗೌರವದಲ್ಲಿ ನೂರೊಂದರಷ್ಟು
ಕೂಡಾ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ
ಕಂಕಣಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ರಾಯನು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ತನ್ನ
ಸೇವಕರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೂಡಲೇ ಭಾಸ್ಕರ ಮಂತ್ರಿ
ಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡ. ಮಂತ್ರಿಯ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ
ಕಂಕಣಗಳಿದ್ದಿರುವುದು, ಕೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಜವೆಂಬ
ದನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಯನು, "ಮಂತ್ರಿಯವರೆ,
ನಾವು ಒಪುಮಾಸವಾಗಿತ್ತು ಪಚ್ಚಿ ಕಂಕಣಗಳನ್ನು,

ನಮ್ಮ ಛತ್ತೀರ ಬರುವಾಗ ಕೂಡಾ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಾಸ್ಕರ ಮಂತ್ರಿ, "ಮಹಾರಾಜರೇ, ತಾವು ಬಹುಮಾನವಿತ್ತು ಕಂಕಣಗಳನ್ನು ನಾನಾಗಿ ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಗಂಗಾ ಭವಾನಿ ಒಂದುಕೈಯ ಕಂಕಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ಆ ತಾಯಿಯ ಒಂದೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಕಂಕಣವಿರುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೆಣಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯ ಕಂಕಣವನ್ನೂ ಅವಳೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿ" ಎಂದ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಕಾಣಿಸದೆ "ನೀವು ಕಂಕಣ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ ಗಂಗಾವೇದಿಯ ಕೈಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಒಹಳ ಉತ್ಸಾಹ ವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವಿರಾ? ಗಂಗಾ ಭವಾನಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಪುಣ್ಯ ನಮಗೂ ದೊರೆಯ ಬಹುದೆ!" ಎಂದು ವ್ಯಭ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

"ಆ ದೇವಿಯ ಚಿತ್ರ, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನಾಲೆ ಬಿರಿಗ್ಗೆ ನಾನು ತುಂಬಾಭದ್ರಾ, ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾವೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಯೆ ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದ ಭಾಸ್ಕರ ಮಂತ್ರಿ. ಅದರಂತೆ ಮೂರುವ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಾಯನು

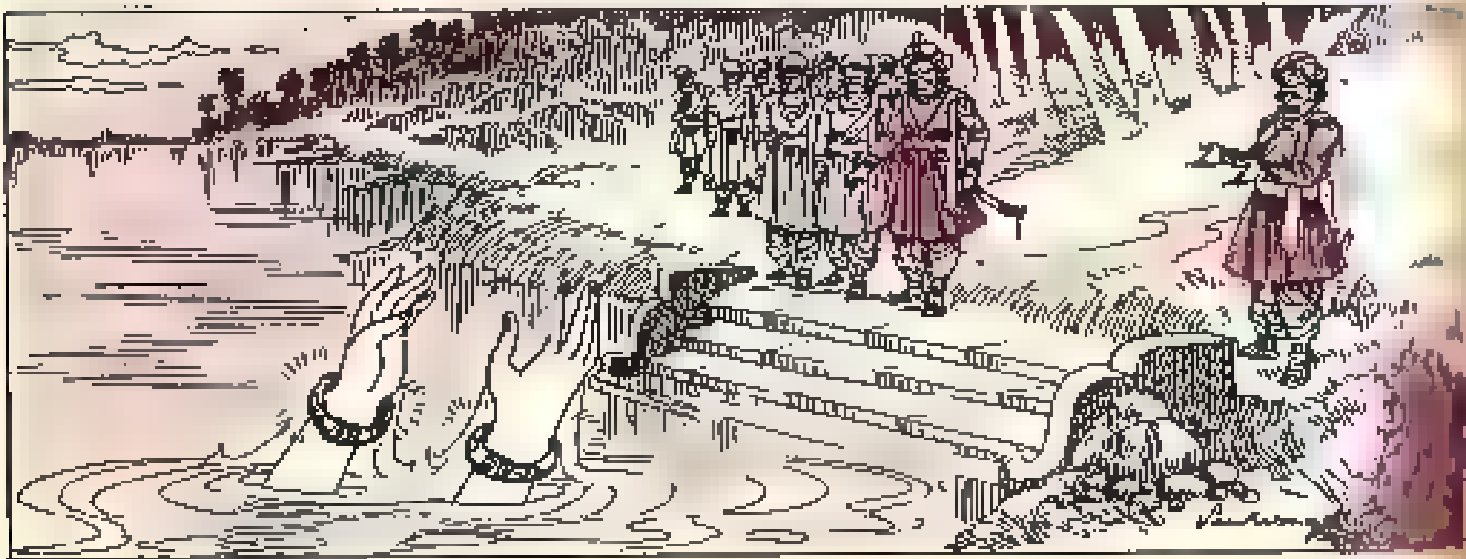
ಎದ್ದು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದವರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋದ

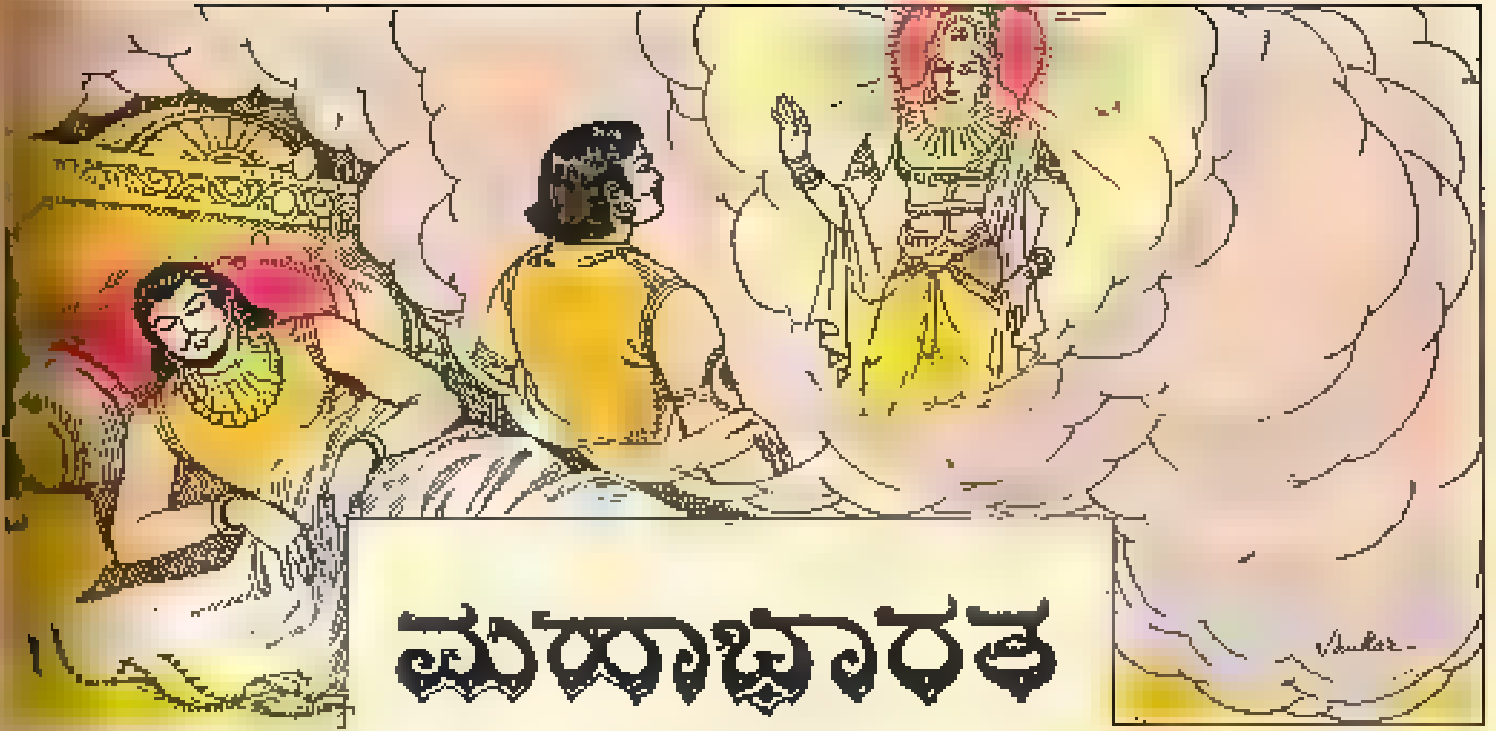
ಭಾಸ್ಕರ ಮಂತ್ರಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಗಂಗಾ ಸ್ತಂಭವನ್ನು ಪರಿಸುತ್ತು, "ತಾಯೇ, ತ್ರಿಕಾಲಗಳ ತಿಳಿಯ ಬಿಲ್ಲವಳೇ! ನಿನ್ನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪಚ್ಚಿ ಕಂಕಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಯರಿಗೂ ಪರಿವಾರದವರಿಗೂ ತೋರಿಸುತ್ತೋಪಡಿಸು!" ಎಂದು ಬೇಡಿದ

ಕೂಡಲೇ ನದಿಯಿಂದ ಎರಡು ಕೈಗಳು ಮೇಲೆ ಏದ್ದುವು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಯನು ಭಾಸ್ಕರ ಮಂತ್ರಿ ಕೊಟ್ಟ ಪಚ್ಚಿ ಕಂಕಣಗಳಿದ್ದುವು. ರಾಯನೂ ಉಪವರೂ ಕೈಮುಗಿದರು. ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕೈಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋದುವು.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ರಾಯನಿಗೆ ಬಹು ನಾಚುಗೆಯಾಯಿತು. ಅವನು ಭಾಸ್ಕರ ಮಂತ್ರಿ, ಬಳಿಯಿಂದ ಆರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಮಂತ್ರಿಯ ಕರೆಯಿಸಿ, ತಾನು ಆತನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ, ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡ.

"ರಾಜಾ, ನನ್ನಂಥ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿಯ ನೀವು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ ನನಗೆ ನೀವು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳುವುದೆಂದರೇನು? ನನಗೆ ತಮ್ಮ ಅನಾಗ್ರಹವಿದ್ದರೆ, ಅವ್ವೇ ಸಾಕು" ಎಂದ ಭಾಸ್ಕರ ಮಂತ್ರಿ.

ಮದಾಚಾರತ

೧೦೦೦ವರ ಅರಣ್ಯವಾಸವು ಮುಗಿದದ್ದೆಂದು ವರೂಪ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಯೋಚನೆಯಾಯಿತು.

“ಏನು ಮಾಡಬರಗೆ ಬಳಿತು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕಂಡಿದ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಸಹಜವಾದ ಕವಚಕುಂಡಲ ಯಾಚಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಗಿಮಾಡಿದರೆ ಅಹಂಕಾರ ಕೊಲ್ಲಲು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂದ್ರನು ಹೀಗೆ ಡುತ್ತಾನೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

“ನನು ಕರ್ಣನನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ. “ಕರ್ಣಾ, ನಾನು

ಇರಿಗೆ ಏನು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದು ಇಂದ್ರನು ನನ್ನಬಳಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಸಹಜ ಕವಚಕುಂಡಲ ದಾನ ಕೇಳುವನು. ಬೇರೆ ಏನು ಕೇಳಿದರೂ

ಆದರೆ ಸಹಜವಾದ ಕವಚಕುಂಡಲಗಳನ್ನು

ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಡ. ಅವುಗಳು ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವವರೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಲು ಯಾವುದಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಡು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದರೆ ನನಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಕೇಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ನನ್ನ ಮುನ್ನೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ” ಎಂದು ಮುಕ್ತರಾದನು.

“ದೇವಾ, ನಾನು ಸ್ವತಃ ಬಂದು ನನಗೆ ಹಿತ ಬೋಧ ಮಾಡುವುದೇ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚು ವಾದ್ದರಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವನೆಂಬುದು ನನ್ನ ವ್ರತ. ಇದರ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ನನಗೆ ಪಾತಿ ಬಂದಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನೇ ಕೇಂದ್ರಸಂಘಟನೇ ಬಂದು ನನ್ನ ಸಹಜ ಕವಚಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಕೊಡದೇ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ತಪ್ಪದೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ. ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಅಪ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಈತಿ ಮೂರಬುದ್ದಿಯೂ ಮೇಲೆ ಬರೂಕೆಂದು ಲಾಭವಾಗಿದೆ” ಕೀರ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಯುವುದೇ ಕೂತೋಪವೇಂದು ಬಗೆಯುವವನು

ನಾನು. ಆದರಿಂದ ನಿನಾದರೂ ಸರಿಯು" ಎಂದ ಕರ್ಣ "ಹುಕ್ಕನೇ ಶರೀರವೇ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಹಿತ್ತಿ ಯಿದ್ದು ಏನುಮಾಡುತ್ತೀ? ಅದು ಶವಾಲಂಕಾರ ದಂತಹದು. ನಿನಗೂ ಅರ್ಜುನನಿಗೂ ತಪ್ಪದೆ ಯುದ್ಧ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕವಚಕುಂಡಲ ಗಳು ಇರುವಷ್ಟು ಕಾಲ ಅರ್ಜುನನು ಇದ್ದಾನೋದಿಗಿ ಕೂಡಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಂದನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಡ. ನನ್ನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಆತ್ಮವಾಗಿ ಪಾಲಿಸು" ಎಂದನು ಸೂರ್ಯ.

"ದೇವಾ, ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು. ಪ್ರಾಹ್ಮಣರು ಒಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಪ್ರಾಗಾಪನ್ನಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತೇ ನೆಂಬುದು ನನ್ನ ನಿಯಮ. ಈ ಕವಚಕುಂಡಲಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆಯೇ ನಾನು ಅರ್ಜುನನ್ನು ಗೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲೆನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಪರಶುರಾಮನೂ ದ್ರೋಣನೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಮೋಘವಾದ ಅಸ್ತ್ರಗಳಿವೆ. ನನ್ನನ್ನು

ಕೊಲ್ಲುವುದು ಸುಲಭವೇನಲ್ಲ" ಎಂದು ಈ ಸೂರ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

"ನನಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಟವಿರುವುದಾದರೆ ಮಾಡು. ಇಂದ್ರನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೋಘ ಒಂದು ಶಕ್ತಾಯುಧವಿದೆ. ಅದರಿಂದ ವಿಂಶತಿ ಪ್ರಚಂಡ ಶತ್ರುವನ್ನಾದರೂ ಕೊಲ್ಲಬಹುದು. ಶತ್ರುವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವಂತಹ ಇಂದ್ರನು ನಿನ್ನ ಕವಚಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಬೇಡ ನೀನು ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳು. ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ರಿಂದ ನೀನು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಶಕ್ತನಾ ಎಂದ ಸೂರ್ಯ.

"ನಿನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆಯೇ ಆಗಲಿ ದೇವಾ" . ಕರ್ಣ. ಸೂರ್ಯ ಅದೃಶ್ಯನಾದ.

ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕರ್ಣನಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎ ವಾಯಿತು. ಬೆಳಗಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಪ್ರಾತಃಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಇಂದ್ರನ ವಿಷಯವನ್ನು ಇದಿರುನೋಡಲು ತೊಡಗಿದನು . ದಿನಾ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯೋಪ ಮಾಡಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಏನು ಕೇಳಿದರೂ ದಾನವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ದಿನ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಂ ದ್ರಾಹ್ಮಣ ಮೇಷ ದಲ್ಲಿ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ಛೇ ದೇಹಿ" ಎಂದನು.

ಕರ್ಣನು ಆತನನ್ನು ಶನ್ನ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕ ರ್ಥವಾಗಿ "ಅಯ್ಯಾ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ, ನಿನಗೇನುಬೇಕು? ಸುಂದರಿಯರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ? ಸಾರಮಂತಹ ಭೂಮಿಯೇ? ಉತ್ತಮವಾದ ವಶುಗಳೇ? ಏ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳು" ಎಂದನು

"ಅವ್ವಾ, ಕರ್ಣಾ, ನನಗೆ ಉತಕುಡಾವುದೂ ಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿರುವ ಕ ಮತ್ತು ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಕೊಯಿದು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡ ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಇಂದ್ರ.

“ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನೇ, ಈ ಕವಚಕುಂಡಲಗಳು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಂತಹವು. ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಕೇಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹೀಗೆ ಕೇಳುವ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಇಂದ್ರ ಎಂದು ಕರ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

“ಬೇರೆ ಏನೂ ಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಕವಚಕುಂಡಲಗಳೇ ನನಗೆ ಬೇಕು” ಎಂದ ಇಂದ್ರ.

ಆಗ ಕರ್ಣನು ನಕ್ಕು “ನೀನು ಇಂದ್ರನೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದ ನೀನು ಹೀಗೆ ಯಾಚನೆಯ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಇಳಿದಿರುವುದು ಏನೇನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನಾನು ಕವಚಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ನಾನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೋತು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕವಚಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಒಂದುವು ದಕ್ಕಿತೆಂದರೂ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು ತಪ್ಪದ ಸ್ವಪಾಲನೆಯೇ ದೊಡ್ಡದು. ಈ ಕವಚಕುಂಡಲಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ನನಗೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಅಮೋಘವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡು” ಎಂದನು.

“ಸರಿ. ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಅದರಿಂದ ಒಪ್ಪಿನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರವೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದು ಶತ್ರುವನ್ನು ಕೊಂದು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೇಳಿದುಕೋ” ಎಂದನು.

“ದೇವಾ, ನನಗಿರುವ ಶತ್ರು ಒಬ್ಬನೇ. ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದೋ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ” ಎಂದ ಕರ್ಣ.

ಅದನ್ನು ನಾನೂ ಬಲ್ಲೆ. ಈ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂಬುದು ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆ. ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣನ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿರುವಾಗ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನಿನ್ನಿಂದಾಗದು ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ನಾನು

ಆಂಧಮಾನು

ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಾವಾಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಗಳೂ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದಿರುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸು. ಅವಸರಪಟ್ಟು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಾಗಲೀ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮೇಲಾಗಲಿ ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯಬೇಡ” ಎಂದು ಇಂದ್ರನು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳಿದನು.

ಕರ್ಣನು ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಕವಚಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಕೊಯಿದುಕೊಡುವಾಗ ತನಗೆ ವಿಕೃತ ರೂಪ ಉಂಟಾದಂತೆ ವರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಇಂದ್ರನು ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದನು.

ಅನಂತರ ಕರ್ಣನು ಇಂದ್ರನು ಕೊಟ್ಟ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಾನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಅದನಿಗೆ ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಹಜ ಕವಚಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಕೊಯಿದು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಕರ್ಣನ ಕವಚಕುಂಡಲಗಳು ಹೊರಟುಹೋದವು.

ಮೆಂಬ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವೂ ಕೌರವರಿಗೆ ದುಃಖವೂ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಪಾಂಡವರು ದ್ವೈತವನದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಂದುದಿನ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಹಳ ಬೇಗದಿಂದ ಓಡುತ್ತಾ ಅವರಬಳಿಗೆ ಬಂದು, “ನಾನು ಮರದ ಕೊಂಬಿಗೆ ನನ್ನ ಆರಣ್ಯವನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಜಿಂಕೆ ಬಂದು ಆ ಮರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಉಜ್ಜುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಆರಣ್ಯ ಅದರ ಕೊಂಬಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು. ನಾನು ಸಮೀಪ ಹೋಗುವಾದ ಅದು ಆರಣ್ಯ ಯೊಂದಿಗೆ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿದೆ ನನ್ನ ಅಗ್ನಿ ಕಾರ್ಯ ಸಾಗುವಂತ್ರಿಲ್ಲ. ದಯಮಾಡಿ ನೀಡಿದರೂ ನನ್ನ ಆರಣ್ಯವನ್ನು ನನಗೆ ತಂದು ಕೊಡುವಿರಾ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು.

ಕೂಡಲೇ ಪಾಂಡವರು ಆ ಜಿಂಕೆ ಹೋದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಓಡಿದರು. ಅದು ಕಾಣಿಸಲು ತೊಡಗಿದಾಗ ಬಾಣ

ದಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ನೋಡಿದರು ಆ ಅವರು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಒಂದು ಬಾಣ ಕೂಡ ಆ ಜಿಂಕೆಗೆ ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅದು ಬೇಗವಾಗಿ ಓಡುತ್ತ, ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೂ ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುವಂತೆ ದೂರವಾಗುತ್ತ, ನಿಜದವಾದ ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಹೋಗು ಎತ್ತಿತರುಗಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಅಪ್ಪುಹೊತ್ತಿಗೆ ಪಾಂಡವರೈವರೂ ಬಹಳ ದಿದ್ವರು. ಅವರು ಹುತೆಯಿಂದಲೂ ದಾಹದಿಂದ ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತ ಒಂದು ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿ ಆಗ ನಕುಲನು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು, “ನಮಗೆ ಇ ಕಷ್ಟಗಳು ಒರುಳ್ತವಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣವಿಧೀತ ಎಂದು ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿದನು.

“ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ದುಷ್ಟತ್ಯಗ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಗಳು ಬರುತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿ ಬೇಕು” ಎಂದ ಧರ್ಮರಾಜ.

“ಆ ದಿನ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಎಳೆದು ಕೆಲಗಲೇ ನಾನು ಆ ದುಷ್ಟರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿ ರಿಂದಲೇ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ತೋರ ಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದ ಭೀಮ.

“ಹೂಚಾಟಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಣಗಾನು ಬೊ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಶಾಂತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾವು ಅಪ್ರಯೋಜಕರಾಗಿ ಕ ಸೇರಿದೆವು. ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನ ಸುತ್ತೇವೆ” ಎಂದ ಅರ್ಜುನ.

“ಆ ದುಷ್ಟ ಶಕುನಿಯನ್ನು ಎಂದೋ ಕೊ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಒ ದ್ದಿಲ್ಲ” ಎಂದ ಸಹದೇವ.

ಧರ್ಮರಾಜನು ನಕುಲನನ್ನು ನೋಡಿ, “ ನಂದ ದಾಹವು ಬೆಚ್ಚಗುವುದೇ ಹೊರತು ಏ ಜನಮೇನಿಲ್ಲ. ನಕುಲಾ ನಾವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಖ-

ರಿಧೇವ. ಈ ಮರದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ
ಯಾದರೂ ಕುಡಿಯಲು ತಕ್ಕದಾದ ನೀರು
ಕಾಣುವುದೋ ನೋಡು. ನೀರು ಕಂಡರೆ ನಮ್ಮ
ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲ್ಲಿಷ್ಟು ನೀರು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾ
ಹೋಗು" ಎಂದನು.

ನಕುಲನು ಮರದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ,
ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಹೀರಿರುವ ಸೂಡನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು
ಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ತಿಳಿನೀರಿನ ಸರೋವರವಿದ್ದಿತು. ಮೊದಲು ಇವನು
ನೀರು ಕುಡಿದು, ಉಳಿದವರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಗೋಣವೆಂದುಕೊಂಡು, ಅವನು ನೀರಿಗಿಳಿದನು.
ಈಗ ಒಂದು ಅಶರೀರವಾಣಿ, "ನಿಲ್ಲು. ನಾನು
ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ನೀರು
ಕುಡಿ. ಈ ಸರೋವರ ನನ್ನದು" ಎಂದಿತು.

ನಕುಲನು ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷಮಾಡದೆ
ನೀರು ಕುಡಿದು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದನು.

ಈವನು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾ ಧರ್ಮ ಹಿಂದಿರುಗಿ
ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಧರ್ಮರಾಜನು ಸಹದೇ
ವನ್ನು ನಕುಲನು ಹೋದ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಸಹದೇವನು ಕೂಡಾ ಸರೋವರದ ಬಳಿಗೆ
ಬಂದು, ಸತ್ಯಂತೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ನಕುಲನನ್ನು ನೋಡಿ
ದಾಹವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ, ಅಶರೀರವಾಣಿ
ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿ ನೀರಿಗಿಳಿದು ತಾ
ಕೂಡಾ ತಲೆತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು.

ತರುವಾಯ ಧರ್ಮರಾಜನು ಹೋದವರ
ವಿನಾಯಿತೆಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ
ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅರ್ಜುನನು ಸರೋವರವನ್ನು ತೇ
ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ನೋಡಿದ
ಅವರಿಗೆ ಯಾರಿಂದ ಇಂತಹ ಗತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾ
ತೆಂದು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಒಂದು ಕೂಡ
ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ ಅಶ್ವರ್ಯಪಡುತ್ತ ಸುರ
ನೋಡಿದಾಗ ದಾಹ ಬಾಧೆ ತಾಳಲಾರದಂತಾ
ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಸರೋವರಕ್ಕಿಳಿದನು.
ಅದೇ ಅಶರೀರವಾಣಿ ಅವನ ಕಿವಿಗೂ ಬಿದ್ದಿತು.

"ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಧ್ವಂಸ ನನ್ನ ವಿವಾರಿಗೆ ಬಂದು ನ
ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಮಾತಾಡುವಿಯೇಕೆ?" ಎ
ಅರ್ಜುನನು ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಬಂದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬ
ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ, ನೀರು ಕುಡಿದು ಮೂ
ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು.

ಆಮೇಲೆ ಭೀಮನು ಬಂದು ಮೊದಲಿನಂತೆ
ಹಾಗೆಯೇ ಅಶರೀರವಾಣಿಯನ್ನು ತೇ
ಮಾಡಿ ನೀರು ಕುಡಿದು ತಾನೂ ಮೂ
ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದನು.

ಕಡೆಗೆ ಧರ್ಮರಾಜನು ಸ್ವತಃ ಹೊರಟು ಸ
ವರದಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಜೀವವಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಂತಿರುವ
ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ದುಃಖಿಸಿದನು.

ಅಗ ಅಶರೀರವಾಕ್ಯ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ
ಕು: "ನಾನೊಂದು ಕೊಕ್ಕರೆ. ನಾನು ಈ ಸರೋ
ವರದ ಮೀನುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಜೀವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ
ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಲಾರದೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯ
ಮಾಡಿ ನೀರು ಕುಡಿದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು
ಹಿಂದು ಹಾಕಿದೆ. ನೀನಾದರೂ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ
ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನೀರು
ಗಿಡುಕೋ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಕೂಡಾ ಅವರ
ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ."

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮರಾಜನು, "ನನ್ನ
ತಮ್ಮಂದಿರು ಹಿಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಕ್ಷಿಯಿಂದ ಸಾಯು
ವರಲ್ಲ. ನೀನು ಕೊಕ್ಕರೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರು
ನೀನು? ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದುದೇನು? ನಿಜವನ್ನು
ಹೇಳು" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಹೌದು. ನಾನು ಕೊಕ್ಕರೆಯಲ್ಲ. ಯಕ್ಷರಾಜ
ನು. ಹೇಳಿ ಆ ಯಕ್ಷನು ತಾಳೇ ಮರದ ಪ್ರಮಾಣ
ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿ, "ನಿನಗೆ ನೀರು
ಕಾದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ
ಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೇಳು. ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ
ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಧರ್ಮರಾಜ.

ಅದೇನು ಯಕ್ಷನು ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು
ಹಿಡಿದನು. ಧರ್ಮರಾಜನು ಅವನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಾಣಿ
ಗಳ ಸರಿಯಾದ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದನು.
ನೀವ ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಬಹಳ ತೃಪ್ತಿ ಯಾಯಿತು.

ನೀನು ಹೇಳಿದ ಸಮಾಧಾನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ
ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸತ್ತುಹೋದ ನಿನ್ನ
ತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬದುಕಿಸಿ ಕೊಡು
ವೆ. ಯಾರನ್ನು ಬದುಕಿಸಲಿ? ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟವನ್ನು
ಹೇಳು" ಎಂದ ಯಕ್ಷ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹಳ
ಕೊಡು, ಯಕ್ಷರಾಜಾ. ನ ಕುಲನನ್ನು

ಬದುಕಿಸು" ಎಂದ ಧರ್ಮರಾಜ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ
ಯಕ್ಷನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತ, "ಮಹಾ ಒಲಕಾಲಿ
ಯಾದ ಭೀಷ್ಮನನ್ನು, ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ
ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಸವತಿ ತಾಯಿಯ
ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಕೇಳುವೆಯಲ್ಲಾ? ಏಕೆ?"
ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಕುಂತಿ ಮಾದ್ರಿಯರೆಂಬ
ಇಬ್ಬರು ಪತ್ನಿಯರು. ಕುಂತಿಯ ಮಗಂದಿರಲ್ಲಿ
ನಾನೊಬ್ಬ ಬದುಕಿಯೇ ಇದ್ದೇನೆ ಮಾದ್ರಿಯ
ಮಗಂದಿರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಬದುಕಿರಬೇಕಾದ್ದು ಧರ್ಮ
ವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು" ಎಂದ ಧರ್ಮರಾಜ.

"ಒಳ್ಳೆಯದು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ದ್ರೋಣ ಮಾಡ
ದಿರುವುದನ್ನೇ ಉತ್ತಮ ಧರ್ಮವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿರುವೆ.
ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನೂ ಬದುಕಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.
ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೇಲಾಗಲಿ" ಎಂದ ಯಕ್ಷ.
ಕೂಡಲೇ ಭೀಷ್ಮಾರ್ಜುನ ನಕುಲ ಸಹದೇವರು

ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತವರ ಹಾಗೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತರು ಅವರಲ್ಲಿ ಹಸಿವೆ ಬಾಯೊರೆತೆಗಳ ಕುರುಹು ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಧರ್ಮರಾಜನು ಯಕ್ಷನನ್ನು ಕುರಿತು, "ಅಯ್ಯಾ, ನೀನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಯಕ್ಷನಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಸಿದ್ಧಿ ಯಾವ ದೇವಸಂಪದನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಧನ್ಯಗೊಳಿಸು" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಯಕ್ಷನು, "ನಾನು ಧರ್ಮದೇವ, ನಿನ್ನ ತಂದೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಂದೆ" ಎಂದನು.

'ದೇವಾ, ಒಂದು ಶಂಕೆ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಅರಣ್ಯ ಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಪಾಪ, ಅದಿಲ್ಲದೆ ಅವನ ಅಗ್ನಿಕಾರ್ಯ ಸಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವನು ವಿಘ್ನಭಾರದಂತೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡು" ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದ ಧರ್ಮರಾಜ.

"ನಾನೇ ಆ ಜೊತೆ. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಅರಣ್ಯ ಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ. ಏನಾದರೊಂದು ಪರಪನ್ನಾ ಕೇಳು, ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಧರ್ಮದೇವ.

"ನಮ್ಮ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ವನವಾಸವು ಪೂರ್ತಿ ಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸಲಾಗದಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸು" ಎಂದ ಧರ್ಮದೇವ. "ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ" ಎಂದು ಧರ್ಮದೇವ ಅದೃಶ್ಯನಾದನು.

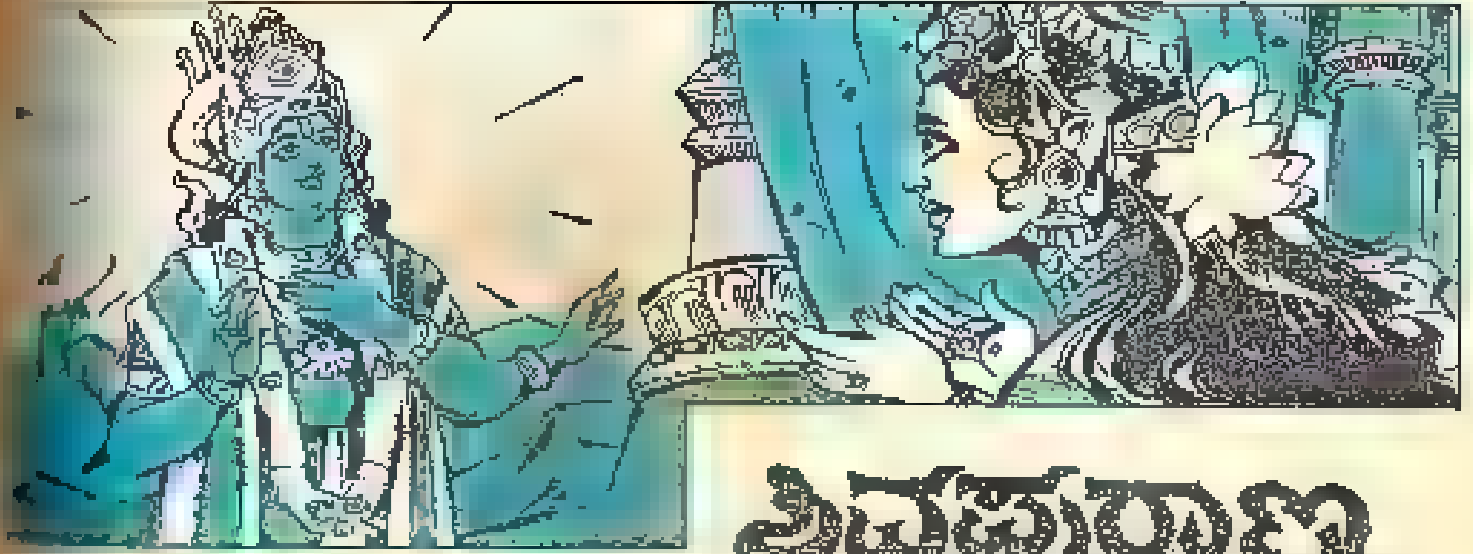
ಪಾಂಡವರು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ತನ್ನ ಅಗ್ನಿಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂಗಭಾರದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈತಪ್ಪತೆ, ಮೇಳಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೆ ವಿಜಯವಾಗುವಂತೆ ವಾರದ ಮಾಡಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಪಾಂಡವರ ವನವಾಸವು ಮುಗಿಯಿತು. ಅವರು ತಮ್ಮೊಡನೆ ಇತ್ತು ಕಾಲದವರೆಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದಲೂ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆ ಕೊಂಡು, ಅಜ್ಞಾತವಾಸವು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ, ಏಕೆ ಅವರೆಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪಡೆ

ಆಗ ಧರ್ಮನು ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಕೂಡ 'ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅಜ್ಞಾತವಾಸವು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ಬೇಡಿ. ಬೇಗದಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಧರ್ಮವು ನಿಮ್ಮ ಬೆಂಪು ಸದಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿದ್ದರೆ ಸರಿ' ಎಂದನು.

ಪಾಂಡವರು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನೂ ಧರ್ಮ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಅಶ್ವಮದುವೆ ಕ್ರೋಶ ದೂರದವರೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಏಕಾ ಕುಳಿತು, ಮರುದಿನದಿಂದ, ಕಾವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಅಜ್ಞಾತವಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಶಪಥವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಶಿವಪುರಾಣ

೧೪

ಹೀಗೂ ಎಲ್ಲೆ ಮೂಯವಾಗಿ ಹೋದನೆಂಬುದು
ವರ್ತನೆಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ರುದ್ರಗಣಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲಾ
'ಬಳಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ
ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
'ಕಳಪನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೋಧಿಸಿದರು. ಆಗ ಶಿವನು
ಗರೂಪದಲ್ಲಿ ಗಣಾಸುರನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ
ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಏನುಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ
ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಪಾರ್ವತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು
'ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಪಾರ್ವತಿ ಎಷ್ಟು ಹಿಂಸೆ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಅಣ್ಣಾ,
'ಗಂಡನನ್ನು ಗಣಾಸುರನು ಲಿಂಗ ರೂಪವನ್ನಾಗಿ
'ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಯಾವ
'ಮಾತುಮಾಡಿದರೂನೂ ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು
'ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾರದು. ಏನಿಗಂತೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
'ಯಾಕೋ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನಗೂ ಲೋಕಕ್ಕೂ
'ಲಿಗಾಗಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು.

ಪಾಗಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಎಷ್ಟು ಅವಳಿಗೆ
'ಯಕೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಶಿವನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ

ಬರುವವರೆಗೂ, ಗಣಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯನಾದವನನ್ನು
ಕೈಲಾಸವನ್ನೂ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು
'ಕುರ್ತಾದ ಮೂಡಿ ಎಷ್ಟು. ರುದ್ರ, ವೀರಭದ್ರ,
'ಗಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.
'ದೇವೇಂದ್ರನು ಇತರ ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದು,
'ಶಿವನು ಎಮ್ಮೋ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎಷ್ಟು ತಲೆಹಾಕಿದ
'ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು.

ತರುವಾಯ ಎಲ್ಲರೂ ವೇಷಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ,
'ರುದ್ರಗಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಶೋಣಿತಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದರು
'ನಂದಿ ಗಂಗತ್ತಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು. ಉಳಿದವರಲ್ಲಿ
'ವಿಧವಿಧವಾದ ವಾದ್ಯಗಾರರ ಹಾಗೆ ವೇಷ ಭರಿಸಿ
'ದ್ದರು. ಎಷ್ಟು ಗಂಗತ್ತನ್ನು ಆಡಿಸುವವನಂತೆ ಕಾಣೆ
'ಸುತ್ತಿದ್ದನು ಹೀಗೆ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಶೋಣಿತಪುರಕ್ಕೆ
'ಬಂದು ಸೇರಿ. ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತ, ಗಂಗತ್ತನ್ನು
'ಆಡಿಸುತ್ತ, ಶಿವಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ
'ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಊರವರು ಕುಳಿತುಕೂಡದೆ
'ಅಪರ ಅಟವಾಟಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಊರಿಗೆ
'ಅದ್ವಿತವಾದ ಗಂಗತ್ತು ಬಂದಿದೆಯೆಂದೂ, ಅದು

ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ

ಮುನ್ನವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೀಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೆಳ
ಗಜಾಸುರನು ಆ ಗಂಗೆತ್ತಿಸ ಗುಂಟನವರನ್ನು ತನ್ನ
ಸುಳಿಗೆ ಕರೆಂಬಿಸಿಕೊಂಡನು ಅಲ್ಲಿ ಗಂಗೆತ್ತು ಹಾಡಿಗೆ
ತನ್ನ ಹಾಗೆ ಸ್ವತ್ಯವೂಡಿತು ಹಾಡುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶಿವನ
ಸ್ತುತಿಗಳು ಆ ಸ್ತೋತ್ರವ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಗಜಾ
ಸುರನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನೊಡೆದ ಶಿವನೊಗವು ಮೆಚ್ಚಿಕೆ
ಯಿಂದ ಉಬ್ಬುತ್ತಾ ಬಿರತೊಡಗಿತು.

ರೀಗವು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುತ್ತಿರುವ ಗಜಾಸುರನಿಗೆ
ಉಸಿರಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಈರಾ ಉಸಿರು
ನೀರುತೊಂಗುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅವನು "ವರ
ಮಿತ್ರನೇ! ಇನ್ನೂ ಸರಕ್ರಿಸು!" ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

"ಗಜಾ ಸುರನೇ ನಾನು ತನ್ನವನಿಲ್ಲ. ಬದುಕುವ
ಉಪಾಯವಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಿರಾಶವಾದ ವರ
ಕೀಳು" ಎಂದ ಅಂಗಡುಡು ಶಿವ

"ನನ್ನ ಶಲೆ ಪೂಜನೀಯವಾಗಿರಬೇಕು. ನನಗೆ
ಬೆನ್ನವಿದ್ದು ತಾಗಬೇಕು" ಎಂದು ಕೊನೆಗಾಲದ ವರ

ಕೇಳಿದ ಗಜಾಸುರ. ಮತ್ತೆ ಅವನಿಂದ ಶಬ್ದ ಹ
ರಲಿಲ್ಲ. ಶಿವನು ಅವನು ಕೊಂದ ವರಗಳನ್ನು ಕ
ಲವನು ಇರಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಳಿಯ
ಅಂಚುತ್ತ ಪೂಜಿದನು. ಬಳಿಕ ಶಿವನು ನ
ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸೀಳಿ ಹೊರಗೆ ಒಂದನು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೊಂಡಿ ಗಜಾಸುರನ ಪರಿಣ
ಕೊಪದಿಂದ "ಮೋಸ! ಮಂಚನೆ! ದೋಯಿ
ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಮುದ್ದಕ್ಕೆ ಬಂದನು.
ಆ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು.

ತರುವಾಯ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ದೇವೇಂದ್ರರು
ನುಂದಿತ್ತರ ಮೊದಲಾದವರೂ ತಮ್ಮ ತ
ರೂಪವನ್ನು ತಳೆದುಕೊಂಡು ಶಿವನಿಗೆ ನ
ಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬ
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕೈಬಾಣ ನಡೆದರು. ತ
ಸುರನನ್ನು ಕೊಂದು ತಿರುಗಿ ಒರುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು
ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಸಮಾಚಾರ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಈ ಮೊದಲೇ ಆ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದು ಸುತ
ರೂಪ ಪಾರ್ವತಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆ
ಗಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ ಉಪೇಶಿಸಿದ, ಸುತ
ರೂಪ ರಕ್ತಿನ ಗಜಾಧಿಪತಿಗಳೊಂದಿಗೆ.
ನಾನು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದ
ವರನು. ಪಾರ್ವತಿ. ನಾನು ಹೇ
ಯಾರೂ ಬೀಗಿ ಹಾರದರೆ ಎಂದ ಹ
ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮೂವಳು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊಟ್ಟಗೆಲ್ಲಾ ಗಂಧಿ ಶಿವ
ಮುಖವು. ಎಳೆಗೆ ಕನ್ನಡಿಸಿತು. ಆ
ಲಗ ರಕ್ತಿನ ಗಜಾಧಿಪತಿಗಳು ಅವರಿಗೆ
"ಅಮ್ಮ ಎದೆವ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಯಾರ
ಜಿತುಕಾದೊಂದಿವರೇ ಅದವರಿಂದ ಅಹ
ವರಗೊ "ವಾದಾ" ಎಂದ ಮೊ
ನಾನು ಬಿಡಲಾರೆ" ಎಂದರು.

ನವ್ಯ ಈಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಬಂದವರು ಈಶ್ವರ
ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೂರು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ
ಮೂರು ಗುಣಗಳಿಲ್ಲವೆ? ಮಧ್ಯ ತಪೋಮು
ಖರು?" ಎನ್ನುತ್ತ ರುದ್ರಗಣಗಳು, ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಣ
ಗುಣಿಯವರನ್ನೆತ್ತಿ ತೊಡಗಿದರು. ಮೊದಲ ಕೋಣ
ನೆಯಿತು.

ಈ ಕೋಣದಿಂದ ಛೇದನವನ್ನು ಮಾಡಿ ತುಂಬ
ಸಂತೋಷವುಳ್ಳವರು ಕೆಳಗೆ, ಮೊದಲಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿ
ವಾಕಿಯ ಒಳಗೆ ಬಿಡಿ. "ಆಮೃತವು, ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಗಣ ರುದ್ರಗಣಗಳೂ ಹೊರಬಂದಿರಬಹುದು
ಅಲ್ಲವೆ?"

ವಾರ್ತೆ ರುದ್ರಗಣಗಳ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡು,
ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಣಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ದೇವಗಣವನ್ನು
ಕೊಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಣಗಳೂ ದೇವಗಣಗಳೂ
ಇದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಹೋದರು.
ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಣರು ಅವರು ಬಿಡುಮೋಗಿ ನಮೆದ ಸೂತಿ
ಬಿಡುಮೋಗಿ ಹೋದರು.

ಈಗ ಅದ್ವೈತ ನಾರಾಯಣ, "ವಾರ್ತೆ ತಿಳಿದು ದ್ವಾರ
ವಾಲಕರಿಗೆ ಇನ್ನೇನು ಭೇದ?" ಎಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯ
ಯನ್ನೇ ಧಕ್ಕೆಯನ್ನಾಡಿದನು? "ಎಂದನು.

ತನ್ನ ಭಕ್ತರು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದು ಬರುವರಿಂದ
ಬಿಟ್ಟುಗೊಂಡಿದ್ದ ಹಿಂದು ನಾರಾಯಣ ಮಾಡಿಸಿದ
ಇನ್ನೂ ಕೆಳಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು
ಕೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಣಗಳ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಬಿಟ್ಟನು.
ತನ್ನ ಮುಂದು ಕಮಾನರ ತಲೆಗಳು ಹಾರಿಹೋದ
ವನ್ನು ನೋಡಿ ವಾರ್ತೆ ದುಃಖದಲ್ಲಿದ್ದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ.

ವಾರ್ತೆ ದೇವಿಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಲು
ಈಶ್ವರ ತಪೋಮುಖರು ಈಗ ಯಾರೂ ಬಾಗಿಲ್ಲದ
ರಲ್ಲಿ. ಅವರಿಂದ ಹಿಂದು ಒತ್ತಿ ಪಿಕ್ಕುಗಳ
ನಿಂತಿದ್ದ ಕಾರ್ತಿಕಿಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಂದು
ಈಗಲೇ ತಲೆಗೆ ಸೇರಿದರು, ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು,
ಗೃಹನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಇರುವ ವಾರ್ತೆ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಣಗಳ ಮಹಾವತ್ಸವ ಹಿಂದು ದುಃಖದಲ್ಲಿದ್ದವ
ರಿಂದ ಬಾವವನ್ನು ಗೌರವಿಸಲಾರದೆ ಹೋದಳು.

ಯಾರನ್ನು ನೋಡದೆ, ದುಃಖದಿಂದಲೂ ಕೋಪದಿಂದಲೂ ಮುದುಡಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

ಅವಳ ದುಃಖವನ್ನು ಶಮನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಅವಳು ಶಿವನನ್ನು ಕಣ್ಣಿತ್ತಿಯೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ವಿಷ್ಣು ಪಾರ್ವತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ತಂಗೀ, ಗಜಾಸುರನು ಸತ್ತುದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ಅನಂದದಲ್ಲಿರುವಾಗ ನೀನು ದುಃಖದಲ್ಲಿರಲು ಕಾರಣವೇನು? ನಿನಗೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳು, ನಾನು ತೀರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಪಾರ್ವತಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಣ್ಣಾ, ಶಿವನು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ನನ್ನ ಕುಮಾರರಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಗಣಗಳ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿದ. ಅವರನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರತು ನನ್ನ ದುಃಖ ಶಮನವಾಗದು" ಎಂದಳು.

"ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಸೇರಿ ಕುಳಿತು ಆಲೋಚಿಸಲು ತೊಡಗಿದರು. ಶಿವನು ಗಜಾಸುರನಿಗೆ ತಾನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನು. ತನ್ನ ೪೨ ಪೂಜಾರ್ಥಿಗಳಿಗಿರುವ ಕೊಡುಗೆ, ತನ್ನ ಚರ್ಮವನ್ನು ಶಿವನು ಧರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಗಜಾಸುರನು ಸಾಯುವ ಮೊದಲು ವರ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದ

ವನ ಶರೀರವನ್ನು ಸಭೆಗೆ ತರಿಸಿದರು. ಕುವರನು ಮೂಲಕವಾಗಿ ಗಜಾಸುರನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದರು. ಆ ತಲೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿಯ ರಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಸಿದರು ಕೂಡಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಗಣಾಧಿಪತಿಯಿಂದಿದ್ದವನ ಹಿಂದದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು, ತನ್ನ ತಿಗೂ ವಿಷ್ಣುವಿಗೂ ಸಮಸ್ಥಾರ ಮಾಡಿದನು. ವಿಧವಾಗಿ ಉಳಿದ ಇಷ್ಟತ್ತು ಹುಂಡಿ ಗಣಾಧಿಪತಿಯ ಮುಂಡೆಗಳಿಗೂ ಅನೆಯ ತಲೆಗಳನ್ನು ತಂದು ತರಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಹು ವಿಜೃಂಭಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಪಾರ್ವತಿ ಸಂತೋಷಭರಿತಳಾದಳು.

ಇಂತಹ ಅನಂದದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತದರ್ಶಿ ಉಪಬ್ರಹ್ಮನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದುನಿಂತು, "ಪಾರ್ವತಿಯೇ, ಈ ಕುಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನ ಕುಮಾರಿಯರಾದ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ವೊದಲಾವವರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಗಣಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡೋಣ. ಏನನ್ನು ವಿರಿ?" ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಗಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮನು ತಾವೇ ಪ್ರರೋಷಿತನಾಗಿದ್ದು, ದರ್ಶನ ಪುತ್ರಿಯವನ್ನು ಗಣಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಮಾಡಿಸಿದರು. ಈ ಗಣಾಧಿಪತಿಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿ ದೊಡ್ಡವನು, ಅವನ ವೆಂಡ ಹೆಸರು ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ.

... ..

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಚಿಕ್ಕವಳು

ಹಸಿವಿನ ಹಾಲುಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲ

ಕೊಡುವವರು
ಕೆ. ಎಸ್. ಕಾಪ್ಪಾ

Dr. Richard L. Lamm
Chairman, Senate

What's the deal with it?

Unsubstantiated
and false

- ★ ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೨ ರೊಳಗೆ ತಲುಪಬೇಕು.
- ★ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸರಿಹೊಂದುವಂತಿರಬೇಕು. ಗೆದ್ದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಜೂನ್ '೭೨ ರ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಂದಮಾಮ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಥೆಗಳು :

ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಕಳ್ಳ	... ೩	ನ್ಯಾಯದೇವತೆ	... ೨೩
ಕಾಪಾಲಿಣಿ	... ೬	ಅಸಂತುಷ್ಟಿ	... ೪೧
ಶಿಲಾರಥ	... ೯	ಅಂಡರಾಕ್ಷಸ	... ೪೨
ಸೌಂದರ್ಯ ದಾಸ	... ೧೭	ಪಚ್ಚಿ ಕಂಕಣ	... ೪೬
ವರೂಢರು	... ೨೫	ಮಹಾಭಾರತ	... ೪೯
ಅಬೂಕೇರ್-ಅಬೂಸೀರ್	... ೨೯	ಶಿವವ್ಯರಾಣಿ	... ೫೬

ಎರಡನೇ ಹೊದಿಕೆಯ ಚಿತ್ರ :

ಮದುಮಗಳು

ಮೂರನೇ ಹೊದಿಕೆಯ ಚಿತ್ರ :

ಮುತ್ತೈದೆಯರು

ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು

ಅತ್ಯಧಿಕ ಬಳಿದಾಗಿ

ಬಗೆಯುತ್ತದೆ

ಬಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು

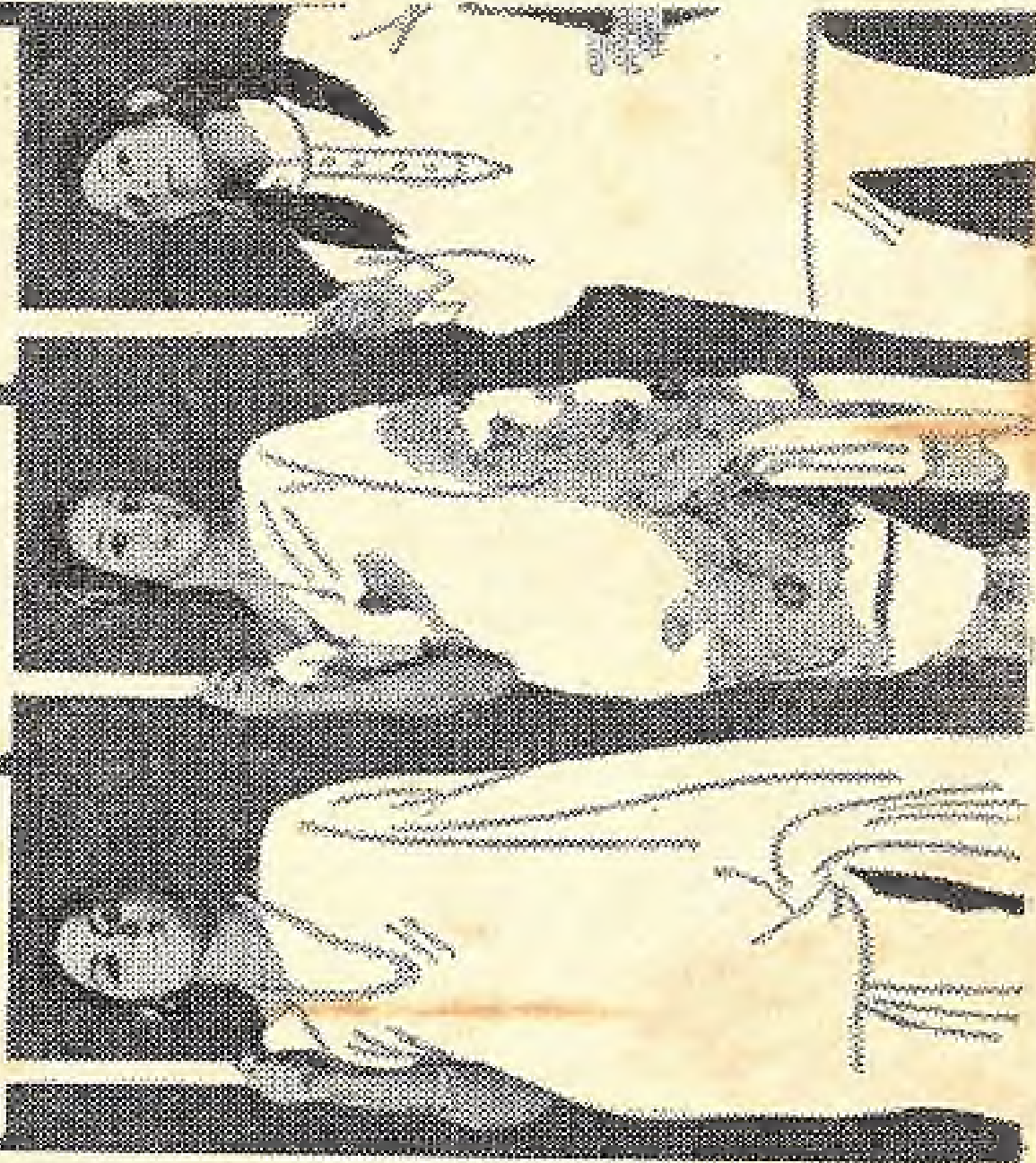
ಅತ್ಯಧಿಕ ಉಜ್ಜಲವಾಗಿ

ಬಗೆಯುತ್ತದೆ

ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೈಗಳಿಂದ

ಅತ್ಯಧಿಕ

ನಿರಪಾಯಕರವಾಗಿದೆ

ಹೊಸ ತ್ರಿವಿಧ ಕ್ರಿಯೆಯ ಡೆಟ್

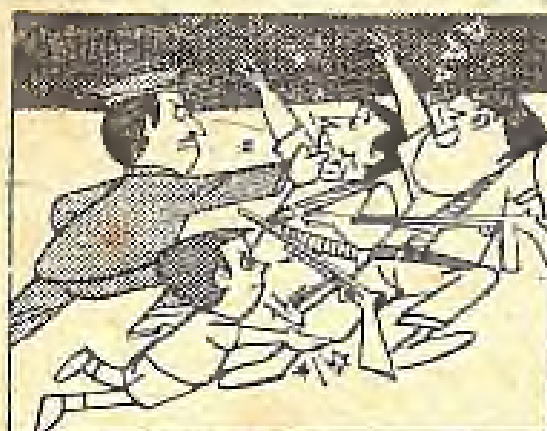
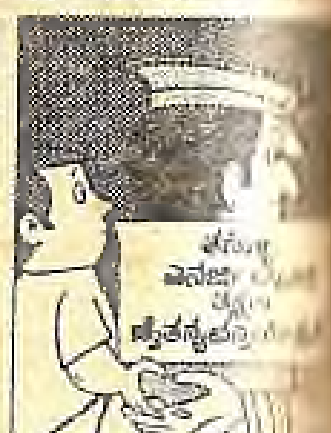
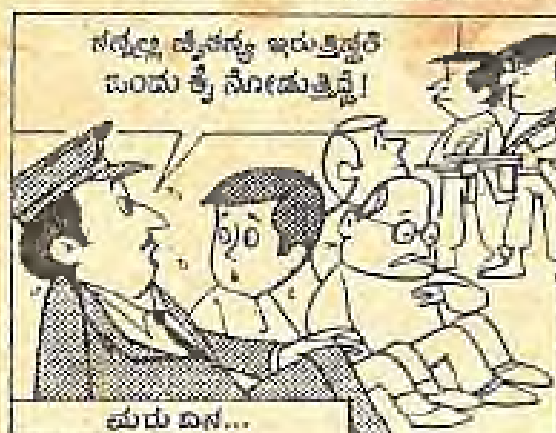
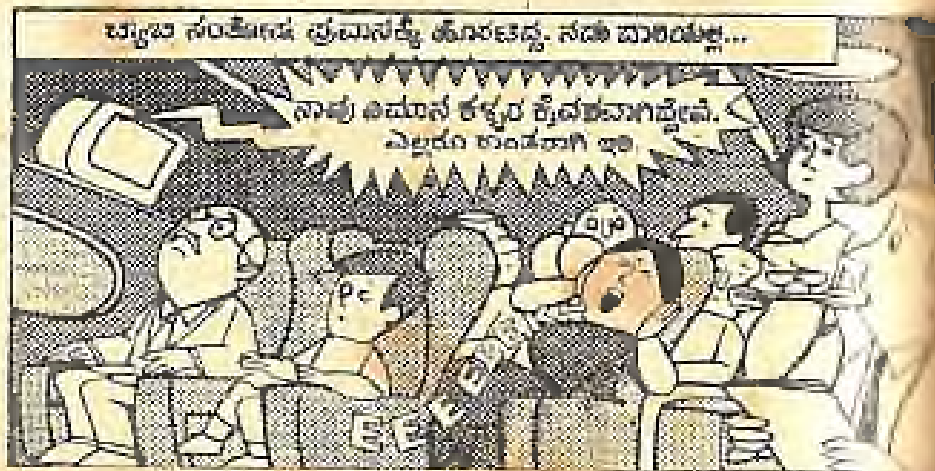
- ಹೊಸ ಡೆಟ್ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚು ವಿಶೇಷವಾದ ಪೌರಲ್ ಆಗಿದೆ, ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಧಿಕ ಬಿಳಿದಾಗಿ ಒಗೆಯಲು ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬೋಧನೆಯು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ.
- ಹೊಸ ಡೆಟ್ ಪರಿಶುದ್ಧ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಇದು ತೆಗೆದುಬಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾಗಿ ಒಗೆಯುತ್ತದೆ.
- ಹೊಸ ಡೆಟ್ ಹೇರಳವಾಗಿ ಬೆಲೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಒಗೆಯುವ ತನ್ನ ದೇ ಆದ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ತತ್ವ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ನಿರೋಧಕವಾಗಿರುವ ಮತ್ತೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಕೈಗಳಿಗೆ ಮೃದುವಾಗಿರುತ್ತದೆ!

5 ಹೊಸ ಸೈಜ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಡೆಟರೇಂಟ್ ದೆಟ್:
ಡೆಟ್ 200, 400, 600, 800, 1000

Shilpi-HPMA 61F71 Kan

ಹಾಸ್ಯ

ವಿಮಾನಕ್ಕೂ ನಡುವೆ

S. Balasubrahmanyam

ರಸಭರಿತ...ಮನಮೆಚ್ಚಿಕೆ...ಬಲು ಇಷ್ಟ.

ಕೇವಲ

25

ಪೈಸೆ!

ಹೊಸ

ಪಾರ್ಲೆ

ಪಾಪಿನ್ಸ್

ಹಣ್ಣುಗಳ ಸ್ವಾದವುಳ್ಳ ಮಿಠಾಯಿಗಳು

ಎದು ಹಣ್ಣುಗಳ ಸ್ವಾದವುಳ್ಳ 13 ರುಚಿಕರವಾದ ಮಿಠಾಯಿಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಆಕರ್ಷಕವಾದ, ಕಣಿಮೆ ಬೆಲೆಯ ಪ್ಯಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ! ನಿಂಬೆ, ಕಿತ್ತಳೆ, ಮೊಸರಿ, ಜನಾರವಸ್ ಮತ್ತು ಫ್ರಾಸ್ಟೆಂ ಹಣ್ಣುಗಳ ಸ್ವಾದಗಳು!

ಪಾಪಿನ್ಸ್‌ನ ರುಚಿ ನೋಡಿರಿ— ಅದರ ಮಜಾ ಪಡೆಯಿರಿ

everest/122/PP kan